

በጸሎት

የማይቻለው
ይቻላል

ከመለስ ወጥ

ፊደል አሳታሚ

አዲስ አበባ

1989

በድጋሚ በ1997 ዓ.ም ታተመ

እንደገና በ2000 ዓ.ም ታተመ

March 1991

May 2008

በጸሎት፣ የማይቻለው ይቻላል

የኢትዮጵያ የወንጌል አገልግሎት
የአዲስ አበባ ጽ/ቤት
የመ. ሣ. ቁጥር 7888
አዲስ አበባ

ፊዕይ አባታሚ
የመ. ሣ. ቁጥር 2332
አዲስ አበባ

ይህንን መጽሐፍ በጸሎት ለሚደግፉን ወገኖቼ
ማበታወሻ እንዲሆን አቀርባለሁ።

መግቢያ

በዘመናት ሁሉ እንደንድ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ተነስተዋል። ታሪካቸውን በጥንቃቄ በንመረምር በተፈጥሮአቸው ልዩ ሆነው የተፈጠሩ አልነበሩም። እንደ ብዙዎቻችን ተራ ሰዎች ነበሩ። ይሁን እንጂ በሕይወታቸው በግልጽ የእግዚአብሔር ከብርሃን ግርማ የሚታይባቸው ነበሩ። ሁለንተናቸውን በእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ የሰጡ በመሆናቸው፤ ንግግራቸው በኃይል፤ በፍትህና በእግዚአብሔር ሰላም የተሞላ ነው። እነዚህን ሰዎች እግዚአብሔር መጀመሪያ ቢፈጥራቸው ልዩ እድርጉ ከልፈጠራቸው፤ ታዲያ ሕይወታቸው እንዲህ ሊያንጸባርቅና ሊያበራ የቻለው ምን ምስጢር ያሯቸው ይሆን? እዎን ዋና ምስጢራቸው ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር መገኘት በሰበሰቡ ሥፍራ እራሳቸውን በጸሎት በሰንበረከኩ ነው።

በጸሎት ውስጥ ታላቅ ኃይል እንደሰለፈች ለብዙዎች ግልጽ ቢሆንም በሕይወታቸው የሚለማመደት ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። የማይቻለው ሁሉ እንዲቻል፤ የማይሆነው ሁሉ እንዲሆን፤ የማይከፈተው እንዲከፈት፤ የመክፈቻ ቁልፍ ተሰጥቶናል። ዘደውንና መንገደን ክርስቶስ እራሱ ቢናገር «ለምኑ ይለግቱኝልኝ፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ በር እንዲሁ ይከፈላችኋል» ይላል (ማቴ 7:7)። በሰዚህ ዋና ምስጢር ያለው በመፈለግና በማንኳኳት ላይ መሆኑን እናያለን።

መፈለግና ማንኳኳት ብቻ ቢሆን ኖር፤ ብዙዎቻችን ብዙ ጊዜ በማንኳኳትና በመፈለግ ላይ ስለምናጠፋ፤ በሕይወታችን ድልን በገኘን ነበር። በሰዚህ ክግንኳኳትና ከመፈለግ በላይ ሌላ ነገር መኖር አለበት። እንዴት እንደምናንኳኳት፤ ስምን ሁኔታና መንፈስ እንደምንለምን፤ እንዲሁም ልመናችን ከቤታችን ጣራ አልፎ ለምን እንደማይሄድ፤ ማወቅ ይገባናል።

በመንፈሳዊ ሕይወት የሚገጥመንን ትግል ለማሸነፍ የምንችለው፤ ጠላትን የምንዋጋበት መሣሪያ ቢኖረን ነው። «ምንም እንኳን በዓለም ብንኖር የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም። የጦር

መሣሪያዎቻችንን ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ገደል
ያሳቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም» (2ኛ
ቶር 1013-4) ከጦር መሣሪያዎቻችን እንደሆነው ጸሎት ነው። በለዚህ
 ያለ ጸሎት መኖር፣ ያለ ጦር መሣሪያ፣ ጦር ሚዳ ሂደ መኖሩት ማለት
 ነው።

የዚህ መጽሐፍ ዋና ዓላማ፣ ጸሎት እግዚአብሔር ለሰዎች
 የሰጠው ታላቅ የመገልገያ መሣሪያ መሆኑን ለመገልጽ፣ በሕይወታቸው
 ቢለማመደት የማይሆነው እንደሚሆን፣ የማይቻለው እንደሚቻል
 ለማስገንዘብና እንዲሁም በዕለታዊ ሕይወታቸው ችላ ሳይሉ
 እንዲለማመደት ለማበረታታት ጥምር ነው።

የጸሎት ገደል ዘራም ይሠራል	9
ጸሎት ልማዳዊ ሥርዓት አይደለም	18
ከመጪ ነት ይልቅ እንጸልይ	28
ጸሎት በይጣንን የምንጥጋበት መሣሪያ ነው	33
የጸሎት ውርድና በፋቱ	40
ክርስቶስ የሰጠው የጸሎት ሞዴል	46
በጸሎት ለርበኝነታቸው የተደነቀ	63
እንዴት እንጸልይ	78
በጌታ ፈቃድ ላይ ያልተመሠረተ ጸሎት መልስ የሰውም	86
ጸምና ጸሎት የበይጣንን ድንበር ያፈርሳል	93
የጸሎት እንቅፋቶች	103
ጸሎታችን ሥርዓት ይኑረው	111

የጸሎት ኃይል ዘሬም ይሠራል

ክርስቶስ በምድር ይመለሰበት በነበረበት ዘመን የድል ሕይወት እንደ ነበረው መጽሐፍ ቅዱስ ይመለከራል። ታንቡ መጠል ያቃተው ፈተና፤ መንፈሱን ያስደነገጠትና የረበዙት ሁኔታዎች አልነበሩም። ሌላው ቀርቶ ነፋስና በሕር እንኳን ሰይቀሩ በቃል ብቻ ይታዘዙለት ነበር (ማርቆስ 4፡41)። ተስፋ ተርጦ የተወሰነበት ጊዜ ፈጽሞ አልነበረም። ሁሉንም በጸጥታና በእርጋታ መንፈስ ያሸንፍ ነበር። ፈተና ሲያጋጥመው፤ ሰይደናገጥና ሰያወላውል ያበቱን ድምጽና ፈቃድ ብቻ በማደመጥ የተቃዋሚን ኃይል መሉ በመሉ ድል ይመታ ነበር።

እየሉስ በምድር ላይ በነበረበት ዘመን፤ የሚያጋጥመውን ማንኛቸውንም ዓይነት ትግር፤ ፈተናና እንደሁም ውጊያ ድል የሚያደርግበት ልዩ መሣሪያ ወይም ቁልፍ ነበረው። ያም ቁልፍ የጸሎት ኃይል ነበር። ያንን አበደናቂ የሆነውን የክርስቶስን ኃይል የተመለከቱ ደቀ መዛሙርቱ፤ እርሱ የነበረውን ዓይነት አሸናፊ ሕይወትና የኃይሉን ምንጭ ለማወቅ ይገባ ነበር። የኃይሉን ምንጭ ለማወቅ የፈለጉበትም ዋናው ምክንያታቸው፤ የሚያጋጥማቸውን ማንኛቸውንም ዓይነት ፈተናና ትግል በእርጋታ መንፈስ እንደ ክርስቶስ ማሸነፍ እንደችሉ ነበር።

ዘረም ቢሆን እማኝ፤ በሕይወቱ የሚያጋጥመውን የጠላቱን ትግል ማሸነፍ የሚችልበት መንገድ ወይም ኃይል ቢኖረው ምን ያህል ደባ በሰው ነበር! በቅርብ ሆነው የክርስቶስን ቅድስና የተሞላበትን ሕይወት፤ እርምጃውንና እንደሁም በሁሉም ነገር ላይ አሸናፊነቱን የተመለከቱ ደቀ መዛሙርቱ፤ እየሉስ እንደሁ ዓይነት ኃይል እንደኖረው ያስቻሰው ዋናው ምክንያት ጸሎት መሆኑን በሰተረደ፤ «ጌታ ሆይ መጸለይን አስተምረን» አሉት። «ጥያቄያችሁ እገባብ ያለው አይደለም» በማለት ሰይገፋቸው፤ ለመንፈስዋ ሕይወታቸውና ለእግልግሎታቸው ኃይል ሊሆናቸው የሚችለውን ጸሎት እንደት መጠቀም እንደሰበሰቡ አስተማራቸው።

የጸሎትን ኃይል ተገንዝቦ በግል ሕይወት መለማመድ ምን ያህል

ትልቅ ነገር ነው፤ እኔና መንፈሳዊ ገደቦቼ በጸሎት ኃይል ከሚያምንና ጸሎትን ከሚለማመድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመደናችንና በማደጋችን እገዚአብሔርን በጣም እናመሰግናለን። ገና በሀሳንነታችን፣ በአገራችን በጸሎት መቃተትን ተማርን። እውነተኛ መንፈሳዊ እንቅስቃሴም በአገራችን እንደበራጭ በጉልበታችን ተንበርክክን በጌታ ፊት ቀንና ሲሲት ብዙ በጸሎት ተጋን። እስተማሪዎቻችንን እስኪደንቃቸው ድረስ ገብዝነት በሲሲበት መንፈስ፣ በጸምና በጸሎት የምንቃትት የጸሎት እርባቾች ሆንን። የጸሎትን ምስጢር ብቻ ሳይሆን፣ ጸሎት ከጸም ጋር የሚኖረውንም ኃይል ተረዳን። በዚያን ጊዜ ልጆች ስለ ነበርን መበከከና ማበተማር እንችልም ነበር። ይሁን እንጂ እጅና እግራችንን አጣምረን የተቀመጥን አልነበረም። አገልግሎታችን በጸምና በጸሎት መተጋት ነበር።

ጌታችን ጸሎታችንን በማ፤ ጥያቄያችንን ተመለከተ። ከ1958 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) ጀምሮ ታሳቅ መንፈሳዊ ዝናቡን በአገራችን ሰይ ማዝነብ ጀመረ። የመንፈሳዊ እንቅስቃሴም ፈነደ፤ ወጣቶች በጌታ መንፈስ ተቀጣጠሉ። ወንጌሉ በኃይል ተሠራጸ፤ ነፍሳት ደኑ፤ አጋንንት በየበታው ተንቀጠቀጡ። እኛም ጌታ በበጠን ኃይል ምሽጋቸውን አፈራረስን፤ ምርኮአቸውን እየነጠቅን ወደ ጌታ መንግሥት አመጣን። ዘረ በአገራችን የምናየው የመንፈሳዊ እንቅስቃሴ ጥቂት ሕጻናት ተበብለበው ቀንና ማታ በጌታ ፊት ያፈበሱት በዕንባ የተቀሳቀሰ የጸሎት ውጤት ነው። በአሁኑ ዘመን ያሉት ክርስትያኖች ይህንን ስያውቁትም ጌታ ገን ያውቀዋል።

በረጅሙ መንፈሳዊ ገዝቆ ጌታ ስለ ጸሎት ያበተማረኝ ብዙ ነገሮች አሉ። በጸሎት የጌታ እጅ ሲገለጥ፣ ኃይሉም ሲታወቅ አይቻለሁ። ሁሉንም መዘርዘር ሳይቻልም ከነዚህ ውስጥ አንዱን ብቻ ለመጥቀስ እወዳለሁ። ዘመኑ ረጅም ቢሆንም፣ በሕይወቴ ፈጽሞ የማልረሳው የጸሎት ልምድ አለኝ። ብዙ ነገሮችን ረባቻለሁ፤ ወደፊትም የምረሳቸው ነገሮች ይኖራሉ። ይሄኛውን ግን እስከ ሕይወቴ መጨረሻ ድረስ የምረሳው አይመበለኝም። ምክንያቱም ይሄ የእገዚአብሔርን ሕያውነቱን፣ ቅርብነቱን፣ እንደሁሉም አሳቢነቱን፣ ለመጀመሪያ ጊዜ በሕይወቴ ያየሁበት ልምድ በሰ ሆነ ነው።

በአሁኑ ጊዜ፣ አልፎ ፍልፍ ሁኔታዎች ልክ ሳይመጡልኝ ሲቀሩ፣ በዘሪያዬ የማየው ጠለማ ብቻ ሲሆን፣ ተራራ ሲጋርደኝ፣ በሥጋዬና በነፍሴ በደክም፣ ጩኸቴ ከጣራ የማያልፍ መስሎ ሲበማኝ፣ ጩርባ ተበራ በቅርጥ የእገዚአብሔር መንፈስ ያችን ስለኔ «ውድ ጊዜ፤

ውድ በዓት» ነች ብዬ የምሰትን ልምድ እንደበታውስ መንፈስ ትደስ ወደ ጋለ መልሰ ያሰየኛል።

ጊዜው ከረምት ነው። ዝናቡና ብርዶ ደራርቦ በሰላሰበ በው ከጉዳት ሰይ ይጥሳል። እኔም በኑሮ በልተመቻቸው በዎች መካከል እንደ በለ ነበርኩ በብርድ ከሚጎነተሉት የተለየሁ አልነበርኩም። ምሽቱን መቀት ከለበት ከጊደኛዬ ቤት እንደ ልማዴ ለማሰብና ሂድኩ። ደጋግሜ በመምጣቴና የጊደኛዬንና የቤተ ሰቤን ምቹት በመቀነሴ፣ በዚያን ምሽት ፈገግታ በሞሰበት ሁኔታ አልተቀበለኝም። የጠቅረውን ፈታቸውን ሰይ ልቤ ወደያው በሀዘን ተሞላ። «ዘረ ብቻ ልደር እንጂ ፈታቸውን ሰይ ልቤ ወደያው በሀዘን ተሞላ። «ዘረ ብቻ ልደር እንጂ ደግሜ ይህችን ቤት አሳያትም» ብዬ በውበጤ ውስጥ ኔዬን እበተሰለፍኩ። ለመተኛት ጋደም አልኩ፤ መብራቱ ጠፋ። ቤተ ሰቤ ሁሉ ተኛ። እኔ ለመተኛት ጋደም አልኩ፤ መብራቱ ጠፋ። ቤተ ሰቤ ሁሉ ተኛ። እኔ ግን መተኛት አልቻልኩም። ራሴንም በባብል ፈጽሞ እንቅልፍ አልወሰድ አለኝ። በውበጤ እንድ ልዩ የሆነ ድምጽ ይቃትታል። በዚያ ግፊት፣ በዚያ ድምጽ ምን ዓይነት መልስ መስጠት እንደለብኝ አልገባኝም ነበር።

ለከበ «ተነሰና ጸልይ» የሚል ትእዛዝ ነበር። «ሰው ሁሉ ተኝቷል፤ ደግሞም ቀደም ሲል ጸሎቴን እድርሼ ነው የተኛሁት» ብዬ መልስ በጠሁ። ይሁን እንጂ ከውበጤ ነፍሴ ተጨነቀች።

በመጨረሻም ብድግ ብዬ ከአንዲት ወንበር ሥር በርከክ አልኩ። ሥርዓት ያለው ለሎት አልፈለግሁም ነበር። የቃላት ድርድሩና የሃይማኖት ቃል ማቅረቡ አልተሰማኝም። እኔ የማሳየው እርሱ ግን የሚያየኝ እንድ ታላቅ አምላክ በእጣገቤ እንደለ ተሰማኝ። ያም አምላክ፣ በለ እኔ የግል ገደይ ያገባዋል ብዬ አመንኩ።

የልቤንም ዘርዝረ ከውበጤ መጫክ ጀመርኩ። ድምጹ በወቅቱ በቴፕ ተቀድቶ ቢሰማ የተለመደ ሥርዓት የያዘ ጸሎት እንደልነበረ ማወቅ ይቻል ነበር። እንድ ነገር እርግጠኛ ነኝ። ጩኸቴ ከልብ የመነጨ እውነተኛ ንግግር ወይም ውይይት ይመስል ነበር። ልጅ እያበቀሰ በለባቱ ብባቱን የሚነገረውን ዓይነት ንግግር ነበር። የማበታውበውን ያህል ጸሎቴ እንደህ የሚል ነበር።

«አባባ» አልኩት። «እንደምታውቀው እኔ በሥጋ አባት የለኝም። አባቴ የሞተው ገና በሕፃንነቴ ነው። አባቴ እንተ ነህ። የዚያን ዕለት ማታ ከጊደኛዬ ጋር ከሰ በጫወት፣ እኔ ሲገባኝ በማይቸለው ሁኔታ በውበጤ ተናገርኩኝ። ድምጹህን በምጅ ወደ ቤትህ ሂድኩ።

እንተንም ወደ ልቤ ለሰገብኜ እንደ ግል መድኃኒቲ እድርጊ ተቀበልኩህ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እንተ በምድራዊ ለባቲ ምትክ ለባት ልትሆንልኝ፣ ልትጠነቀቅልኝና ልትረዳኝ ቃል ገባሁልኝ። እኔም ለበክ ሞቲ ድረስ ልከተልህና ልወድህ ወሰንኩ።

«እባባ! አሁን እኔ የእንተ ልጅ ነኝ። እንተም ለባቲ ነህ። ልጅህ በሰ ሆንኩ በሰ እኔ ጉዳይ ያገባሃል። ደስ ሌላኝ ደስ ይልሃል፤ ሊከፋኝ፣ ይከፋሃል። ዛሬ ማታ እንደምታየኝ ከፍቶኛል፤ ልቤም ከብደብኛል፤ ዕንባ ዓይኖቼን ሞልቶ በጌንጮቼ ሳይ እየፈለሰ ነው። እንደምታየኝ ለማደር የመጠሁት ከሰው ቤት ነው። ለወጭም እባባ! በሰቆኝ። ፈታቸውንም አጠቅሩብኝ። ለምን ይመስልሃል የመጠሁት እዚህ? ከብርደ ለማምለጥ እንደሁም ትንሽ በተሻለ ሁኔታ ሞቶኝ እተኛለሁ ብዬ ነው። ግን ዛሬ ከምን ጊዜውም የበለጠ ሰጌቲ ተጎደ። እንተ እያለኸኝ ለምን እንገባታለሁ? ልትረዳኝ ትችላለህ። የሚያስፈልገኝንም ልታዘጋጅልኝ ይቻላል» አልኩት።

ይህን በመሰለ ሁኔታ የውስጤን ከእባቲ፣ ከእምሳኬ ጋር መነጋገር ቀጠልኩ። ከጌታዬ ጋር የያዝኩት ንግግር ለየጠፈጠኝ ሂደ። ዕንባዬ ብቻ ሳይሆን ከውስጤ እኔንቴ ለእርሱ እየፈለሰ ነበር።

በዚህን ጊዜ የእግዚአብሔር የክብሩ መገለጥ ያንን ሥፍራ አጥለቀለቀው። ቤቱም በታላቅ ብርሃን ተሞላ። የእግዚአብሔርም እጅ እንደ ነካኝ ተለማኝ። መንፈስ ቅዱስም በውስጤ ፈለሰ። እኔ በምስጋና፣ ዓይኔም በእምባ ተሞላ። በእካሳቢዬ ለወቶ መተኛታቸውን ረሳሁ። በታላቅ ድምጽም ጌታዬን ማመስገን ጀመርኩ። ጩኸቲ የተገኙትን ሰዎች ቀስቅሶ አስነሳቸው፤ ደነገጡ። ገደኛዬም በምን ምክንያት እንደምጮህ ሊያስረዳቸው ሞከረ።

ያቺ ምሽት ለእኔ የማልረሳት ምሽት ናት። የጌታን ታላቅ መገለጥ በሕይወቴ ያየሁበት ቀን ናት። እግዚአብሔር ራሱን ለእኔ ሕያው እድርሳ ያቀረበበት ጊዜ ነው። ጸሎቴም እውነተኛ መቃተትና ከውስጤ ተጨምቶ የወጣ ጩኸት በሰ ነበረ። የእግዚአብሔርን ልብ ማነቃነቅ ቻለ። በሚቀጥለው ቀን በጥያቄዬ መሠረት በተለምዶ የሚያስፈልገኝን ሁሉ አሟላለኝ። የጸሎት ጋይል ዛሬም እንደሚሠራ አልጠራጠርም። በሕይወቴ እይቼ ዋለሁ፤ ተለማምጄ ዋለሁ። ጸሎት ጊዜ ያለፈበት የሃይማኖት ሥርዓት ብቻ አይደለም። ጊዜና ሁኔታ የማይለውጠው የክርስትያኖች ጋይል ነው።

ጸሎት የጋይማኖት ሥርዓት፣ ጊዜ ያለፈበት መሣሪያ ካልሆነ ክርስትያኖች ልንገለገልበት ያስፈልገናል። ጠለቅ ብለን ስለ ጸሎት ከመመልከታችን በፊት፣ ስለ ጸሎት መሠረታዊ የሆኑትን ፍሬ ሀብቶች ከዚህ ቀጥሎ እንመልከት፤-

(1) ጸሎትን በዕለታዊ ሕይወታችን እንለማመድ

ጸሎት ጋይል ስለሆነ፣ የተለማመደው ሁሉ ጋይልን ወደ ሕይወቱ ይዘለት ይገባል። «ጸሎት እያስፈልገኝም» የሚል ምንም ዓይነት ብርቱ ክርስትያን የለም። ብዙዎቻችን የጸሎት ሕይወት እንደኖረን አስፈላጊነቱን ብናምንና ብናውቅም፣ በሕይወታችን ግን መለማመድ ያደግተናል። እማኝ ለመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገቱ ጸሎት ከሚያስፈልገኑት ነገሮች እንደኛው በመሆኑ፣ ጸሎትን በምንም ዓይነት እንደ ቀላል ነገር ተመልክቶ ችላ ሊለው አይገባም።

«የጸሎት ሕይወቴ እንዴት ነው?» ብለን እማኞች እራሳችንን በየጊዜው ልንጠይቅ ይገባል። እራሳችንን በንመረምር «እዎን እንደንድ ጊዜ እንጂ ሁልጊዜ አልጸልይም። ወይንም የጸሎትን አስፈላጊነቱን ይህን ያህል ሰለ አሳመንኩበት መጸለፍን ከነጭራሹ አቁሜአለሁ» የሚል መልስ ለናገኝ ይሆናል። የዚህ መጽሐፍ ዋና ዓላማ እማኞች ስለ ጸሎት በቂ እውቀት እንዲኖራቸው ለማድረግ ብቻ ሳይሆን፣ ጸሎትን በዕለታዊ ሕይወታቸው እንዲለማመዱ ለመምከርም ጭምር ነው።

(2) ጸሎታችን ሰሚ እንደለው እንመን

እማኝ የሚጸልየው ሥርዓት ለመጠበቅ ሳይሆን፣ ለደምጦ መልስ የሚሰጠው ጌታ እንደሰ ስለሚያምን ነው። ለጸሎቱ መልስ እንደሚያገኝ የማያምን እማኝ፣ ለይጠቅመውምና ጊዜውን በጸሎት በያጠፋ ይሻለዋል። «ለለይኩም አልጸልይኩም ሁኔታዎች አስቀድሞ በተወሰነሳቸው መልክ መሆናቸው የማይተር ነው» በማለት ጸሎትን ከሕይወታቸው ያስወጡ እማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደካሞች እንደሚሆኑ ግልጽ ነው።

እማኝ ለጸሎቱ መልስ ማግኘት መብቱ ነው። የሚያገኘው መልስ ሁል ጊዜ እንድ ዓይነት ይሆናል ማለት አይደለም። «እኚ ይሁንልህ፣ የለም አይሆንም ወይንም ጠብቅ» የሚል መልስ ሊሆን

ይቸላል። እግኝ ከልቤ ከልብ፣ ከሦስቱ እንደኛውን ዓይነት መልስ ከጌታው ይቀበላል።

(3) ዓለማዊ ጥርን እንዳልይ

ያለ ዓለማዊ የሚለይ እግኝ፣ የእሱቱን ውጤት መመልከት አይቻልም። ለሱታችንን የምንጠቀምበት ስእግዚአብሔር ትዕዛዝ መሰራጭ መሣሪያ አድርገን ይሆን? የግንኛውም የእውነተኛ ለሱት ዓለማ፣

(3-ሀ) ስእግዚአብሔር ከብር ለመስጠት ነው።

እሱት ተደሰናችንን ስእግዚአብሔር የምንነግርበት መሣሪያ አይደለም። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፍቅር፣ ለጋ፣ ቸርነት እየዘረዘርን እርሱን የምናከብርበት መሣሪያ ነው። በምበጋና ያልተሞላ፣ ስእግዚአብሔር ከብር የግድለጥ ለሱት፣ የተሟላ ለሱት አይደለም። ዳዊት በጥንፈ «እምሰኪና ንጉሤ ሆይ፣ ታሰቅኑትህን እውጃለሁ፤ ለዘላለምም እመበገንሃለሁ» ይላል (መዝ 145፣ 1-2)።

(3-ለ) ስእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ለመፍጠር ነው።

እንደንድ እግኞች ከጌታ የሚፈልጉት ነገር በሌላቸው፣ መለሰይ እስላሳጊ መበሎ አይታያቸውም። ለሱት ለመስመን ብቻ ሳይሆን ከጌታ ጋር ያለንን ሕብረት የምናጠነክርበት መንገድ ነው።

«እነሆኝ ጌታ ሆይ!» ብለን ራሳችንን በጌታ ፊት የምናቀርብበት እንጂ ለሱት ስእግዚአብሔር ትዕዛዝ ወይንም ምክር የምንበጥበት አይደለም። ለሱታችን የጌታን መገኘት የምናይበት እንጂ ምድራዊ ፍላጎታችን እንዲሟላን ብቻ የምንስምንበት መሣሪያ አይደለም።

(3-ሐ) ለነፍሳት ደህንነት ለመቃተት ነው።

በዓለም ላይ ብዙዎች የወንጌሉ ጥሪ ገና አልደረሳቸውም። ያለነው በመጨረሻው ዘመን በሰ ሆነና ጊዜውም እየተፋጠነ በመሄደ፣ እግኞች ሰነፍሶት ደህንነት በሌሎች መቃተት ይገባቸዋል። «የመከራ ጌታ ሠራተኞችን እንዲለክ ይልቁ» (ማቴ 9፣38) በማለት ከርስቶስ አዘናል።

(4) በቅድስና ያልተደገፈ ለሱት ኃይል የለውም

እግዚአብሔር ለበደናጂ ሥራውን ለመሥራት ከሰው እርዳታን አይፈልግም። ይሁን እንጂ ኃይሉን መግለጽና ማሳየት የሚችለው በሰው በኩል ነው። ትግሩ ግን ሰው የእግዚአብሔር ከብር እንዲገለጥበት በጂ መሣሪያ ሆኖ አለመገኘቱ ነው።

እንድ ጊዜ እንድ በው ሰምንቱን መሉ «ጌታ ሆይ መላኝ፣ በመንፈስህ መላኝ» እያለ ይጸልይ ነበር። ጥያቄው በልችት ያሳት ሚበቱ «ጌታ ሆይ እትመላው፣ ብትሞሰውም ቀዳዳ አለውና ያፈላል» ብላ ሙሽቶ ይባላል። ለባባሉ ቀልድ ይመበላል እንጂ እውነትነት አለው።

በዚ እግኞች የእግዚአብሔር በረከት በሕይወታቸው እንዲሞላ የተዘጋጁ አይመበሉም። ሕይወታቸው ቀዳዳ የበዘበትና የሚያፈሰ በመሆኑ የተበጣቸውን በረከት መያዝ አይችሉም። እግዚአብሔር ከብሩን የሚገልጽበት ትክክለኛ ሽከሳ (ዕቃ) ይፈልጋል። እግኝ ዝግጁ ሆኖ ሲገኝ፣ ያኔ እግዚአብሔር እራሱንና ከብሩን ለሰው ገልጾ ያሰያል።

በቅድስና ሕይወት ያልተደገፈ ለሱት ዋጋ ቢበ ነው። በቅድስና ሳይራመድ ልብን ለእሱት ማንሳት ደካም እንጂ ትርፍ የለውም። ለሱት ኃይል ቢሆንም፣ የተቀደሰ ሕይወት ሳይኖሩ መጸለይ ግን ራሱን ማታለል ነው። የተቀደሰ ሕይወት በንጋ ምን ማለታችን ነው? የተቀደሰ ሕይወት በንጋ ለህተት የሌለበት «ፍጹምነት» ማለታችን አይደለም። የተቀደሰ ሕይወት፣

(4-ሀ) ከኃጢአት የራ ቅ ሕይወት ነው።

pi5

እግኝ የሚኖረው በዓለም ውስጥ ነው። በዓለም ውጪ እንደወጣም የጌታ ፈቃድ አይደለም። በዓለም እየኖረ ዓለማዊ እንዳይሆን ግን ፈቃድ ነው። እግኝ በዓለም ውስጥ ይኖራል እንጂ እንደ ዓለማዊ በው እንደኖር አይጠበቅበትም። ሱጥ በበደምና በጉመራ በተማወቀ ኖሮ፤ እንደ ሰደምና ገመራ በወቅ ግን ሕይወቱን በኃጢአት አልመራም።

የዓለም ደንኪራን እየረገጠ፣ የዓለምን ደበታ እየተከፈለ የሚኖር ሰው፣ በእሱት ብዙ ጊዜ ቢያጠፋ ፍጹም ዋጋ የለውም። የእሱትን ኃይል ለማየትና ለመሰማመድ ከዓለም ለመውጣት መወሰንና እርምጃ መውበድ

ይገባዋል። «ሰዓሎች ለመመስከር እንደ እስግዳውያን መኖር ያስፈልገዋል» የሚሉ ቢኖሩ ሰተዋል። እንደ ዓለማውያን ባይኖሩ ሰዓሎች መመስከር ይችላል።

(4-ሰ) እርጊውን ግስግሳዊ ይጠይቃል።

ብዙዎች ለሱት የሚሰለፉት፣ ሸክም የሚሆንባቸውና ገደታ የሚመስላቸው ዋናው ምክንያት፣ መስከታዊና የተቀደሰ ወደ ሆነው፣ የእግዚአብሔር ክብር ወደሞላበት ሥፍራ በእርጊው ሕይወታቸው ለመግባት ስለሚሞክሩ ነው። እርጊው እኛነታችን ሰማያዊ የሆነውን ነገር ይጠላል። እርጊው ሰውነታችን ፍትህን እይወድም። ሁል ጊዜም በጌታ ደስ እይለውም፤ እንዲሁም መንፈሳዊ የሆነ እስተሰበሰብ የሰውም።

እግኝ ትክክለኛ የሆነ የሉሱት መሥመር ከጌታው ጋር እንዲኖረው በፈለገ፣ እርጊ ሕይወቱን፣ እርጊ ልግደን ግስግሳዊ ይኖርበታል። ይሄም ሊሆን የሚችለው ሰው በፈቃድ ንስህ የገባ እንደሆነ ነው። ደካሙን ባይሸገግ ንስህ ከገባ፣ በእግዚአብሔር ይቀርታን ተቀብሎ የተቀደሰ ሕይወት መኖር ይጀምራል።

(4-ሐ) ልብን ግዘጋጃት ይጠይቃል።

እግዚአብሔር ዓለማውን በሰው ሕይወት ለመፈለግ እንደሞላ፣ ለሱ ልቡን ንጹህና ዝግጁ ግድረግ አለበት። በሰው ሕይወት ውስጥ ተለምዶ ለመሥራት እግዚአብሔር ጋይል ቢኖረውም፣ ከሰው ፍላጎት ውጪ ገን አስገድዶ መሥራት የእግዚአብሔር ባህሪ አይደለም።

ሰው ደካማነቱን እግዚአብሔር ቢያውቅም፣ ለእያንዳንዱ ሰው የተሰያየ ዓለማዊ አዘጋጅቶታል። ይሁን እንጂ ዓለማውን መፈለግ የሚችለው ሰው ልብን ለእግዚአብሔር አዘጋጅቶ ያቀረበ እንደሆነ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ለሰው የመምረጥ ነላነት የሰጠው በመሆኑ፣ ያንን መብቱን ጥሶ መሄድ አይፈልግም።

(4-መ) በጋጢአት መራቅ ያስፈልጋል።

ጋጢአት፣ ብዙ ነገሮችን በእግኝ ሕይወት ውስጥ ያበላሸል። ጋጢአት፣ ከሰውና በእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን መልካም ግንኙነት ያጠፋል። እንዲሁም የእግዚአብሔርን የቃሉን ተስፋ እንደኖረ የእኛን

የእግዮችን ዓይን ይሸፍናል። እንዲህ በጋጢአት ለመራቅ እስተደመን ጋጢአትን ስይተን ግወቅ ያስፈልገዋል። ብዙዎች በጋጢአት ቢጫወቱም፣ በጋጢአት ውስጥ መኖራቸውን ፍጹም አያውቁም።

በጋጢአት ውስጥ እየኖርንና ጋጢአትን እየተለግመድን ብንዘልይ፣ ለሱታችን መልስ እያገኘንም። መገንዘብ ያቃተን ነገር ቢኖር፣ የሉሱት ሥርዓታችን መተሳለፋችንን የመደምሰስ ጋይል እንደ ሌሎች፣ እንዲሁም «ጋጢአትን» መርዘም እንደሆነ የግድረግ ጋይል እንደ ሌላው መረዳት ነው። ጋጢአት እግዚአብሔርን የሚያሳዝነው በመሆኑ እግኝ ጋጢአትን ፍጹም መጥላትና መራቅ ይገባዋል። የተቀደሰና አሸናፊ ሕይወት ለመኖር እግኝ በልቡ ውስጥ ጋጢአት እንደሰለጠነ መከልከል አለበት።

(4-ሠ) ፍጹምነትን ይጠይቃል።

«ግንም ፍጹም የሰም» የሚለው አነጋገር ለብዙዎች ጋጢአት የመሥራት ነላነት የሰጠ ይመስላል። ብዙዎች ለደካማቸው ምክንያት የሚለጩት «ፍጹም አይደለሁም» የሚለው አባባል ነው። ይሄም ምክንያት በክርስቶስ ውስጥ በሚገኘው ፍጹምነት እንደኖረግ እንቅፋት ሆኖብናል።

ክርስቶስ «እኔ ፍጹም እንደሆንኩ፤ ፍጹማን ሁኔ» ይላል። (ማቴ 5:48)። «ፍጹም» የሚለው ቃል ትክክለኛ ትርጉሙን ከሰጠቅን ይከብድብናል። «ፍጹም ሁኔ» ቢል ያለ ምንም እንክን ግለቱ አይደለም። «ፍጹም» ግለቱ ሲደረሰበት የግይቻል ፍጹምነት ባይሆን ለማደግ የሚችል «ብቃት» ግለቱ ነው። ቅድስሱ እግኝ በሕይወቱ ሲያደግና ሲገለጽበት የሚታይ የመንፈስ ቅደስ ፍሬ ነው።

የታወቀው የሃይማኖት ምሁር ቻርለስ ፈኒ ፍጹምነትን ሲገልጽ፣ «ፍጹምነት ራሱን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ ሰጥቶ፣ በእርሱ መታመንና ጎልቶ ከሚታይ ጋጢአት ርቅ መኖር ነው» ይላል። ይህን ቢል በሃሳብም ሆነ በተገባር ሰው ለህተት አይሠራም ግለቱ አይደለም።

በእጠቃላይ «ፍጹም ሆነን መኖር እንችላለን» በማለት በቅድስና ሕይወት በመኖር ራሳችንን ግሸሽ እይገባንም፤ አለበስዚያ ለሉሱታችን መልስ እናገኝንም።

ጸሎት ልማዳዊ ሥርዓት አይደለም

ጸሎት ለብዙዎቻችን እንገዳ የሆነ ሀሳብ አይደለም። መለሰይ መቼ እንደ ጸመርን ባዩውትም፤ ለብዙ ዘመን መለሰይን ተሰማደዋል። ለብዙኛውን ጊዜ ትዝ እንደሚለን የአለይነው የሃይማኖት ሥርዓት ለመፈለግ ብቻ ነው። ለመለሰይ ያህል ለሰይን እንጂ፤ ይህን ያህል የጸሎት ትክክለኛ ዓላማና ትርጉም ገብቶን አይደለም። ጸሎት በልማድ ብቻ የሚደረግ ሥርዓት ባልሆነ፤ ታዲያ ምንድነው? ጸሎት በአጭሩ በእግዚአብሔር ጋር የሚደረግ የልብ ውይይት ነው። እኛነታችንን፤ ውስጣችንንና ገባናችንን ገላጠን ሁሉን ግድግዳ ግድገግ ለሚቸሰው ለምሳሌ የምንገልጽበት ዓይነተኛ መሣሪያ ነው።

በሰ ጸሎት የተሰያዙ ፍሬ ነጥቦችን በመተባበርን በፈት እውነተኛ ጸሎት ምን እንደሆነ ለመረዳት እንደንድ ሃሳቦችን በዚህ ተጥሎ እንመለከታለን።

1ኛ፤ ጸሎት ነፍሰን ወደ እግዚአብሔር ግንባት ነው።

ይህንን ሃሳብ የሚደግፍ፤ በመሃመድ ደዊት እንደሆነ የሚል ቃል እናነባለን። «አቤቱ ወደ እንተ ነፍሱን እንግለሁ» ይባላል። ደዊት ይህንን ንግግር የተናገረው በጸሎት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ መፈለጉን ሲገለጽ ነው። ጸሎት፤ በው አዕምሮውን፤ ለሚታገዝ ፈታዊን በጠቀሰሰው ሁሉንተኛውን በእግዚአብሔር ጋር እንደገናኝ የሚያደርገበት መሣሪያ ነው።

እንደንድ ጊዜ በንፈራችን ባይንቀሳቀስ፤ ደምፃችንም ባይሰግ፤ በውስጣችን በኃያሉ እግዚአብሔር ጋር ግልጽ የሆነ ግንኙነት ግድገግ ልንቸሳለን። በተለይ ያለንበት የሕይወት አቋም የሚያስጨንቅ በሆነ፤ በውስጥ በግደሰግ መቃተት እንቃትታለን። በቃላት የተቀዘበረ ንግግር ባናስግም፤ እግዚአብሔር በውስጥ የምንጮኸውን ውስጣዊ ውሽት ይሰግዳል። ስለዚህ ጸሎት የግደዋተውን የሰውን መንፈስ፤ ዓለምን ከፈጠረ ከታሰቁ እግዚአብሔር ጋር ያገናኛል። ለጥቅማችን ነውና በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ሙሉ ግንኙነት ግድገግን እንለግመድ።

2ኛ፤ ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር መዋሃድ ነው።

ደዊት «ሥጋ ሁሉ ጸሎትን ወደምትሰግ ወደ እንተ ይወጣል፤ ይባላል። ጸሎት የታሰቁ የእግዚአብሔር መንፈስ ከሰው መንፈስ ጋር ሲገናኝና ተብረት ሲያደርግ ግሰት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ይቆረቀሳል (ግንኙነት) በንፈተር፤ እርሱን ለመፍራትና በግንከር መሆን ይባላል። የምንቀርበው፤ የምንጠጋው ልንወቅሰው፤ ልንከበው ባይቻል፤ ልንወድስውና ከእርሱ ጋር የቀረበ እንድንሆን ለመፍጠር መቻላን መዘንጋት የለብንም።

3ኛ፤ ጸሎት ልብን ለጌታ ገልጦ መስጠት ነው።

በጸሎት ወደ ጌታ ስንቀርብ ራሳችንን ገላጠን፤ ሙሉ ሰው ለእናሳያለን። በሌላ ጊዜ መግር፤ መረዳትና መንገዝብ ያልቻልን ሁሉ፤ በጸሎት ከጌታ ፊት በርከክ ስንል፤ ዕውነተኛ መገለጥን እናገኛለን። ግራ ለሚያጋቡን ሁኔታዎች፤ መልስ ሰጠንባቸው ጥያቄዎች፤ በርበትያዎች ስለሆንን ቀጭ ብለን ከምንጨነትና ከምናስብ ይልቅ በጌታ ፊት ወድቀን ያለንበትን ሁኔታ፤ ሁሉን ግድገግ ወደሚቻለው ጌታ ቀርን ግብረደት ይገባናል። በጸሎትም ባይ እያለን ቀደም ሲል ያሰጠነታን፤ መልስ ያጠንባቸው ጥያቄዎች ሁሉ መንፈስ ቀደስ ግልጽ እያደረገልንና እየፈታልን ይሄዳል።

ሌላው ቀርቶ ስለራሳችን የማይገቡን ነገሮች እንኳን በጸሎት ጊዜ ይታዩናል። ልክ ያደረግናቸው ነገሮች ሁሉ ምን ያህል ሰህቀት እንደሆኑ እናያለን። ባይታወቁን ያለቀየምናቸውና የገደናቸው ሁሉ በጸሎት ጊዜ የጌታ መንፈስ ወደ ሕይወታችን ያመጣቸዋል፤ በሰ መተሳለፋችንም ይቅርታ መጠየቅ እንደላብን ያሳስበናል።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር እንደሚረዳን ያስባሰብንን ሁኔታ፤ በራሳችን ጋይላ ብቻ ግዮት ፍጹም አንችልም። እግዚአብሔር ለዳኝንን እራሱ ገላል። ሁኔታችንን ሲያስየን፤ ገሙ ግለት ስለማንችል የበደለነውን ይቅርታ ሰመጠየቅ እንገደዳለን።

4ኛ፤ ጸሎት የውስጥ ጥማት ነው።

ጸሎት እንደ ዓይነት ነገር በሕይወታችን እንዲሆን መኖሩን (መመኘት) ነው። ያንን የመበሰ ከፍተኛ ጥማት በውስጣችን ሲያሰድር የሚችለው መንፈስ ተደሰ ብቻ ነው። አልፎ አልፎ እንዴት መለለይ እንደሚገባን በማናውቅበት ጊዜ መንፈስ እራሱ በግይነገር መታተት በውስጣችን እንደሚገልጽልን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ሮሜ 8፡26)።

መንፈስ ተደሰ በውስጣችን ስለ እኛ ይቃታል። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ ሰማው ቢቸግረን፤ በጸሎት በንቀርብ፤ መንፈስ ተደሰ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ያስየናል።

5ኛ፤ ጸሎት መንፈሳዊ ቁልፍ ነው።

በው ሊደርስበት ያልቻለውን፤ የተደበቀውን ሰማያዊ ዕንቁ ለማን የሚከፍትበት ዓይነተኛ መሣሪያው (ቁልፍ) ጸሎት ነው። ለሥጋቸው ፈውስን እየፈለጉ ብዙዎች «እግዚአብሔር ፈውስ እንደሚያበረላገኝ ስለሚያውቅ፤ ፈውስኝ ብዬ ለምን እያልያለሁ?» ይሰሉ። ለምን እግዚአብሔር ፍለጎታችንን የውቃል፤ ይሁን እንጂ ከፍተኛ የምንወስድበትን ቁልፍ ሰጥቶናልና መጠቀሙ የእኛ ፋንታ ነው። ያም ቁልፍ «ጸሎት» ነው። «ጠይቁ ይሰጣችሁልኝ፤ ፈልጉ ታገኙማለችሁ» (ማቴ 7፡7) የሚለው ቃል፤ ለመቀበል መጠየቅ ወይም መለስ ይላል። እንደሚያበረላገን ያስየናል።

መፈለግ፤ ወይም መመኘት ብቻ የምንፈልገውን ሁሉ በእጃችን እያሰጠንም። በዕምነት ፍለጎታችንን ካበቃውት ነው ግን፤ እንደ ፍለጎታችን መጠን ይሰጠናል። በትክክለኛ መንፈስ ወደ አምላክ ብንጠጋና ትክክለኛውንም የጸሎት ቁልፍ ብንጠቀም፤ ከዚህ በፊት በሳየነው ሁኔታ ጌታ ሲሠራና ሲንቀሳቀስ እናየዋለን።

ጸሎት ወረራ ሳይሆን ሥራ ነው። ጸሎት እግዚአብሔር ለሰው ልጅ የሰጠው ታላቅ የጋይላ ምንጭ ነው። የሚያስገነው ግን ይህን የጋይላ

ምንጭ ብዙዎቻችን ያልተጠቀምንበት መሆናችን ነው። የጸሎት ምበጠር ከገባን፤ የጠላት ጋይላና የጠላት ፍለጻ እያበረራንም። «የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመበበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው። ይሳል (2ቀር 10፡4)። የጦር ዕቃችን ሥጋዊ ሳይሆን፤ መንፈሳዊ ነው። በዚህም ዋነኛው ጸሎት ነው።

ጸሎትን በእግብሱ በሕይወታቸው የተጠቀሙበት፤ እግዚአብሔር በግልጽ ሲሠራ ከማየታቸውም በሳይ፤ በጸሎት ውስጥ ምን ዓይነት ጋይላ እንደሰ ተረድተዋል። የጥንት መንፈሳዊ አባቶቻችን በጸሎት ድል እንደሚገኙ፤ የተዘጋ በር እንደሚከፈት፤ በጠላት የተገነባ ቅጥር እንደሚፈርስ፤ የጠላት ምሽግ እንደሚወድቅ፤ በሰው ጥበብና ጉልበት ይደረጋል ተብሎ የማይገመተው እንደሚደረግ በሰ ተረድ፤ ጸሎትን እንደ ተሳለ ነገር ትላ አይሉትም ነበር።

አብርሃም ልጅ በሳልነበረው በዕምነት ልመናውን በጸሎት ለእግዚአብሔር አበቃው። ሣራ በዕድሜዋ ልጅ የመውሰዷ ዘመንዋ ያለፈና ያከተመ ቢሆንም፤ ሊሆን ይችላል በማይበልበትና በማይገመትበት ጊዜ፤ እራሷን ሣራን እስከሚያበቃት ድረስ የእግዚአብሔር ተአምር በአካላዋ ውስጥ ተፈጸመ። የተዘጋው ግህጻንዋ ተከፈተ፤ የእግዚአብሔርም ታላቅ ሥራ በሕይወቷ ሆነ። አብርሃምም የአባየበት ነገር ተፈጽሞ በዓይኑ እስከሚያይበት ጊዜ ድረስ በዕምነት ጠበቀ። እግዚአብሔርም በውቅቱ አምላክነቱን እረጋግጠለት።

ያዕቆብ የወንድሙን ብኩርና ነጥቅ፤ በረከቱን ተሽምቶ በሩቅ ከብልሎ ብዙ ዘመን ዋረ። ከብዙ ጊዜ በኋላ ግን ከዋረበት ከባድ አገር ወጥቶ ወደ እራሱ ምድርና ወደ ተወላጅበት አገር ገብቶ ለመዋር ወሰነ። ይሁን እንጂ፤ በወንድሙ ላይ ያደረገውን በደል ያስታውብ በሰ ነበረ፤ ሌላው ይበቀለኛል ብሎ እጅግ ፈርቶና ተጨንቶ ነበር።

ሲጨንቀው፤ ገራ ሲገባው በጸሎት መንበርከክ የሰመደው ያዕቆብ፤ የወንድሙን የሌላውን በይፍ በሰ ፈራ ወደ አምላኩ እንዲህ ሲል ጮኸ። «የአባቴ የአብረሃም አምላክ ሆይ፤ የአባቴም የይስሐቅ አምላክ ሆይ፤ ወደ ምድርህ ወደ ተወላጅህበትም ለፍራ ተመለስ፤ በጎነትንም አደርገልሃለሁ ያልኸኝ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለባሪያህ ከሠራኸው ከምሕርትህና በእውነትህም ሁሉ ትንሽ እንኳን የማይገባኝ ነኝ። በትረን ብቻ ይዜ ይህን ተርደዋለን ተሻግረ ነበርና፤ አሁን ግን የሁለት ክፍል ሠራዊት ሆንሁ። ከወንድሜ ከሌላው እጅ አድነኝ።

ጥቅም እንደያጠፋ፣ እናቶችንም ከልጆች ጋር እንደያጠፋ፣ እኔ
ፈፋ ጥልቀኛ» (ዘፍ፡፡ 32:9-11) ብሎ ከልብ ለለየ።

የፆቶብ ልቦት፣ የወንድሙን የሰብዓን ልብ ለቀለጠ። ለባው
ጭንፍሙን የፆቶብን በሞር በመውጋት ፈንታ «ኋለው ቢገናኘው ርጠ፣
ልንጥቅንም አቅርሎ ሰው ተሰቀሎ» (ዘፍ 33:4) ይላል።

ሰዎችን በመቆጣጠር ዘመን የእግዚአብሔር ምርጥ ነገር። ሰዎችን
እግዚአብሔር ከሰጠው ክልል በመጠበቅ ጊዜ፣ ፀጋው ተገዢ መንፈስ
ቅዱስ ከእርሱ ላይ ሂደ በመለቀቅ እጅ የወደቀ ደካማ በው፣ ተራ በው
ያ፤። ሁሉን ግድግዳ ታውረው፣ የፍልሰተኛ መደባደብን «አምላካችን
መቅታችንን፣ ሰዎችን በእጃችን ለባልፎ በጠን» እያሉ ለአምላካቸው
ልዩነት ታላቅ መስዋዕት አቀረቡ። በሰዎችንም ላይ ተዘባበቱበት።

ሰዎችን በጣም ዝቅ ባሰና በተወረደ ሁኔታ በሰበት ጊዜ፣ ከልቡ
ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ቢል መኾን። «ሰለ ሁለቱ ዓይኖቼ
ፍልሰተኛውንን አሁን እንደበቀል እግዚአብሔር አምላክ ሆይ እባክህ
ለባኝ። አምላክ ሆይ ይህን እንደ ጊዜ ብቻ እባክህ ለበርታኝ ብሎ
እግዚአብሔርን ጠራ» ይላል (መሰፍ 16:27)።

እግዚአብሔርም የሰዎችን ውክት አደመጠና በጠለቶቹ ላይ
ጭተል እጁን እንዲያገኝ ጋይሱን መለበሰት። «ሰዎችንም
ፍልሰተኛውንን ጋር ለመት ለለ፤ ተገንብሶም ምሰሶችን በመሉ
ቅዱስ ጥራ፤ ቤቱም በውስጡ በነበሩት በመስገንታቸው፣ በሕዝቡም ሁሉ
ይወደቀ፣ በሞቱም የገደለቸው መታን በሕይወት ባለ ከገደለቸው በዜ»
የወፍ 16:30)። ለሕዚህ «እሱት» ለደካማው ጋይሱን ይሰጣል፣ ፀጋ
ፊቱ ፀጋን ያበዛል፤ የመንፈስ ቅዱስን ጋይሱ በውስጡ ያጥራል።

የአሦር ንጉሥ ቤናክረም እሥራኤልን ለወጋ በመጠበቅ ጊዜ
እንዲህ እያለ ይናገር ነበር። «ከእጄ ያደናቅሁ ዘንድ አይቆልምና
ሕዝብን ለያታልላቸው፤ እግዚአብሔር በእርግጥ ያደናል ይህችም
ፍጥረት ለአሦር ንጉሥ ለትሰጥም ብሎ በእግዚአብሔር እንድትታመኑ
ይያድርታቸው፤ ሕዝብንን ለትሰጡ» (2 ነገሥት 18:30-31) በማለት
ይደክር ነበር።

ንጉሥ ሕዝብንን ከአሦር ንጉሥ የተሰበሰቡ ደብዳቤ
ይውልብኝው እጅ ተቀብሎ አነበበው፤ ሕዝብንን ወደ እግዚአብሔር

ቤት ወጥቶ በእግዚአብሔር ራት ዘረጋው። ሕዝብንን ወደ
እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ለለየ «በዚህ ላይ የምትቀመጥ
የእሥራኤል አምላክ ለቤቱ፤ እንተ ብቻህን የምድር ነገሥታት ሁሉ
አምላክ ነህ፤ በግድግዳ ምድር ረጥረሃል ለቤቱ ጆህን አዘጋጠልኝ
በግድግዳ ላይ ያይንህን ከፈትና እይ፤ በሕይወት አምላክ ላይ ይገደድ ዘንድ
የሰብዓን የበግረንም ቃል በግ። እንግዲህም አምላካችን ለቤቱ
የምድር መንግሥታት ሁሉ እንተ ብቻ እግዚአብሔር አምላክ እንዲሆንህ
ያውቁ ዘንድ ከእጄ እንድትደኑን እለምንሃለሁ» (2 ነገሥት
19:15-19) ብሎ ለለየ።

እግዚአብሔርም የሕዝብንን ውክት በምቶ የራሱን መላእክት
ወደ አሦር ሠራዊት ላከ። «በዚያችም ሌሊት የእግዚአብሔር መልእክ
ወጣ፤ አሦራውያንንም ሰፈር መቶ በግን፤ አምላክ ሺህ ገደለ፤ ግብደም
በተነሱ ጊዜ እንሆ ሁሉ በድጥኝ ነበሩ» ይላል (2 መዳሕኒ 17:35)
ንጉሥ ሕዝብን የእግዚአብሔርን ሕይወት፣ የልብን ውክት
አደምጦ መልስ በጭ አምላክ መሆኑን በሕይወቱ አረጋገጠ።

ንጉሥ ሕዝብን በአሦርያው ንጉሥ በሰናክሪ ላይ ባገኘው ድል
ገና ደስታውን አጠጥሞ ባይወርስ፤ ቤላ ፈተና አጋጠመው። ይኸኛው
ፈተና በራሱ ሕይወት ላይ የመጣ ፈተና ነበር። «በዚያም ወራት እስከ
የት ድረስ ታመመ። ነብዩም የአሞጽ ልጅ ሊባሰ ወደ እርሱ መጥቶ
«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ትሞታለህ እንጂ በሕይወት አትኖርምና
ቤትህን ለበተከዘል አለው። ንጉሥ ሕዝብንም ይህን በሰጥ ጊዜ
«ፈትን ወደ ገደግደው መልሶ እንዲህ ቢል ወደ እግዚአብሔር እበየ፤
አቤቱ በፈትህ በእውነትና በፍጹም ልብ እንደ ሂደህ፤ ደስ
የግደህንህንም እንደረገህ ታስብ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ እያለ በመልስ
ምርር ብሎ አለቀለ» (2 ነገሥት 20:12)። እግዚአብሔርም ለቀሰውንና
እንባውን ተመለከተ፤ እሱቱም ከልብ የወጣ የውስጥ ውክት መሆኑን
በምቶ በፍጥነት መልስ ሰጠው። «የሊባትህ የደዊት አምላክ እግዚአብሔር
እንዲህ ይላል፤ እሱትህን በምቻሰሁ፤ እንባህንም አይቻለሁ፤ እንሆ
እፈውሳለሁ፤ በገደግደው ቀን ወደ እግዚአብሔር ቤት ትወጣለህ።
በዕድሜህም ላይ እሥራ አምላክ ምት እወምርሃለሁ» አለው (2
ነገሥት 20:11-16)።

እኛም የውስጥ ውክት ላለን። ፍላጎትና ጥግት ላለን። ያን
ፍላጎታችንን፣ ያንን ምቹታችንን መሰግት ለግንባው አምላክ እናገኛለን።
ያም እውነተኛው እሱታችን ነው። በፈቱ ልባችንን እናፍስ፤ ራባችንን

ገለጠን እናሳየው። ያኔም ንጌሥ ሕዝቅያሰን እንደለው «አሱትህን በምቻለሁ፤ እንባህንም አይቻለሁ» ይለናል። ምናልባት ጸሎተኛንን እንደሰማ፤ እንባችንንም እንደየ እግዚአብሔር ሲያረጋግጥልን ነብይ አይልኩብንም ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ሌሎች ማረጋገጫዎች አሉን። ይኸውም 1ኛ ቃሉ ያረጋግጥልናል፤ 2ኛ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ይመሰክርልናል። የማይታይ እንኳን ቢሆንም በእምነት እንቀበላለን።

የናሰ እንደያደርግ እግዚአብሔር የጠየቀውን «እምቢ፤ እልታዝዝም» አለ። ወደ ነገዩ መሄድ ሲገባው ወደ ቴርሲስ ለመስብለል መከራ እንደደረገ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። ይሁን እንጂ የናሰ ከእግዚአብሔር ማምሰጥ አልቻለም። እግዚአብሔር የሚወጥ ታላቅ አሣ እስናድቶ የናሰ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በዓሳው ሆድ ውስጥ አዋረው። የናሰ በእግዚአብሔር ስይ ማመድንና እምቢተኝነቱን ለመረዳት ጊዜ አልፈደበትም። ለመጸለይ ከአሳ ሆድ እስኪወጣ ድረስ አልጠበቀም። በሰበት በአሣ ሆድ ውስጥ እያለ የሚሰማውን ከልቤ እያወጣ ለእግዚአብሔር መንገር ጀመረ።

«በመከራዬ ሰለሁ ወደ እምሳኪ ወደ እግዚአብሔር ጮኸሁ፤ እርሱም በማኝ። በሲሉልም ሆዱ ውስጥ ሆኜ ጮኸሁ፤ ቃሉንም አደመጥሁ። ወደ ጥልቁ ወደ ባህሩ ውስጥ ጠልኸኝ። ፈሳሾቼም በዙሪያዬ ነበሩ። ማዕበልህና ጥገድህ ሁሉ በሳዬ አለፉ። እኔም ከዓይንህ ፈት ተጠልሁ፤ ነገር ግን ወደ ቅዱስ መቅደስህ ደግሞ እመለከታለሁ አልሁ። ውሆችም እስከ ነፍሴ ድረስ ከበሉኝ። ጥልቁ በሕር በዙሪያዬ ነበረ፤ የባህሩ ሣር በራሴ ተጠምጥሞ ነበር። ወደ ተራሮች መሠረት ወረዳሁ፤ በምድርና በመወርወርያዎች ቀ ለዘለዓለም ተዘጋሁ።»

«እንተ ግን እቤቱ እምሳኪ ሕይወቴን ከጉድጓድ አወጠህ። ነፍሴ በዘለችበት ጊዜ እግዚአብሔርን አስብሁት፤ ለሎቴም ወደ እንተ ወደ ቅዱስ መቅደስህ ገባች። ከንቱነትንና ሐሰትን የሚጠብቁት ምሕረታቸውን ትተዋል። እኔ ግን በምሲጋና ቃል እሠዋለሁ፤ የተሰለሁትንም እከፍሳለሁ። ደህንነት ከእግዚአብሔር በገድ ነው።» (ትንቢተ ደናሰ 2፡12-9)።

የናሰ እምቢተኝነቱን፤ ከብላይነቱን አልከደም። ሁሉም ነገር መልካም በሆነበት ጊዜ እግዚአብሔርን አልፈለግም ነበር። በመከራ ውስጥ ባለ ግን ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። እግዚአብሔርም «እምቢ እልበግህም» ሲለው ሲገባ በጸጋው፤ በምህረቱ መልሶ ተቀበለው።

ዛሬም ብዙዎቻችን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ መሆን ደስ ብሎን፤ እራሳችን በመረጥነው አቅጣጫ ሕይወታችንን እየመራነው ይሆን ይሆናል። እርግጥ ነው የፈለገነውን ለመምረጥና ለማድረግ መብት አለን። ይሁን እንጂ የመረጥነው አቅጣጫ፤ የወሰድነው እምርጃ መልሶ ከመከራ ውስጥ የሚከተን ይሆናል። እዎን ቀደም ሲል «ጌታ ሆይ! በሰ ሕይወቴ ጉዳይ ለእኔ ተውልኝ እንተን እያገባህም፤ የዚህን ግለም ነር መውጫ ቀደደውን፤ ዘደውን እንተ አታውቀውም። እኔ ሁሉንም አውቃለሁ።» ብለን ከውሳኔያችን ውስጥ እንደይገባ ጌታን እስወጥተነው ይሆንል።

ታዲያ ያለ ጌታ መንገድን (ኑርውን) በንጅምረውና በንቀምበው፤ መራራ ይሆንብናል። ከገባንበትም ማጥ በገዝ ኃይላችን መውጣት ያቀተናል። ይሁን እንጂ፤ በሰንበት ተቀምጦን ለራሳችን ከምናዝንና ከምናስቅስ ይልቅ፤ ፈጥነን በመቃተት ድምጻችንን ወደ ጌታ ማሰማት ይገባናል። ያለንበትን ይዘታ እንንገረው። ችግራችንን እናበረዳው። ከልባችንም በመናዘዝ በንባህ ወደ ፈቱ እንቅረብ። ምናልባትም የመረረ ጽዋ በምንጠጣበት ጊዜ ይሆናል የበለጠ በተሠበረና በትህትና መንፈስ ወደ ጌታ ለመቅረብ የምንችለው። ጌታም ውክታችንን ሲያደምጥ የሚችለው በተሰበረና በተዋረደ መንፈስ በንቀርብ ነው። ጌታ ኩፋን መንፈስ ይጠላል፤ የተሰበረና የተደቀበን ሕይወት ግን አልፎ መሄድ አይችልም፤ ባህሪውም አይደለም። ነፍሳችን በዘለችበት ጊዜ ጸሎታችን ወደ እግዚአብሔር መቅደስ ትገባለች።

በው የውስጣዊ ውክቱን ወይንም ጸሎቱ ከእግዚአብሔር ጆሮ እንደደርሰ ይበልጥ የሚጓጓው ነፍሱ በመከራ በምትጨነቀበት ጊዜ ነው።

6) ጸሎት አማኝ ጌታውን በቅረብ የሚያውቅበት ነው።

በሩቅና በዝና ብቻ ሳይሆን፤ አማኝ በቅርብ ጌታውን ማወቅ አለበት። የራቀ ትውውቅ ሳይሆን የቅርብ ግንኙነት ሲኖረው ያበረልጋል። አማኝ የቀረበ ግንኙነት ከጌታው ጋር የሚፈጥርበት እንደኛው መንገድ ጸሎት ነው። ሁለት የሚዋደዱ ወንድና ሴት ከጋብቻቸው በፊት በሩቅ ይተዋወቃሉ፤ የተቀደሰ ጋብቻ ከመሠረቱ በኋላ ግን በቅርብ እንደ ባልና ሚስት ይተዋወቃሉ። የጓላው ትውውቃቸው ከመጀመሪያው የተለየና የተቀራረበ ነው። አማኝም ከጌታው ጋር

የተቀራረበ ገንጽነትን የሚፈጥርበት መሣሪያው ጸሎት ነው።

7) ጸሎት የአምላክ ተስፋ በሥራ የሚገለጥበት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር ተስፋ የተሞላ ነው። እግዚአብሔር አግኞች በዕምነት የሚጠይቁትን የሚሰማቸው መሆኑን የሚገልጹ ልዩ ልዩ ተስፋዎችን በቃሉ በጥቷል። አግኝ እነዚያን ተስፋዎች በመጥቀስ በእግዚአብሔር የሚቀበልበት መሣሪያው ጸሎት ነው።

8) ጸሎት አግኝ የአምላኩን ጥላን የሚያውቀበት ነው።

በሎት፤ እግዚአብሔር ምን ግድረግ እንደለበት የምንነግርለት መሣሪያ ሳይሆን፤ እኛ ምን ግድረግ እንደለብን የሚያሳውቅበት መሣሪያ ነው። የእንደን በው ዓለግና ዕቅድ ለግዕዝ ቢያስፈልገን በውየውን ግንባር ወይም ለሌላ ሃሳብ የሰፈውን ጽሑፍ ግንባብ ያስፈልጋል። ልክ እንደዚሁ አግኝም የአምላኩን ፈቃድ ለግዕዝ ቢፈልግ ቃሉን ግንባብ ወይም በሎት ግንባር ያስፈልገዋል። ስለዚህ ሚስት ግንባር ቢያቀመ ወይም ቢኮራረፋ፤ እንደ የሌላውን ሃሳብ ወርሶ ግዕዝ ወይም ይቆራጥ። አግኝ በእግዚአብሔር ጋር መነጋገርን ቢያቀም ፈቃድን (ሀሰቡን) እንደት ግዕዝ ይቆራጥ? የእግዚአብሔርን ሀሳብና እቅድ ለግዕዝ ብንፈልግ በሎት ወደ ዙፋኑ እንቅረብ።

9) ጸሎት የአግኝ እስትንፋስ ነው።

በው በሕይወት ለመኖር መተንፈስ ያስፈልገዋል። ጊዜና ሁኔታን እየመረጠ ብቻ ለመተንፈስ ቢሞክር ብዙ ጊዜ በሕይወት አይቆይም። ጸሎትም ለመንፈስዊ ሕይወታችን እስትንፋስ ነው። እንደንድ ጊዜ ወይም ደስ ሊለን ብቻ የምናደርገው የሃይማኖት ሥርዓት አይደለም። በመንፈስዊ ሕይወት ለግደግ፤ ለመኖር ሁልጊዜ ሳናቋርጥ መቆየት ይገባል።

10) ጸሎት የኃይልና የሰላም ምንጭ ነው።

የማይጸልይ «ሁልጊዜ በሰላም አለኝ» ቢል እውነቱን አልተናገረም። አግኝ ሕይወቱን የእግዚአብሔር በሰላም እንደሞላው የሚያደርገው ነገር ጸሎት ነው። እንደ አግኝ ከጌታው ጋር ምን ያህል

የተረበ ገንጽነትና እውቀት እንደለው መስዚያው እውነተኛው የጸሎት ሕይወት ነው። የሚጸልይ አግኝ በላይ በኃይልና በመለከታዊ በሰላም ይሞላል።

11) ጸሎት ጌታን መንከት ማለት ነው።

በአደስ ዚደን ያዢ ደም የሚፈስት ሴት የኢየሱስን ልብስ በእምነት ክነች። አክባቢ የተለየ ስለ ነበር አንድ ኃይል በውስጡ ሲወጣ ጌታ ተገነዘበና «ግነው የክነች» ቢል ጠየተ።

ለሎት ዘፈም አግኝ በእምነት ጌታን የሚከበት መሣሪያው ነው። በንጹህ ኃይሉን እንዲሰጠን መጠየቅን ነው። ጌታን የሚከብዎ ውስጣዊ ፍላጎታችን ነው። ጸሎትም ያንን ኃይላችን የሆነውን የውስጥ ፍላጎታችንን ለጌታ የምናበታውቅበት መሣሪያ ነው።

12) ጸሎት ጌታ የአግኝን ፍላጎት የሚያውቅበት ነው።

እኛ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ግዕዝ ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔርም የእኛን ሀሳብ ግዕዝ ይፈልጋል። በንጹህ «ጌታ ሆይ ፍላጎቴን እው» ግለታችን ነው። በንጹህ ውስጣዊ የሆነውን የሕይወታችንን በር ከፍተን «ይኸውላህ ገብተህ የፈቀደከውን አድርግ» ብለን ፈቃድ መስጠታችን ነው።

ብዙ ዓግኞች በሰመጸለያቸው የተነሳ እግዚአብሔር በሕይወታቸው ምን እንደሚያስፈልጋቸው እንደያውቁና እንደሠራ ይበላከሱታል።

13) ጸሎት የተለምዶ መክፈቻ ቁልፍ ነው።

ተለምዶና ኃይል ከሆነው ጌታ ጋር የሚያያይዘው ጸሎት ነው። ውሃውን ወደ ወይን የለወጠ፤ በሰላም ያደረገ፤ ግዕዝነትን አጥ ያደረገ፤ ያ ተለምዶ የሞላበት ኢየሱስ ዘፈም በአግኝ ሕይወት ተመሳሳይ ተለምዶት ሊሠራ ይችላል። ታዲያ ኃይሉን እንደገልጽ፤ ተለምዶቱን እንደሠራ የሚያደርገው ዓይነተኛ ቁልፍ ጸሎት ነው። ጸሎትን ከሀይወታችን ግንዛቤ፤ ጌታ ተለምዶ በሕይወታችን እንደሠራ መከላከልን ይሆናል።

ከመጪ ነቅ ይልቅ እንጸልይ

እማኝ የሚከፈልንት ውስጣዊ ግፊት በሕይወቱ ሲደርስብት፤ በዚያ ላይ ድል ስማግኘት ስለሚፈልግ፤ በጸሎት ወደ እምሳኬ ከምንጊዜውም በበለጠ መቃተት ይገባል። በመከራ ተፈትጎ ያስፈ፤ የኢየሱስ ሕይወት የሚመስል አሁንም ሆነ ጥንት አይንኝም። ኢየሱስ ንብረቱን ሁሉ በእንድ ጊዜ አጣ፤ ልጁ እንድም ሳይቀሩ ሞቱበት፤ በቀሰል፤ በደዌ ተመታ፤ ገደቦቹ ፈረደበት፤ ሚስቱ ሳትቀር በእርሱ ላይ ተነሳችበት። ኢየሱስ በደረሰበት መከራና ፈተና ምክንያት ከእምሳኬ ጋር ያስግኑረጥ በጸሎት ይገናኝ ነበር። በዚህም ምክንያት፤ ኢየሱስ በእምነቱ ጸንቶ ቶመ። «አሁንም ከእርሱ ጋር ተስማማ፤ ለሰሞኑ ይኑርህ፤ በዚያም በጎነትን ታንኛለህ» በማለት ኢየሱስ ይመክረዋል።

ብዙ ጊዜ ፈተናና ችግር ሲደርሱብን፤ ችግራችንን ከሚገባው በላይ በአዕምሮአችን እናብከስበለዋለን። ከሆነውም በላይ አተልቀን እናየዋለን። ችግራችንን አተልቀን በየነው ወቅት፤ ለአዕምሮአችን እንደ ገና እየከበደብንና፤ ሌሎችም ጤናማ ያልሆኑ ሁኔታዎችን ወደ ውስጣችን እያገባለን ይመጣል። ያም እመጽኛለን፤ በስራሳችን ማዘንና ማልቀስ፤ «ምን ይደርሰብኝ ይሆን» በሚል የወደ ፈቱን መፍራትና መጪ ነቅን የመሰለሉ ናቸው። እነዚህ ጤናማ ያልሆኑትን ሃሳቦች ወደ ውስጣችን እየጨመርን ሰንሂድ፤ የበለጠ ውስጣዊ የአዕምሮ ጭንቀት እንደሰማን ይሆናል። በዚህ ረገድ ወደ ፈቱ ምን እንደምንሆን ሰግልጽ ቢታየን፤ ወደ ፈቱ ሁሉም ነገር መልካም እንደሚሆን ብናውቅ፤ ጸሎታችን ተመልሶ ፍላጎታችን ሁሉ እንደሚገባ ብንረዳ፤ አሁን ያለንበትን ዓይነት ጭንቀት ፍጹም እንደሰማን ባልሆነም ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ወደ ፈቱ እንደሆነ የሚል ተስፋ ይሰጣል። «ፈትህን ወደ እግዚአብሔር ታነሳለህ። ወደ እርሱም ትጸልያለህ፤ እርሱም ይስማሃል፤ ስለትሆንም ትሰጣለህ። ነገርንም ትመክራለህ፤ እርሱም ያሳክልሃል፤ ብርሃንም በመንገድህ ላይ ይበራል» (ኢየሱስ 22፡26-28) ይላል።

ብዙ ጊዜ በውስጣችን መጪ ነቅና መጠበብ የሚሰማን፤ ሕይወታችንን የተግባሩ ሰማድረግ የሚያስችል ጋይል ወይንም ልዩ

የበረከት ምንጭ እንደሌለን ሊሰማን ነው። በዚህም ምክንያት ፍርሃትና ተስፋ መቀረጥ እንደደርሰብን ይሆናል። እውነተኛና ጋያል እምሳኬ እንደሰና፤ እርሱም የእኛ እምሳኬ መሆኑን ሰንረዳ፤ ሕጻን ልጅ ወሳጆቹ በእካበቢው ሲፍሩ ዕረፍት እንደሚሰማው ሁሉ እኛም በእምሳካችን ላይ ነፍሳችን ያረፈች ትሆናለች።

በሕይወታችን ልንገፋቸው በማንችላቸው በኑር ተራራዎች በንከበብ፤ ልናታልሳቸው የማንችላቸው ችግሮች ሲደርሱብን፤ ልንከፍላቸው የማንችላቸው ዕደዎች ቢያጋጥሙን፤ ነፍሳችን ትጪ ነቃለች። የእግዚአብሔር ታል «ዕምነት ቢኖርህ፤ ይህንን ተራራ በዚህ ሂደት ብትለው ይሄዳል» ይላል። ዕምነት ቢል ምን ማለቱ ነው? በእንድ ከእኛ በላይ በሆነ ጋይል ታምጥ እራስን መግል ነው። እምንታመንስ ከሆነ በማን ላይ እንታመን? በራሳችን እንታመን? ወይንስ በሌሎች ላይ እንታመን? የሚል ጥያቄ በውስጣችን መፈጠሩ አይቀርም። በራስም ሆነ በሌሎች መታመን መጥፎ አይደለም። ይሁን እንጂ ከፈታችን የቅመውን ተራራ የመግፋት ጋይል የላቸውም። ተራሮችን መግፋት የሚችል፤ ከተራራው በላይ በሆነው እምሳኬ ከታመንን፤ ስለእርሱ ተራራው አይተል ቅበትምና ጭንቀታችንን ይወስድልናል። ኢየሱስ እንደለው ከእርሱ ጋር በቅጡ በንተዋወቅ ስለም ይኖረናል። ስለዚህ በድካማችን ላይ ከማተኮር ይልቅ የእርሱን ጋይል ብቻ እንጠብቅ። የእርሱ ብርታት በቂያችን ነው።

እንግዲህ የኑር ግፊት ውስጣችንን ሲያሰጪንቀው፤ የወደ ፈቱ ገዝአችን ጠባብና ጪሰማ ሆኖ ሲታየን፤ ለብቻችን በፍርሃት ከምንቀጠቀጥ፤ ተስፋ ቅርጠን ወደ ገሰ ከምንመለስ፤ ይሄንን ታሰቅ ጌታ ይበልጥ እንወቀው። እርሱን ማወቅ ማለት፤ ጋይሉን፤ ታሰቅነቱን፤ ፍትሁን ስለ እኛ መጪ ነቅንና መጠበቡን መረዳት ማለት ነው። በወቅቱው ቁጥር የውስጣችንን እናካፍለዋለን። ደስታችንና ሃዘናችንን እንደ አመጣጡ እንደያወቀው እናደርጋለን። ያም የሚሆነው በጸሎት ጉዳያችንን ለእርሱ በማስታወቅ ነው። ውስጣዊ ሕይወታችንን የሚያሰጪንቀት ችግሮች ትልቅነታቸው ተራራ ቢያከሱም፤ እምሳካችን ከተራራው፤ (ከጥርብሴማችን) ሁሉ በላይ ነው። እርሱ ነክቶት የማይፈታው ችግር፤ እርሱ ደስባት የማይፈወጠው ቀሰል፤ እርሱ ከፍቶት የማይከፈት በር አይኖርም።

በስዚህ የውስጥ ጭንቀታችን ይበልጥ እየገፋ ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ፈት በስሚጥለን ይህን ያህል አልፎ አልፎ መጪ ነቃችንን

እንጠባውም። በተጨማሪ ቁጥር ከመደናገጥ ይልቅ፤ የውስጣችንን ግወት ስሟገብላለን። ጌታ በጸሎት እናስታውቀው። በውስጣችን ለይተንና ቀምስን የግናውቀውን ዓይነት በሰዎች ደስታን ይሞላቸዋል። እዎን የውስጥ ግራት ሲበዘብን ምንም ሃገር ግድረግ እንቅልፃለን። የሰው ምክር፤ የሰው ግጥምት እያረከንም። ይሁን እንጂ፤ ሌላ ግድረግ በንቅልፍ እንድ ሃገር ግድረግ እንቅላለን። ይኸውም በጉልበታችን ተንበርክኮን ግልብ እንቅላለን፤ በልብአችንም መኻል ጌታ ድምጹን ያስገናል። ያም መጽናዕትን ወደ ሕይወታችን ይዘልን ይገባል።

ሊባሉ ስለደ የሚሰጥበት በዓት ጊዜ በደረሰ ጊዜ፤ ለደቀ መዛሙርቱ ሊተውላቸው የሚገባውን እስደናቂ ተስፋዎች እራሱ ጌታ ሊባሉ ከርሱብ ሲናገር ከመጽሐፍ ቅዱስ እንስግው። «እውነት እሳችኋለሁ፤ በእኔ የሚገኝ እኔ የግድረግውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል። ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል፤ እኔ ወደ ላብ እሄዳለሁና አብም ስለ ወልድ እንደከበር በሰሜ የምትለም ኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ፤ ግናቸውንም ሃገር በሰሜ ብትለም ኑ እኔ አደርገዋለሁ» ይላል (ዮሐ 14:13-14)።

ይህ አሁን ያነበብነው ቃል ከሰው ላይ የወጣ ቃል ሳይሆን ከራሱ ከጌታችን ከሊባሉ ከርሱብ የወጣ የእውነት ድምጽ ነው። ደቀ መዛሙርቱ ይህንን ተስፋ በሚያደምጡበት ጊዜ ጆርቻቸውን ግመን እስከሚያታታቸው ድረስ ደርሰው ይሆን? እነዚያ ለደቀ መዛሙርቱ የተሰጡ ተስፋዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ ለእኔና ለእናንተም የተሰጡ ናቸው። የተስፋውን ቃል ደቀ መዛሙርቱ ተጠራጥረውት እንደሆነ፤ ወይንም ደግሞ እኛም ራሳችን እውነተኛነትን ግረጋገጥ አቶችን እንደሆነ መንፈስ ቅዱስ በየሐንበ በኩል እንደ ገና ተጽፎ እናነባለን።

«በእኔ ብትኖሩ ቃላጄም በእናንተ ቢኖሩ የምትወደትን ሁሉ ለም ኑ ይሆንላችሁግል። ብዙ ፍረ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቱ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል» ይላል (ዮሐ 15:7-8)። «እኔ መረጥኳል እንጂ እናንተ አልመረጠችሁኝም። አብም በሰሜ የምትለም ኑትን እንደሰጠችሁ ልትሄደና ፍረ ልታፈሩ፤ ፍሪያችሁም ሊኖር ሾምኩዋችሁ። እርሱ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህንን አዛችኋለሁ።» እዚህ ሳይ ጌታችን ሊባሉ ከርሱብ ደቀ መዛሙርቱ መለለይ እንደሚያስፈልጋቸው ግልጽ አድርጎ ነገሯቸዋል። ለደቀ መዛሙርቱ በመደጋገም የተናገረው ቃል፤ በዮሐ 16:23-24 ተጽፎ እናነባለን። እንዲህ ይላል ቃሉ «በዚያች ቀን ከእኔ እንደች አትለም ኑም፤ እውነት፤

እውነት እሳችኋለሁ፤ እብ በሰሜ የምትለም ኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልሰመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንደሆነ ለም ኑ ትቀበሉም አላችሁ።»

ከርሱብ ከሰጠን ተስፋዎች ውስጥ እንደዚህ አጥብቆ የተናገረው የሰም። እንደያውም በግክታተል ስድስት ጊዜ «ለም ኑ ይሰጣችሁግል» በግሎት የተስፋውን ቃል አጥብቆ ለግብግብ እንደጥከረ እናያለን። ይህም ለሰው ልጅ ከተሰጠው ትልቁና አስደናቂው ሰሞታ ነው። ይሁን እንጂ ብዙዎች ከርሱባቸው ይህንን ታሳት ተስፋ ቅባ ብለነዋል። ምናልባት የተስፋው ታሳትነት በአእምሮአችን ከሚገባው በላይ ተልቀብን ይሆናል። በእዚህ ሀሳብ የእግዚአብሔር ታል በኢራባን 3120-21 እንዲህ ይላል «እንግዲህ በእኛ እንደሚሠራው ኃይል መጠን ከምንለም ነው ወይንም ከምናስጠው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልሞ ሊያደርግ ለሚችለው ለእርሱ በቤተ ክርስቲያን በክርሱብ ሊባሉ እስከ ትውልደች ሁሉ ከዘባለም እስከ ዘባለም ከብር ይሁን» ይላል።

ጌታችን ደግሞ ደጋግሞ በመግለጽ ይህንን ታሳት ተስፋ እንደንጠቀምበት ያሳስበናል። በመጨረሻም ሕይወቱ አልፋ ከመስጠቱ በፊት በመስቀል ሳይሆኖ በሰ ተናገራቸው በሰ ሰባቱ ፍሪ ሀሳቦች ብዙ ጊዜ በእስምሮአችን አሳስባለናል። ሃገር ግን መለለይ ማለብን ሀሳብ ከርሱብ ሰባት ጊዜ የተናገራቸውን ትእዛዞችና ተስፋዎችን ግን ይህን ያህል አልተመለከትናቸውም። ምንም ቢሆን ይኸ ታላቁ ሊባሉ ከርሱብ በዙፋኑ ከፍ ብሎ ተቀምጦ ይህንን ታሳት ተስፋ እንደንጠቀምበት ያሳስበናል። እንግዲህ እጆቻችንን ከርግተን ይህንን ታሳት ኃይል በመቀበል እንሸለን? ጌታችን ይህንን ታሳት እንቁ የሆነውን ሰሞታ እንደንቀበል ይፈልጋል። እንደ ብልጽግናውና እንደታሰቀነቱ መጠን እንደንጠይቀው፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልም ውስጣዊ ህይወታችን እንዲነካ ይፈልጋል።

መንፈሳዊ ኃይል የምናገኘው፤ ፍሪያችንም የጠዘ ሲሆን የሚችለው፤ የጸሎት ሕይወታችን ያደገ እንደሆነ ነው። ደስታችን ደግሞ የሚወሰነው በምናገኘው የጸሎት መልስ እንደሆነ ሊያሳስበን ይፈልጋል። ይበልጥ ለመረዳት ዮሐ 16:24ን እንመልከት። «እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልሰመናችሁም፤ ደስታችሁም ፍጹም እንደሆነ ለም ኑ ትቀበሉም አላችሁ» ይላል። በእዚህ በዚህ ቃል መሠረት፤ ደስታችን የሚወሰነው በሰሜ ነው ወይንም በጠየቀነው መጠን ነው። ጠላታችን በይጣን በጸሎት ውስጥ ያለውን ኃይል በሰሚያውቀው የጸሎት ሕይወታችን

ችላ እንድንለው ይረዳል። ብዙ ጊዜ ደግሞ ያለ ጸሎት ለብቻችን፤ የረለገነውን በራሳችን ድክምና ጥረት ማግኘት በሰማንታል ጸሎት እያሰረዳንም ይለናል። የሚያሰዝነው ግን፤ እኛ ክርስትያኖች ይህንን ጌታ ሊያሰብ ክርስቶስ የበጠንን ታላቅ ተስፋ እለመጠቀማችን ነው። ይህንን ታላቅ ተስፋ ችላ ብለን፤ በጉልበታችንም ስንምበረከክ የክርስቶስን ሥራ መሥራት እንዴት እንችላለን?

እንደ አገልጋይ በው እንደህ ሲል ተናገረ «እነዚህ አብሔር ብዙ ሥራ ለመሥራት ከረለገን እንዲሁብሔርን ብዙ መለመንና መጠየቅ ይገባናል። ይኸውም የጸሎት በዎች መሆን አለብን ማለት ነው» አለ። ጸሎታችን ሁል ጊዜ የማይመለስ ቢሆን፤ በህተቱ በእነዚህ አብሔር ላይሆን ከእኛ ነው። እንዲሁብሔር ለእኛ ለጸሎታችን መልሰ ሲሰጥ ደስ ይለዋል። ጸሎታችንም ደግሞ እንደ ፈቃዱ መሠረት እንደሚመልሰን ተስፋ ገብቶልናል። በጌታ እርሻ ውስጥ ለምንሠራው ደግሞ ለምሳካችንን እንድንጠይቀው፤ ሰጠየትነውም መጠን ደግሞ ፍሪያችንን እንደሚያስዘ ተስፋ ሰጥቶናል። ያም፤ እኛን የሚያስብር ላይሆን እራሱን እንዲሁብሔርን የሚያስብር ነው። ጸሎት ሲፈታው የማይቻል ምንም ኃይል የለም። እንዲሁብሔር ሲያደርገው የማይቻለውና የሚያስቸግረው ምንም ኃይል የለም። ለክርስቶስ ቀንና ማታ ብንሠራ፤ መጽሐፍ ቅዱሳችንን በማጥናት ብዙ ጊዜ ብናሳልፍ፤ ምናልባትም በመሰበከና እንዲሁም በልዩ ልዩ አገልግሎት ብዙ ጊዜ ብናጠፋ፤ ነገር ግን የጸሎት ሕይወታችን ደካማ ከሆነ፤ ፍሪ እይባሪንም። ከእነዚህ አብሔር ጋራ ትንሽ ሰዓት ማሳለፍ እንዲሁብሔርን በትንሽ ማገልገል ይሆናል። ብዙ ጊዜ በድብቅ ከእነዚህ አብሔር ጋር በጸሎት የምናሳልፈው፤ በአደባባይ ኃይልና ሞገስ ይሆንልናል።

ብዙ ጊዜ በዘመናችን ለምን የመንፈሳዊ እንቅስቃሴ እይባርም የሚል ጥያቄ ይፈጠራል፤ የዚህ ሁሉ ምክንያቱ እንደ ነው። ያም፤ በክርስትያኖች ወይም በሲታ ክርስትያኖች ሕይወት ውስጥ የጸሎት ኃይል ስለ ጉደለ ነው። ከዚህ በፊት የሆኑት የመንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች ሁሉ የጸሎት ውጤቶች ናቸው። እንገደህ መንፈስ ቅዱስ የእኔንና የእናንተን ልብ እንዲመረምር እንፈልጋለን? «አዎን» ስንል ደግሞ ከልባችን ነው? የእንዲሁብሔርን ፈቃድ በእርግጥ በሕይወታችን እንሻለን? ተስፋዎቹንን ደግሞ እናምናለን? አምነን እንቀበላለን? እንገደህ ይህ የምንለው እውነት ከሆነ በጉልበታችን ተንበርክንን ልመናችንና ጸሎታችንን በእንዲሁብሔር ፊት እናቅርብ።

ምዕራፍ ፬

ጸሎት ሰይጣንን የምንዋጋበት መሣሪያ ነው

ሕይወታችንን በጸሎት የሚያሳልፉ እግኞች «የጸሎት እርበኛ» የሚል ትጽል ስም ተሰጥቶቸዋል። ከከፋ መናፍቅትና ከሰይጣን ጋር ጥብቅ የሆነ ትግል ሲሰበሰቡ «ተዋጊ እርበኞች» የሚል የትጽል ስም ተሰጥቶቸዋል። በእውነት የራቀ አይሆንም። እንዲሁብሔር ልጆቹ ሁሉ የጸሎት እርበኞች እንዲሆኑት ይፈልጋል። እኛም ዘረ በጸሎት ብንተጋ፤ እውነተኛ የጸሎት እርበኞች ወይም ተዋጊዎች መሆን እንደምንችል ግወቅ ይገባናል።

እንዲሁብሔር ከሰይጣን ጋር መታገል ያቀመበት ጊዜ የለም። ከአዳምና ሄዋን ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ፤ ሰይጣን የእንዲሁብሔርን ፈቃድና ስጦታዊ ዓላማ ስምድርና በሕዝቡ መካከል እንዲይሆን በማሰናከል ጥረት ሲያደርግ ትይቷል። ይህንንም ዓላማውን ደግሞ ምን ጊዜም ቢሆን ወደ ጎሳ እያደርገም። የሶክን ራዕይ በሰ አዲሲቱ ሰማይ፤ በሰ አዲሲቱ ምድርና በሰ አዲሲቱ እየፋሰሰም በወረፍታም እንዲህ ቢሆን እንድናይታ አደርጓል። ያም እንዲሁብሔር በዓላማው ያቀደው ነው። ያንንም ያቀደውን አቅድ በሰይጣን ለማደናቀፍ እንደማይችል ቢረዳም፤ በሰው ዘዴና ጥበብ ግን ጊዜው እንዲደርስ መሰናከል ከማድረግ ያቀመበት ጊዜ የለም።

እርግጥ ነው ሰይጣን በገልጎታ ድል ተመትቷል። ይሁን እንጂ እስከ መወረሻው ድረስ መዋጋቱን እንደሚቀጥል እናውቃለን። ሰይጣን እንዲሁብሔርን ከሚዋጋበት መንገዶች መካከል እንደኛው፤ የእንዲሁብሔር ልጆች በሆኑት ሁሉ ላይ፤ መንፈሳዊ እርምጃዎቻቸው የተሳካ እንዲይሆን መሰናከል በመፍጠርና ወደ ጎሳ በመጎተት ነው። የሰይጣንን ጥላንና ዘዴን ድል መምታት ወይም ማሸነፍ የምንችለው መንፈሳዊ ትግል ያፋፋምን እንዲሆነ ብቻ ነው። ያም የጸሎት ትግል ነው። የእንዲሁብሔር ልጆች የጸሎት እርበኞች መሆን አለባቸው። ይኸውም ሰይጣንን ድል በመምታት፤ በጸሎትና እንዲሁም ለቃሉ

በመታዘዝ የእግዚአብሔርን መንግሥት በኃይል በማስፋፋት ነው። ግድቅ ያለበት ነገር ቢኖር፤ «አሉት» ከመታዘዝ ጋር ነው እንጂ ብቻውን እንደግደሠራ ነው። በአሉትና ለቃሉ በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ሰንኖር፤ የሰይጣን ጥላንና ዘዴ እንዲከሸፍበት እናደርጋለን።

አሉት ለእንደገና ሰዎች ብቻ የሰይጣንን ኃይል እንዲጥገቡት የተሰጠ መሣርያ አይደለም። ግንኛውም ክርስትያን፤ በአሉት መሣሪያ በመጠቀም ከጠላቱ ጋራ ሊዋጋና ሊያሸንፍ ይገባል። የእግዚአብሔርም ፍላጎት ግንኛውም ክርስትያን የተኃይል መንፈስ እንዲጥረውና የእርሱን ዓላማ ይዞ በሰይጣንና በኃይል ላይ ውጊያውን እንድያዞረው ነው። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ሁል ጊዜ ንቁዎች፤ በመጠራት ላይ ያለን፤ ወደ ፊት ለመራመድ የተዘጋጁን መሆን አለብን። ሰይጣን እርምጃችንን ሁሉ ሲያደናቅፍ ይፈልጋል። ሰይጣን በአሉት ውስጥ ያለውን ድልና አሸናፊነት ለሰላምታው ተቃራኒው መጠን ክርስትያኖችን እንዲያደልድል፤ የእግዚአብሔርን ፊት እንዲይዙ ለማድረግ ይሞክራል። እግዚአብሔር ልጆቹ አሸናፊዎች እንዲሆኑ፤ የመንፈሳዊ ዕቃ ሞር አስታጥቶለቸዋል። «በሰዚህ በከፋ ተን ለመቃወም ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቅም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ዕቃ ሞር ሁሉ እንሉ» ይለል የእግዚአብሔር ቃል።

«እንግዲህ ወገኖቻችን በእውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩ ለብሳችሁ፤ በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግርቻችሁ ተጫዎተው ቁጡ። በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበሰቡለትን የከፋ ፍለጻዎች ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ እንሉ፤ የመደንንም የራስ ቀር፤ የመንፈሰንም ለይፍ ያዙ። እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። በአሉትና በላመና ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ ይለል (ኢራሽን 6፣ 13-15)። ይህ የዕቃ ሞር የተሰጠን ለምንድነው? ይህ የሞር መሣሪያ የተሰጠን ጠላታችንን ሰይጣንን ተዋግተን እንድናሸንፍበት ነው። እነዚህ ከላይ የተዘረዘሩትን መሰሪያዎች ወይም ዕቃ ሞር እንዴት እንደምንጠቀምበት በቁጥር 18 ላይ ተጽፏል። ያም «በአሉትና በምልጃም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ» የሚለው ነው። ከሰይጣን ጋራ ትከክለኛ ውጤት ያለው ውጊያ ለማካሄድ የሚቻለው በአሉት ትግል እንደሆነ እንረዳለን።

ይህንን የአሉት ትግል ለማካሄድ፤ ከእንደ ሥፍራ ወደ ሌላ ሥፍራ መሄድ አያስፈልገንም ። በሰንበት ሥፍራ የሰይጣንን ኃይል

ለመዋጋትና ለመታገል እንችላለን። ለእንደ ላይነት ችግር ወይም ሁኔታ፤ መንፈስ ቀደስ ምን ያህል በዎችን እንዲጸልዩ እንደሚያነሳና እንደሚያነቃቃ እናውቃለን። እንደገና ጊዜ ጸሎት የሚያስፈልጋቸው እንደገና ሁኔታዎች ድንገት ይፈጠራሉ። በዚያ ሁኔታ ላይ እንድንጸልይ መንፈስ ቀደስ ያነቃቃው እኛን ብቻ ሳይሆን ይቆላል። እንግዲህ መንፈስ ቀደስ በዚያ ሁኔታ ላይ እንድንጸልይ ከነካንና ከቀስቀስን፤ ነቀተን ለሁኔታው መጸለይ ይገባል።

በአሉት እንዴት ማሸነፍ እንችላለን?

የአሉት ትግል ግለት፤ እግዚአብሔር ፈቃድን እንዲገልጽልን የእርሱን እርዳታና ፊት በመሸት ፍላጎታችንን ግብታውት ነው። የአሉት ትግል ከክርስቶስ ጋር መተባበር ነው። ያም ከፋ መናፍቅን ለመዋጋትና ምርኮን ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ነው። ሰይጣን ጨምሮ የያዘቸውን ምርኮዎች ከእኛ ፈንቀሎ ለማውጣትና ምሽጉን ለማፍረስ፤ እንዲሁም ሥራውን ለማበላሸት ነው። ያም ሊሆን የሚችለው በአሉት ነው።

1) በአሉት እንዋጋ

እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ከግብጽ እንዲያወጣ ሙሉን አዘዘው እንጂ ግብጽ ሆኖ እንዲጠብቃቸው፤ ከጠላትም እንዲከላለቸው አልነበረም። እያሉንም ቢሆን ወደ ከንዓን ወርዶ ከንዓናውያንን በሞር መትቶ ምድሪቱን እንዲወርስ እንጂ ከጠላቶቻቸው ጋር በምምነት እንዲደራደር አልነበረም። እኛም ደግሞ መንፈስ ቀደስ የጠላትን ምሽግ እንድናፈርስና ኃይሉንም ደግሞ እንድናከሸፍ በውስጣችን ልዩ ኃይልን አስቀምጧል። ሃዋርያው ላውሎስ ይህንን ጠላት የምንዋጋበት መሣርያ ምን እንደሆነ ሲገልጽ እንዲህ ይለል። «በሰው ልማድ ምንም እንኳን የምንመላለስ ብንሆን፤ እንደ ሰው ልማድ እንዋጋም፤ የሞር እቃችን ስጋዊ አይደለምና ምሽግን ለመበበር ገን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው፤ የሰውንም ሀሳብ በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሳውን ከፍ ያለውን ሁሉ እናፈርሳለን። ለክርስቶስም ለመታዘዝ እለምርን ሁሉ እንግርካለን። መታዘዝችሁም በተፈጸመች ጊዜ አስመታዘዝም ሁሉ ልንበቀል

ተዘጋጅተዋል። ይህ (2ኛ ቅርንጦስ 16:13-16)። የጊሊላዊቱን፣ በይጣን በግድደርበት ሰፍራ እየተሰለፉትን እንደንሄድ ባይሆን፤ ፊት ለፊት በይጣን እንደንቋቋም፤ የያዘቸውንም ምሽጎች እንደናሰለት ነው።

የበጾችን ፍላጎትና ችግር ወደ ልባችን እንድንመጣ እግዚአብሔርን እንጠይቀው። በበይጣን ጋይላ ተይዘውና ዓይኖቻቸው ታወረው፤ ከዘለዓለም ሕይወት ርቀው፤ በዉለግ ውበጥ የሚኖሩትን የበዜጾችን የሀይወት አቋም እግዚአብሔር እንዲያሳየን እንጸልይ። በጸሎት በንታገል፤ እግዚአብሔር ደስታን በውስጣችን እንዲፈጥር እንጸልይ። በድፍረትና በጋይላ መታገል እንድንችል፤ በይጣንንም እንድናሸንፍ፤ እግዚአብሔር ለጋውን እንዲያበዛልን እንጠይቀው። እምነታችንን እንዲያበዛና የእግዚአብሔር ተስፋዎች ሲፈለጉ ማየት እንድንችል፤ በይጣንም ደግሞ እንዲያፍር እንዲያደርግ ወደ እግዚአብሔር እንጸልይ። የመንፈስ ቅዱስ አባት ውስጣዊ ልባችንን እንድንቀጣጥሰውና እውነተኛ የጸሎት እርባቾች እንዲያደርገን እንጸልይ።

2ኛ) በመንፈስ ቅዱስ ጋይላ እንታመን

መንፈስ ቅዱስ፤ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የፈጸመውን ሥራ ለማስፋፋትና፤ ለመገለጽ ድልንም ለመቀደጅት መጣ። መንፈስ ቅዱስ በይጣንን ለመታወም፤ የበይጣንን ምሽግ ለማበላሸት መጣ። በሰዚህ በይጣንን በንቃወሙ መንፈስ ቅዱስ ያገዝናል፤ እምነታችንንም ደግሞ ያጠነክራል። «ጠላት እንደ ሞገድ ሲመጣ የእግዚአብሔር መንፈስ ይቃወሙዋል» ይላል (ኢሳ 59:19)። መንፈስ ቅዱስ የሞላንና የሚመራን ከሆነ በጸሎታችን ሁል ጊዜ የበይጣንን ድንበርና ምሽግ ማፈራረስ፤ የያዘቸውንም ምርኮች ሁሉ ማሰጣል እንችላለን «በመንፈስ ጸልዩ» ይሰናል (ኢሳ 32:18)።

3ኛ) በይጣንን እንቃወም

«በይጣንን ተቃወሙ» የሚለው ሀሳብ፤ እንደንድ ጊዜ ክርስቶስ የኖሩትን ያወናብዳል። በይጣንን በመከታተልና በይጣንን ማስወጣት ብዙ ጊዜያችንን እናጠፋለን። ስለ እግዚአብሔር ክብር በመናገር ፈንታ

እዘወትረን የምናወራው ስለ በይጣን ነው። ያ እደገኛ ነው፤ ክርስቶስ በሂደቡት ሥፍራ ሁሉ ወንጌልን ይሰብክ ነበር፤ እሚጋፋው የበይጣን ጋይላ ሲኖር ደግሞ ያስወጣው ነበር። በይጣንን ፍለጋ ግን ከቦታ ወደ ቦታ እይዘርም ነበር። እንገዲህ እኛም እጋንንት በመንገደችን ላይ ሲያጋጥሙን በድፍረት እንቃወሙዋለን፤ እንገሥጸዋለን፤ እናበወጣዋለን። ይሁን እንጂ ዓይኖችን በኢየሱስ ላይ መነሳት የለብንም። ክርስቶስ ስሙን ጠርቶ «እንተ በይጣን ከእኔ ራት» ብሎ እንደለው እኛም እንገሥጻው። ጌታችን የበይጣንን ጋይላ ለማጥፋት ነው የመጣው። በሰዚህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የዉለግን ጋይላ ሁሉ እኔና እናንተ መቃወም እንችላለን። በምድር ያበርነው ሁሉ የታሰረ ይሆናል።

በእንደንድ ሁኔታዎች ላይ በይጣን እይሎ በሰሚን እኛ ከልተቃወምነው በስተቀር ጋይሉን ወይም ሁኔታውን አይለውጥም። እንደንድ በጾች በእጋንንት ጋይላ የተያዙ በመሆናቸው፤ እኛ ገበጸን ከውስጣቸው ከላስወጣነው በስተቀር፤ እነርሱ እራሳቸውን ነጻ ማድረግ አይችሉም። እኛ በእግዚአብሔር እንደገና የተወሰደን፤ የእግዚአብሔር ልጆች፤ በተሰጠን ስልጣን በመጠቀም የበይጣንን ጋይላ ከላበርንና ከልገበጸን በስተቀር እነዚያ በጾች ከበይጣን ቁጥጥር ሥር መውጣት አይችሉም።

4) የቃሉን ሰይፍ እንያዝ

በጠላታችን በበይጣን ፊት እንደንገጥ። ጋይሉንና በልጣኑን እንቋቋም። እንደ እንበላ ሲያገራ እንፍራ። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በመጠቀም ይህንን በይጣን በእግራችን ሥር እንዲምበረከክ እናድርገው። ጠላታችንን መቃወም እንድንችል ነፍሳችንን በየጊዜው ከእግዚአብሔር ቃል መመገብ ግን እንርሳ። መንፈስ ቅዱስ ለጸሎት መቼ እንደሚያበታተብን ወይም እንደሚያበነሳን በሰማናውት ነፍሳችን ሁልጊዜ ጋይላ ኖሮት እንደገና ከእግዚአብሔር ቃል መመገብን ችላለን። ጥቂት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በመመልከት ወይም በማንበብ ብቻ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ጋይላ ሊኖረው የሚችል ክርስትያን አይኖርም። በመንፈሳዊ ሕይወታችን የእግዚአብሔርን ቃል ሲተካ የሚችል የሰም። በሰዚህ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ፊት በመተረካችን

በፊት ነፍሳችንን በእግዚአብሔር ቃል እንመግባት። እንግዲህ «እምነት በመስማት ነው፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው» ይላል (ሮጌ 10:17)። በጸጥታ በእግዚአብሔር ፊት በምንምበረከበት ጊዜ፣ ሀሳቦችን ከዚህ በፊት በነበብነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ እናስርፈው። ከነበብነውም ከእግዚአብሔር ቃል የተሰጠንን የተሰፋዎችን ቃል እንጥቀስ። እነዚህን የተሰፋ ቃሎች በምንጠቀስበት ጊዜ፣ በይጣን ይሰማል። መስማት ብቻ ሳይሆን ይንቀጠቀጣልም። በይጣንና ጭፍራዎቹ የእግዚአብሔርን ቃልና ተሰፋ ሲሰሙ ጋይልና ጉልበት አይኖራቸውም። የእግዚአብሔርን ቃል መጠቀም እንደሰጠን ጳውሎስ በኤፌሶን 6:17 ላይ «የቃሉን ሰፊና ያዜ» በማለት ይመከረናል። በምንለልደበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በቃሉ ውስጥ የተዘረዘሩትን ተሰፋዎች ወደ አእምሮአችን ያመጣልናል። ስለዚህ እነዚህን ተሰፋዎች እየዘረዘርን በምናሰማበት ጊዜ የበይጣን ጋይል ሁሉ ይንቀጠቀጣል፤ ጉልበቱም ይፈታል። ሊየሱስ በቤተ መቅደስ ውስጥ ይሸጡና ይሰውጡ የነበረሩትን ነጋዴዎች በጄራፍ እየገረፈ እንደሰወጣ፣ እኛም የእግዚአብሔርን ቃል በመጥቀስና በመዘርዘር የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዲፈጸም የግድጋውን የበይጣንን ጋይል በእግዚአብሔር ቃል መደምሰስ ይገባል።

5ኛ) አፋችን በምስጋና ይሞላ

በብሔራዊ ጦርነት ላይ የተሰማራ ወታደር በጠላት ላይ ድል ለማግኘት ማንኛቸውንም ዓይነት መሰርያ ይጠቀማል። እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በጸሎት ላይ በምንሆንበት ጊዜ በይጣንን የምናሸንፍበትን ልዩ ልዩ መንገዶችን ያሰየናል። በእምነት አፋችን በምስጋና የተሞላ እንዲሆን መንፈስ ቅዱስ ያደርገዋል። በይጣን ከአፋችን የግድግዳውን ምስጋና ይጠላል። «እግዚአብሔር ይመስገን» የግሏውን ድምጽ መስማት አይወድም። «ቅዱሳን በክብር ይመክሱ። በምንጠፋቸውም ላይ ሀሌትን ያደርጋሉ፤ የእግዚአብሔርም ምስጋና በጉርርእቸው ነው፤ ሁለት ምሳሰ ያለውም በይፍ በእጃቸው ነው» (መዝሙር 149:5-6) ይላል። የእግዚአብሔርን ቃል ሁለት እፎት እንደለው ሰይፍ በእጃችን ሰንይዝ፣ በአፋችን ምስጋና ሲሞላ፣ የእጋንንት ጋይል ሁሉ ይንቀጠቀጣል፤ በእጣባቸውም የግፊትም አይኖርም።

6ኛ ሰይጣን ድል እስከሆን ድረስ እንጸልይ

በጸሎት ትግል ውስጥ ስምን ያህል ጊዜ እንዋጋ? ለዚህ መልሱ «ድል እስከምናገኝ ድረስ» የግሏ ነው። እግዚአብሔር በጸሎት ወደ እርሱ እንድናቀርበው በልባችን ውስጥ ሽኩቻ ካደረገ፣ እንግዲህ ውጊያው የእኛ ሳይሆን የእርሱ ነው። ውጊያው ብዙ ቀናት፣ ብዙ ወራትና ብዙ ዓመታት የግጦይ ትኩረት ከሆነ፣ እግዚአብሔር ለዝያ ሁኔታ በልባችን ውስጥ ሽኩቻ ካደረገ፣ ድል እስከምናገኝ ድረስ እንጸልይ። ጸሎታችን ብዙ ጊዜ የግጦይ ትኩረት ከሆነ፣ ሰናቂርጥ በምስጋና እንጠብቅ። ተሰፋውን እንያዝ። ጸሎት እንደ ሽኩቻ የግብ፣ ከሆነ፣ ሽኩቹን እኛ ከመሸከም ወደ በይጣን እንገፋው። ከክርስቶስም በተሰጠን ሰልጣን እንጠቀም።

ከክርስቶስ እንደተቀበለው ጋይል መጠን ተሰፋ ሰንቀርጥ ለረጅም ጊዜ በጸሎት እንትጋ። «በሰ ጽዮን ዝም አልለም፤ በሰ ሊየሱስሌም ጸጥ አልለም፤ ጽድቅ እንደ ጸደቀ፣ መደንዋም እንደግሰራ ፋና እስኪወጣ ድረስ» ይላል (ሊሳያስ 62:1)። ሊየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ያስጠነቀቃቸው፣ ጋይልን እስኪቀበሉ ድረስ መቶየት እንደሰባቸው ነበር። «አባቴ የሰጠውን ተሰፋ እኔ አልከባችሁ እስሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ጋይል እስክትሰብሱ ድረስ በሊየሱስሌም ከተማ ቶቱ» ይላቸው (ሉቃስ 24:49)። ስምን ያህል ጊዜ እንጸልይ የግሏው ጥያቄ መልሱ፣ «መልሳችንን እስከምናገኝ ድረስ» የግሏው ነው። እግዚአብሔር የጸሎት አገልግሎት ወይም ሽኩቻ ሲሰጠን፣ ትልቅ ጋሳፊነት መሆኑን እንርባ። በሰህንም መጸለይ ያሰብን እንደኛ፣ መልሱን እስከምናገኝ ድረስ፣ 2ኛ፣ ሁኔታው እስኪለወጥ ድረስ፣ 3ኛ፣ እግዚአብሔር በልባችን ያኖረው ሽኩቻ እስኪነሳ ድረስ ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር ላይ ትኩረትን ካለን፣ ክርስቶስም በሰ እኛ እንደግሏልና እንደግሏል ተመስርተን ካለን፣ በሰዚህ ክርስቶስ አብርን የግሏል ከሆነ፣ ከክርስቶስ ጋር እናስታውሰ። በሰዚህ ክርስቶስ አብርን የግሏል ከሆነ፣ ከክርስቶስ ጋር እብር የመጸለይን ሕብረት እናቋርጥ። «በጊዜው እናጭደለንና መልካምን ሥራ በመሥራት እንታከት» (ገሰትያን 6:9)። ከልታከትን እንደ ተሰፋው ቃል መሠረት በወቅቱ እናጭደለን። «ስማይና ምድር ያልፋል ቃሉ ግን አያልፍም» ይላል። ይህ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ እስከ ሆነ ድረስ፣ እኛ ሳንታከት በጸሎተ ወደ እግዚአብሔር ከቀረብን፣ በወቅቱ ከእግዚአብሔር መልሰን እንቀሰሳለን።

የጸሎት ውርድና ሰፋት

ሰሎት የበዘዎችን እግሮች ችግር የሚፈታ ቢሆንም፤ ብዙዎች የሰሎትን ምስጢር ብዙ የተረዱ አይደሉም። የጸሎትን ኃይል ብንረዳ፤ እንዴት መለለይ እንደሚገባን ብናውቅ፤ በድፍሪት ወደ ሰማያዊ አባታችን ዙፋን ፈት እንቀርባለን። ወደ እርሱም ቀርቦን የምህረቱና የፈውሱም ተከፋዮች መሆን እንችላለን። በጸሎት ሕይወታችን ይበወጣል፤ የሌሎችም ሰዎች ሕይወት ይነካል፤ የመንፈሳዊ እርምጃችንም የተፋጠነና ጥንካሬ ያለው ይሆናል። ሰሎት ምንን ያጠቃልላል? ከዚህ በታች በመጠኑ የጸሎት ዓይነቶችን ለመገለጽ ሞከረናል።

1ኛ የንስህ ጸሎት

«ኃጢአታችንን ብንናዘዝ እርሱ የታመነና የድቅ እምላክ ነው። ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን» ይላል (1ኛ ዮሐ 1፡9)። ያዕቆብ ደግሞ «ኃጢአታችሁን እርስ በርሳችሁ ተናዘዙ» ይላል። በሰዚህ በመናዘዝ ውስጥ፤ መስወጥ ብቻ ሳይሆን ኃይልም ይገኛል። ኃጢአታችንን በንናዘዝ በኛና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን የኸከረ ግንኙነት የተበተካከለ ያደርግልናል። ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት እንዲኖረን በየጊዜው በንስሐ ወደ እርሱ መቅረብ እስብን። ሕሊናችንን፤ እእምርእችንን፤ ነፍሳችንና መንፈሳችንን ከኃጢአትና ከረከሰ ነገር ሁሉ ማንጃት የምንችለው በንስሐ ወደ እርሱ የቀረብን እንደ ሆነ ነው።

ንስህ ማለት እራሳችንን ሳንደብቅ፤ ምን እንደሆንን ለእግዚአብሔር አጋልጠን ማለት ማለት ነው። በእግዚአብሔር ፊት የተሰበሰባቸውን በደሎች፤ ያደረግናቸውን ኃጢአቶች በመገለጽ፤ በዚህም ምክንያት ደግሞ የእርሱ ፍቅር፤ የእርሱ እርዳታ እንደሚያበረክታለን መንገራችን ነው። በሰዚህ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአታችንን የማንደብቅና ግልጽ መሆን እስብን። በዚህም በእርሱ ፊት ምን ያህል እውነተኛች እንደ ሆንን እግዚአብሔር መረዳት ይቻላል። በንስህ ስጌታ

ያልተረገፈ ጸሎት፤ የእግኘን የጸሎት ሕይወት ያበላሸል። እግኘ ለጸሎት ሊገባለኝ፤ የግል ሕይወቴን መመርመር አለበት። ያልተናዘዘው ኃጢአት ከሰ የበረከተን ምንጭ ይዘጋበታል።

እግዚአብሔር እንደንድ ሁኔታዎችን እንደሰወጠ ከመጠየቅ በፊት፤ እግኘ እስቀድሞ የግል ሕይወቴን ማስተካከልና መስወጥ አለበት። ለመስወጥ ፈቃደኝነቱን የሚገልጽበት መንገድ፤ የንስህ ጸሎት ማቅረብ የቻለ እንደሆነ ነው። «ደህንነትን እንደ ከገኘን በኋላ፤ ደግሞ ደጋግሞ ንስህ መግባት አስፈላጊ አይደለም» የሚሉ ሌሎች ደዊት «በልብህ በደል አይቼ ብሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር» (መዝ 66፡18) ይላል። እግኘ በኃጢአት ውስጥ እይኑር እንጂ የመውደቅ (የመሰባት) ሃንባሌ አለው። ስለሆነም በግፊትም ሆነ በሰማወት የሚሰተውን ከልተናዘዝ፤ በሰሎት ውስጥ የሚገኘውን ድል እንደያገኘ ይሆናል።

2ኛ፤ የምስጋና ጸሎት

እግዚአብሔር ስለ እምላክነቱ ብቻ ሊመሰግን ይገባል። በምስጋና ያልተደገፈ ጸሎት፤ የተገባ ጸሎት አይደለም። ምስጋና ማቅረብ ማለት እግዚአብሔርን ስለ እምላክነቱ ከፍ ከፍ ማድረግ ማለት ነው። ስለ አደረገልን በጎ ነገር ሁሉ እግዚአብሔር መመስገን ይገባዋል። በእግዚአብሔር ፊት የምናተረጎው ምስጋና እርሱን ደስ የሚለው መበዋዕት እንደሆነ መጽፍ ቅዱስ ይናገራል። «ለእግዚአብሔር የምስጋናን መስዋዕት ሰጥ» (መዝ 50፡14) ይላል። ይቀጥልና «ምስጋናን የግሰጥ የከብረኛል» ይላል (መዝ 50፡23)።

ብዙዎቻችን የእግዚአብሔርን በጎነት እንረባሰን። እንድ ጊዜ እየለሰ ለሥር በምላሞችን አድፍ፤ ከአሥሩ እንደ ብቻ ለማመስገን እንደ ተመሰሰ እናበታውላለን። ሳውሎስ «በጸሎትና በምልጅ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስተውቁ እንጂ በአንድኛ አትውኑቁ» (ፈሊ 4፡6) ሲል ይመከረናል። ደዊትም «ወደ ደጃቼ በመግባት ወደ አደበበዬቼም በምስጋና ገቡ፤ ለመስግነት ሰሙንም በርኩ» ይላል (መዝ 100፡4)። በሰዚህ ጸሎታችን በምስጋና የተሞላ መሆን እንደላብነት ከላይ ያነበብናቸው ጥቅሶች ይነገሩናል። በሥጋ ከእኛ

የተወለደ ልጆቻችን በየጊዜው ለምናደርግላቸው በጎ ነገር ሁሉ እንደያመጣችን እንረዳለን። እኛ ስለጆቻችን ምስጋና እንደያደረግነው ያህል እግዚአብሔርም በእኛ ምስጋናን ይረዳል።

ልጆቻችን ምስጋና ቢሰጡ ቢሆኑ፤ ወይም በደረግነባቸው ተጥር የጊያጉረመርው ቢሆኑ፤ ምን ያህል ልባችን በልጆቻችን ባዘነ ነበር። እንደሁም ደግሞ እግዚአብሔር በሕይወታችን በሰደረገው በሰ ልዩ ልዩ ልሳታዎች ልናመጣው ይገባል። ደዊት በመዝሙሩ እንዲህ ይላል «ቸር በሰ ሆነና ፍትሕ ዘሰለግደ በሰ ሆነ እግዚአብሔርን አመሰግኑ» (መዝ 107:1)። በሰዚህ እኔና እናንተም እግዚአብሔር በሰ አደረገልን በጎ ልሳታዎች ሁሉ ረገመገነው ይገባል።

3ኛ፤ የጸጥታ ጸሎት

«አደምጥ፤ እምቢ ብትል የራስህ ውሽት፤ ጽርህን ይደፍነዋል» የግሉ እነጋግር አለ። በጸሎትም «ጌታ ሆይ ተናገር በርያህ ይለማል» ከግሉት ይልቅ «ጌታ ሆይ እደምጥ በርያህ ይናገራል» የግሉት ይበልጣል። በጸሎት ሕይወታችን ውስጥ ልመና ማቅረብ ብቻ ባይሆን፤ በጸጥታ ማደመጥን መለማመድ ያበረዳል።

(ሀ) ዝም ማለት፤ ነፍሰን ጸጥ ማድረግ ነው።

በጸሎታችን መካከል ጸጥ በንል፤ ሥጋችንና አዕምሮአችንን ለብስባብን እግዚአብሔር እንዲናገረን መፍቀዳችን ነው። በጸጥታ በምንቀይበት ወቅት እግዚአብሔር እንዲናገረን እድል እንሰጠዋለን።

(ለ) ጸጥ ማለት፤ ራስን ከዓለም መፍታት ነው።

ብዙ ለማኞች በጸሎታቸው መካከል ጸጥ ማለትን አልተለማመደም። ገና ጉልበታቸው መንበርከስ ሲጸምር፤ ልመናቸውንና ጥያቄያቸውን መገለጽ ይጽምራሉ። ወደ ጸሎት ሕይወት በመገባታቸው በፈት፤ ከውጪ ይዘነው የመጣውን ሀሳብ ለውልቀን መጣል የምንችልበት የጸጥታ ጊዜ ያበረዳል።

(ሐ) ጸጥ ማለት፤ ማደመጥ መቻል ማለት ነው።

ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች የጸጥታ ጊዜ ነበራቸው። ሊየሱስ እራሱ ለብቻው የግሆንበት የጸጥታ ጊዜ ነበረው። ሱሪክ መጥቶ በዝምታ ሕይወት ውስጥ አልፏል። ሃዋርያው ጳውሎስም በአረቢያ ለ3 ዓመት ያህል የጸጥታ ጊዜ አሳልፏል። በዝምታው ጊዜም ብዙ የጌታን ራዕይ ማግኘት ችሏል። ዝምታ ኃይል እንጂ ደካማነት አይደለም። ንግግር ግብዝነት ፍሬ የለውም። ብርቱ ለመሆን፤ በጌታ ራት ጸጥ ማለትን እንግር። ያረፈ ልብ ያለው አግኝ፤ ያረፈ ሕይወት ይኖረዋል። እኛም በእግዚአብሔር ራት ጸጥ የምንልበት ጊዜ ይኑረን። በጸጥታ ማደመጥ በንቅል፤ እግዚአብሔር በእኛ የግለግውን፤ ዓለግውንና ፈቃደን ይነግረናል። ምን ግድረግ እንደግዝንም ይገልጻል።

የእርሱ ፈቃድ ለእኛ ምን እንደሆነም ያመለክተናል። በውስጣችንም ደግሞ የተደበቀ ኃጢአት ቢኖር ያሳየናል። እነዚህን አሁን ከላይ የዘረዘርናቸውን ሁሉ እግዚአብሔር ሲናገር ለመሰማት እንድንችል የጸጥታ ጊዜ ያበረዳል። ብዙ ጊዜ ለጸሎት በንንባርነት የምንናገረው እኛ ነን። እግዚአብሔር እንዲናገር ደግሞ ዕድልና ጊዜ እንበጠውም። ጸሎታችን በልመና ብቻ ያልቃል። ስለሆነም እግዚአብሔር እኛን የጊያነጋግርበት ጊዜ ያጣል። ጸሎት ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ማለት ነው። በምድር ላይ ከሌለ ሰው ጋር በንነጋገር እኛ ብቻ አውርተን ንግግራችንን እናቋርጥም። እኛ ማለት የምንረዳውን ከተናገርን በኋላ፤ ለሌላው ሰው ደግሞ እንዲናገር ዕድል መስጠት አለብን። እኛ ተናገረን ለንግድርነት ላይመጠን ሰው በተራው እንዲናገር ዕድል ባንበጠው፤ ንግግራችን የተጋለ ሊሆንም። በውጭም ቅር ይለዋል፤ የተነሳንበትንም ዓለማችን እንደግዝው አልፈዋለንም።

ከእግዚአብሔርም ጋር የምናደርገው ንግግር ስርዓት የለቀቀ መሆን የለበትም። እኛ ከተናገርን በኋላ እግዚአብሔር ደግሞ እንዲናገር ዕድል ለመስጠት የጸጥታ ጊዜ እንዲኖረን ያስረዳል። ይህንን የጸጥታ ጊዜ እግዚአብሔር በሀሊናችን ውስጥ በመናገር ይጠቀምበታል። ከዚህ በፊት እንብዛን ልብ ያለልንውንና ያሳበተዋልንውን የእግዚአብሔር ቃል ወደ

እእምርእችን በጥምጣታ በቃሉ እግዝኝነት ይናገረናል። ምሆነ ይህ፤ እግዚአብሔር በሚረዳው መንገድ እንደናገረን የጸጥታ ጊዜ እንደኖረን ያስረዳል። ከዚህም ጋር ጸሎታችን የተሟላ አይሆንም።

4ኛ፤ የልመና ጸሎት

ልመና ግለት እግኝ የግል ፍላጎቱን ለጌታ የሚያስተውቀበት ነው። ልመና ግንቅረብ እግኝ ግብቱ ነው። ይህን ተረድቶ እግኝ በመብቱ ሳይጠቀም ቢቀር እምሳኩን ያሳዝናል። ልመናችን በጌታ ፊት መቅረብ እንደችል በእግረ ቋንቋ መሆን አለበት ግለት አይደለም። እግዚአብሔር ልባችንን እንጂ ከሌላችን የሚወጣውን ቋንቋ አይመለከትም። እግዚአብሔር ልመናችንን በምንም ዓይነት ቋንቋ ብናቀርብ ገድ የለውም። በእረፍት ከምናሰማው ድምጽ ይልቅ የውስጥ ፍቅራችንን ይበልጥ ያደምጣል። ልመና አንድ ጊዜ ብቻ የሚቀርብ ሳይሆን በመደጋገም ቢቀርብ ይቻላል። እግኝ መልስ እስኪያገኝ ድረስ መለመን (መጠየቅ) አለበት። ሊየሱስ ፈረሰውያን ከንቱ ቃላት ብቻ በመደርደራቸው ተቃወማቸው እንጂ ልመና ተደጋግሞ እንደይቀርብ ግለቱ አይደለም።

ልመናችን በዕውነት የተረባ መሆን አለበት። ምንም ዓይነት ነገር ከጌታ ለመደበቅ እንደማይችል። የልባችንን ገልጽን እንንገረው። ባንነግረው እንኳን የልባችንን ያውቃልና፤ ይዘታችንን ገብልጠን እናሳየው። ሊየሱስ በማቴዎስ 7፡7 ላይ «ለምኑ ይሰጠዎታል» በማለት ተስፋ ሰጥቶናል። ከእግዚአብሔር የምንፈልገውን ለመቀበል የምንችለው፤ ፍላጎታችንን ለእግዚአብሔር ያስታውቅን እንደሆነ ብቻ ነው። እግዚአብሔር እንደያደርገልን የምንፈልገውን ነገር በዝርዝር ለእርሱ ከሰቀረብን፤ ጸሎታችን የተሟላ አይደለም። ስለዚህ ጸሎታችን የተሟላ እንደሆነ ከእግዚአብሔር የምንፈልገውን ነገር በትህትና በእግዚአብሔር ፊት ግንቅረብ ይገባል። እራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ ከሰጠንና የጌታ ልጆች ከሆንን፤ እንደ ቃሉና እንደ ፈቃዱ የምንመሳለስ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ፊት የምናቀርበውን ልመና እግዚአብሔር እንደ ባለጠንካቱ መጠን ለጸሎታችን መልስ ይሰጠናል።

እንግዲህ ልመናችንን ለእርሱ ግስታውን ግለት፤ ለእርሱ የውስጥ ገጠናችንን ገልጽ ግብቱን ግለት ነው። ምናልባት በውስጣችን ያለው ፍላጎት ጠንካራና ኃይለኛ ይሆናል። ይህንም ቢሆን እግዚአብሔር ያከብራል። እምንፈልገውን ነገር በገልጽ እንንገረው። ችግራችንን እናስታውቀው። ጸሎታችን ያዝ ለተቀኝ አይሁን። በየጊዜው ያለግደረግ እንጸልይ። ለጸሎታችን መልስ መስጠትን ይወዳል።

5ኛ፤ የምልጃ ጸሎት

የምልጃ ጸሎት የምንለው እግኝ ለራሱ ባይሆን ለሌላው ሰው የሚያቀርበው ጸሎት ነው። ለሌላው ሰው ሲል ውስጣዊ ፍቅር ግለግት የቻለ እግኝ፤ የጸሎትን ኃይል በሕይወቱ የተሰማመደ ነው። እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰዎች በግርና በመከራ መካከል እንኳን ሆነው የራሳቸውን ችግር ትተው ለሌሎች በጸሎት ይማልዳሉ። እስጢፋኖስ ጭካኔ በተሞላው መንገድ በድንጋይ ሲወግሩት፤ ሕይወቱ ከግለፋ በፊት፤ ትንሽ ደቂቃ ቢያገኝ ያችን ጊዜ ለሌሎች በመለለይ ተጠቀመበት። «የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በሳቸው» ሲል አለየሳቸው (ዮሐ 7፡54-60)። እስጢፋኖስን ለመውገር ከተሰበሰበው ሕዝብ መካከል ነገሩን የሚረው ዋናው ምክንያት፤ አሳደጁ፤ የተርሲሱ ባላል ይገኝበታል። ያ በሞት መካከል ያጣተር የነበረው እስጢፋኖስ፤ አጭርና በጣም ቀላል የምልጃ ጸሎት አለየ። የእስጢፋኖስም የምልጃ ጸሎት ያለ ዋጋ አልቀረም።

ያንን ሕዝብ ያነሳና እስጢፋኖስ በድንጋይ ተወግሮ እንደሞት ያደረገው ባላል፤ «በመሳሰሉት ቋንቋ ብናገር ፍቅር ግን ከሌለን ምን ዋጋ አለን» (1ኛ ቅር 13፡1) ብሎ አንድ ቀን ይጽፋል ብሎ በዚያን ጊዜ የገመተው ሰው አልነበረም። ይሁን እንጂ የእስጢፋኖስ የምልጃ ጸሎት የባላልን ልብ አቀጠ ለወንጌሉ የሚሰደድ መንፈሳዊ እርስኛ አደረገው።

የምልጃ ጸሎት ከልብ የወጣ፤ ለሌላው ሰው የሚደረግ ጸሎት ነው። እግኝ ለሌሎች መለለይ በሕይወቱ ሲሰማመደው የሚገባ ትልቅ ትምህርት ነው። ፍቅሩንም የሚገልጽበት ዓይነተኛ መንገድ ለዚያ ሰው የምልጃ ጸሎት ከልብ ግንቅረብ የቻለ እንደሆነ ነው።

ክርስቶስ የሰጠው የጸሎት ሞዴል

ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን በቅርብ ሆነው ይከተሉት በሌ ነበር፤ የሚያደርጋቸውን ታምራት በሙሉ በቅርብ ሆነው የመመልከት ዕድል ነበራቸው። እንደ ጊዜ ደቀ መዛሙርት የነበሩበትን ጽልባ እውሉ ነፋስ በሚያናውጥበት ጊዜ፤ እውሉ ነፋሱን «አተ በል» አሰው። ነፋሱም ታዘዘና ወደቦው ጸጥ አለ። ይህንን ትዕዛዝ ለመሰጠት ኢየሱስ መጮኽ ለያስፈልገው፤ በሰለበ ባለ ድምጽ ነፋሱን ተናገረው፤ ነፋሱም ታዘዘ። በሌላ ጊዜ ኢየሱስ በእምሱት ደቦና በሁለት ዓሣ፤ በእምሱት ሺ በላይ ለሆነው ሕዝብ በባላና ካጠገበ በጊላ ብዙ ቅርጫት ፍርፋሪ እንደተረፈ ደቀ መዛሙርቱ አይተዋል። ሌሎች ብዙ ተእምሩቶችን ኢየሱስ ሲያደርግ አጠገቡ የነበሩት ደቀ መዛሙርቱ አይተዋል። እውሮች ማየት ሲችሉ፤ እንዳላቸ ሲዘሉ፤ ለምጻሞች ሲነጹ፤ የሞትትም ከመቃብር ሲነሱ አይተዋል። ይህንን ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ በኃይልና በሰልጣን ሲያደርግ በቅርብ ሆነው ተመልከተዋል። በሚናገርበትም ጊዜ ሁሉ፤ ንግግሩ የሰዎችን ልብ እየበነጠቀ ሲገባና ሰዎችን ወደ ንስሐ ሲያመግ አይተዋል።

ለብዙዎችም ደግሞ የጋጢኦት ይቅርታ ሲሰጥና መንፈሳቸው ከመረበሽ ሕይወት ነላ ወጥቶ ጸጥታ የሰፈነበት ሲሆን አይተዋል። በዚህ ሲደነቁ፤ ኢየሱስ «አብ እኔን እንደላከኝ እኔ ደግሞ እልዛችኋለሁ» አላቸው። ይህንን ሲሰሙ ምናልባት ፍርሃተና ድንጋጤ ሳይዛቸው አልቀረም። ክርስቶስ ያደረጋቸውን ታምራቶች እናደርጋለን ብለው ገምተው ይሆን፤ ወይንም አይሆን እናውቅም። ይሁን እንጂ፤ የመገገት በሜት ሳይናራቸው አልቀረም። ምክንያቱም ኢየሱስ «እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ እኔ ከደረግሁት በላይ እናንተም ታደርጋላችሁ» ብሎ ተሰፋ የሰጣቸውን ቃል ስለሚያስታውሉ ነው። ደቀ መዛሙርት የዚህ ሁሉ ኃይል ዋና የመክፈቻው ቁልፍ ጸሎት እንደሆነ በስተረድ፤ «ጌታ ሆይ እንዴት እንደምንጸልይ አስተምረን» ብለው ጠየቁት (ሉቃስ 11፡1)።

ደቀ መዛሙርት የጸሎትን አቋም ለሕይወታቸው ቢለግመደ፤ እግዚአብሔር ለሚሰጠው ሰማያዊ ኃይል እነርሱም ተሳታፊዎች እንደሚሆኑ በስተረድ፤ እንዴት መጸለይ እንደሚገባቸው እንዲያስተምራቸው ጠየቁት። እየሱስም በጥንቃቄ መውረት በማጥፋት 6፡9- 13 የተጠቀሰውን ጸሎት አስተማራቸው። ኢየሱስ ያስተማረውን ጸሎት ለመጸለይ ብዙ ጊዜ አይፈጅም። ግማሽ ደቂቃ በልሞላ ጊዜ ውስጥ ጸሎቱን ደግሞ መዉረስ ይቻላል። ጸሎት፤ በደንብ ሲናስተውል የምንሰው የእፍ ድግምት ብቻ ባይሆን፤ ክልባችን የወጣ መሆን አለበት። የጸሎትን ምስጢር ደቀ መዛሙርት ቢረድ፤ በእግልግሎታቸው ውስጥ ታላቅ ኃይልን እንደሚያገኙ አመኑ። ክርስቶስም የእውነተኛን ጸሎት አስፈላጊነት አውቶ፤ በጥንቃቄ አስተማራቸው። በዚህ በታች ኢየሱስ ያስተማራቸውን ጸሎት በጥንቃቄ ለመመርመር እንሞክራለን።

1) «አባታችን ሆይ፤ በሰማይ የምትኖር»

ይህ ቃል ለብዙዎቻችን ጥያቄ ያስከትልብናል። ይሄም ጥያቄ፤ «እግዚአብሔር በሰማይ ብቻ የሚኖር እምላክ ነውን?» የሚል ጥያቄ ይሆናል። እኛ የምናምነው እግዚአብሔር በታ እግደወሰነው፤ በእንደ ጊዜ ሁሉ በታ መገኘት የሚችል እምላክ መሆኑን ነው። ታዲያ እዚህ ላይ ኢየሱስ ሲያስተምራቸው «አባታችን ሆይ፤ በሰማይ የምትኖር» ብላችሁ ጸልዩ ያላቸው ለምንድነው? ይህንን ቃል በጥንቃቄ ካልመረመርነው፤ የተሳሳተ ሀሳብ እንደገባን ይሆናል። እግዚአብሔርንም በላይ በዙፋን ላይ ተቀምጦ፤ የእኛን ችግርና ያለንበትን ሁኔታ የማይመለከት እምላክ አድርገን በእእምርኦችን ልንቀርጸው እንችል ይሆናል። ይህንን ክርስቶስ የተናገረበት ከፍተኛ ምክንያት አለው።

«አባታችን ሆይ!» ብቻ የሚል ጸሎት ብንጸልይ፤ የአባትነት ባህሪ ምን ዓይነት እንደሆነ በትጡ የማይገባን ሰዎች ትንሽ ግር ሳይሰን አይቀርም ይሆናል። ምድራውያን በመሆናችን፤ በምድር የሚገኘው አባታችን ፍጹሙነት የሌለው፤ ደካማ አባት ይሆናል። ምናልባትም እኛ የምናውቀው የእንደንደቻችን አባት ጠ።ጢ፤ ተደባዳቢ፤ ቤተ ሰቡን በጥንቃቄ የማይመራ፤ በበጀት ቤተ ሰቡን ማስተዳደር የማይችል፤ እራሱ ወደድ፤

ሲሆን ይቻላል። እንደዚህ ዓይነት አባት ያሳቸው በጾታ፣ እግዚአብሔር በምድር ያለውን አባታቸውን በመለስ ያንን አባት መውደድ ያታቸዋል። እንግዲህ ሊኖሩት እዚህ ላይ «አባታችን ሆይ! በሰማይ የምትኖር» ብለው ሲሉ ሲሉ፣ በሰማይ ያለው እግዚአብሔር አባታችን፣ በምድር ባለው አባት የተለየ መሆኑን ለማሳየት ነው። «አባታችን ሆይ! በሰማይ የምትኖር» ሲሉ፣ የእግዚአብሔርን ሁኔታ ለመገለጽ ነው። ሰማያዊ ቤት ወይም መንግሥተ ሰማያት እንከን የሌለበት፣ ፍጹም የሆነ በፍሬ መሆኑን እናውቃለን። መንግሥተ ሰማያት ፍጹም ከሆነ፣ በውስጡም የሚኖረው እግዚአብሔርም ፍጹም እንደሆነ መረዳት አያቅተንም። «በሰማይ የምትኖረው አባታችን ሆይ» በንል፣ «ፍጹም የሆነው አባታችን ሆይ» ማለታችን ነው። ይህን መግለጫ ባወቅን በኋላ፣ ሌላ ደግሞ የአባትነት ይዘታና ሁኔታ ለመመልከት እንዋክራለን።

«አባት» በንል፣ ቶሎ ወደ አእምሮአችን የሚመጣው «በልጣን» የሚለው ሃሳብ ነው። አባት የቤተ ሰብ ሥልጣን፣ አበተደደሪ ወይም መሪ ማለት ነው። እንግዲህ ልጅ ራሱን ለአባቱ ወይም በአባቱ ሥልጣን ሥር ያኖራል። በእዚህ አባት ልጁን ለማዘዝ ሙሉ መብት አለው። እንግዲህ እኛም ደግሞ እግዚአብሔርን እንደ አባታችን ከተቀበልነው፣ የራሳችንን ፈቃድ፣ የራሳችንን ፍላጎት፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድና ለእግዚአብሔር ፍላጎት ማበረከባችን ነው። እኛ እንደ ፈለግነው ባይሆን፣ እርሱ እንደፈለገው ይሆናል። አእምሮአችንንና ሀሳባችንን እርሱ ይቆጣጠራል። እግዚአብሔርን የሕይወታችን መሪና ገዥ ማድረጋችን ይሆናል። አባት በልጆቹ ላይ ሥልጣንና መሪ መሆኑን ብቻ የሚያሳየን ባይሆን፣ ፍቅርም እንደ ሆነ ያመለክተናል። አባት ለልጆቹ ፍቅርን ይሰጣል። ልጆቹ ወደ አባታቸው ቢቀርቡ፣ አባታቸው እንደሚወደቸው በሰማያዊው ፍርሃትን አውጥተው በራሳቸው ይጥሳሉ። ሃዋርያ ሳውሎስም ይህንን ቢያበረዳ እንዲህ አለ። «አባ አባት ብለን የምንመሰሰትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደ ገና ለፍርሃት የበርካት መንፈስ አልተቀበላችሁምና» ይባላል (ሮሜ 8:15)።

በሰማይ የሚኖረው አባታችን፣ የፍቅርና እንዲሁም ቅድስና የሞሰበት አባት ነው። እንደ ጊዜ በቤልይ ዚዳን ሊሰጥ በቤተ መቅደስ

ሲመሰሰበ በራጡም እንዲህ እያሉ ሲዘምሩ አደመጠ፤ «ቅዱስ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች» (ሊሳያስ 6:3)። ሊሳያስ የእግዚአብሔርን እንከን የሌለበት ቅድስናና ፍጹምነት ከተመለከተ በኋላ እንዲህ አለ። «እኔም ከንፈርዬ የረከሰብኝ በው በመሆኔ ከንፈርዳቸው በረከሰባቸውም ሕዝብ ጸባክል በመቀመጤ አይኖዬ እግዚአብሔርን የሠራዊት ጌታ ንጉሡን በባዶ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ» አለ (ሊሳ 6:3)።

«አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር» ብለን በንጹሕነት እራሳችንን ለእግዚአብሔር ጥለን፣ ሙሉ በሙሉ «ፈቃድህ በሕይወቴ ይፈለም፣ ስንተ ብቻ እታዘዝለሁ» ማለታችን ነው። ይህንንም በምንልበት ጊዜ በሕይወታችን መበዋዕት የሚጠይቀን ሲሆን ያንን መበዋዕት ለመከፈል በሙሉ ፈቃድ ራሳችንን ማቅረባችን መሆኑ እንገነዘባለን። በእግዚአብሔር አባትነት ሥር እራሳችንን ሙሉ በሙሉ ከጠልን፣ እንደ ሊኖሩት «አባት ሆይ! ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጠለሁ» (ሉቃስ 23:46) እንደለው፣ እኛም ምንም ዓይነት መበዋዕት ቢጠይቀንም በአባትነቱ ጋይል ሥር እራሳችንን እንጥባለን ማለታችን ነው። እራሳችንን ለእርሱ እንደሰረክብን በምናውቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔር ደግሞ በሕይወታችን ድልን እንደሚሰጠን ወያሪን እንረዳለን። ከዚህ በኋላ «አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር» ብለን በምንጸልደበት ጊዜ፣ ምን ማለታችን እንደሆነ እያበብን መጸለይ ይገባናል።

«ስምህ ይቀደስ»

ሙሴ የአማሁን በጉቶ በሚጠብቀበት ዘመን፣ እንደ ቀን በጉቶን እየነደ ወደ ዘር ተራራ መጣ። በዚያም በጉቶን ሲጠብቅ፣ በቁጥቋጥ ውስጥ፣ በእሳት ነበላበል መካከል የእግዚአብሔር መልአክ ታየው። እነሆ በቁጥቋጥ መካከል እሳት ሲንበላበል፣ ቁጥቋጡ ግን በእሳቱ ሳይቃጠል ተመለከተ። ሙሴም «ቁጥቋጡ ለምን እንደማይነድ፣ ለሂድና ይህን ታሳቅ ራላይ ለመልከት» ብሎ ወደ ተራራው ወጣ። በዚህን ጊዜ ሙሴ ምን ለመመልከት እንደ መግ በየ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከቁጥቋጡ ውስጥ በሙን ጠርቶ «ሙሴ! ሙሴ ሆይ!» አለው። እርሱም «እነሆኝ» አለው። «ወደ እዚህ እትቅረብኝ

እንተ የቶምህበት በፍራ የተቀደሰች መራት ናትና ሚግህን ከእግርህ አውጣ» አለው። (ዘፀአት 3:5)።

ይሄ የሚያሳየን፣ በው በታላቁ እምስክር፣ በእግዚአብሔር ጋራ በሚነጋገርበት ጊዜ በእኩልነት ወይም እግዚአብሔርን በመፍራት፣ ትድበናውን በመረዳት መቅረብ እንደለበት ነው። የምንጸልየው ምናልባት ችግር በሚያጋጥመን ጊዜ ብቻ ይሆናል። በዚህ ምክንያት፣ ጸሎታችን ሁል ጊዜ የሚያተኩረው እኛው ላይ ብቻ ነው። ልመናችንና ጥያቄያችን በላ እራሳችን እንጂ፣ ጸሎታችን እግዚአብሔርን ለማከበር የቀረበ ጸሎት አይደለም። በዚህ ምክንያት ነው የብዙዎቻችን ጸሎት ኃይል የለበው የሚሆነው። ሊኖሩ ሊያበተምረን የሚፈልገው እዚህ ላይ፣ መጀመርያ በሀሰባችንና በልባችን እግዚአብሔርን ማበቀድም እንደላብን ነው። «በምህ ይቀደስ» ማለት «እንተ የተከበርከና የተቀደሰክ ነህ» ማለት ነው። እዚህ ላይ መረዳት የሚያበረታጥ ነገር፣ የእግዚአብሔርን በም ብቻ መቀደስችን አለመሆኑን ነው። እኛ ለራሳችን ማድረግ በለማንቸል እግዚአብሔር እንድያደርግልን መጠየቃችን ነው። በዚህም እኛ የምናከብረው ሰይህን እግዚአብሔር የራሱን በም እንድያከብር መለመናችን ነው።

እግዚአብሔር ፈቅዶ ራሱን ለሰው ካልገለጸ፣ ሰው እግዚአብሔርን የማወቅ ኃይልና ትሎታ የለውም። ማወቅ ማለት ተፈጥሮውንና በሀሪውን መረዳት ማለት ነው። «በምህ ይቀደስ» ብለን ሰንል፣ «እራሱን ለእኔ ግለጽልኝ እምሳክ ሆይ!» ብለን መጠየቃችን ነው። እራሱ ፈቅዶ ለሰው ካልገለጸ በበተቀር ሰው ፈልጎ እግዚአብሔርን ሊያውቀውና ሊያገኘው አይችልም። እግዚአብሔር እራሱን ለሰዎች የሚገልጽበት የተለያየ መንገድ አለው። እንደኛው፣ በዘርያችን የምናየው ተፈጥሮ ወይም የእጃቸው ሥራዎች ናቸው። «በማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ የለማይም ጠፍሮ የእጁን ሥራ ያወራሉ» (መዝ 19:1)። እግዚአብሔር እራሱን ለሰው ልጅ ለመግለጽ የሞከረበት መንገድ ቢኖር በሠራቸው በእጃቸው ፍጥረታት ነው።

ለባው እግዚአብሔር እራሱን ለሰዎች የሚገልጽበት መንገድ በሰዎች በመጠቀም ነው። በሙሉ በኩል የእግዚአብሔርን ሕግ

ጭሰንጭሱን ማየት ቻልን። በሆሊ በኩል ፍቅሩን፣ በምልክታቸው በኩል የገብረ ገብ አቋሙን፣ እግዚአብሔር በመግለጽ ሞከሯል። እንዲሁም ሰንደብ፣ በንታመም፣ በወቅት እንደንድ ሰዎችን በሕይወታችን በመለክ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ስጦታውን መረዳት ቻለናል። ለሰቀይመነው፣ ጎድተነው በፍቅር መንፈስ ይቅርታን ሲሰጡን፣ የእግዚአብሔርን ባህሪ ሲገልጽልንና በላ እግዚአብሔር ፍቅር በበሰጠ መረዳት እንድንችል ያደርገናል። ለሰው ደግሞ እግዚአብሔር እራሱን የገለጠበትና የሕይወትን መንገድ በልጁ በሊዮሰስ ክርስቶስ በኩል በማሰየት ነው። ሊዮሰስ «እኔን ያየ፣ አብን አየ» አለ። በሰዚህ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር እራሱን ለሰው ልጅ ገልጾ እናየዋለን። እግዚአብሔር እራሱን ለሰዎች ሚገልጽበት ሌላው መንገድ፣ በተሳሳ ማበረዳት የማይቻል፣ ፍጹም ለሰላሳ በሆነ ውስጣዊ ድምጽ በውስጣችን ሲናገር ነው። በውጪአዊው ጅርሶችን ድምጽ በንባግም፣ ከውበጥ እግዚአብሔር እንደ ተናገረን እርግጠኞች የምንሆንበት ጊዜ አለ። በሰዚህ እግዚአብሔር በሰላሳና በው ሊሰማው በማይችል ውስጣዊ ድምጽ እራሱን ለሰው ይገልጻል።

እግዚአብሔርን እያወቅነው በንፋድ፣ ጸሎታችንም በዚያው መጠን ሥር የሰደደ ይሆናል። «በምህ ይቀደስ» በንል «እግዚአብሔር ሆይ፣ የበለጠ እንድንረዳህና እንድናውቅህ፣ እራሱን ለእኛ ግለጥልን ማለታችን ነው። በዚህ ጊዜ አእምሮአችን፣ ሀሰባችን በእግዚአብሔር ሀሰብና አእምሮ የተሞላ ይሆናል። ሀሰባችን በእግዚአብሔር ኃይል ሲሞላ፣ ኃጢአት በእኛ ሕይወት ውስጥ ሥር ሰዶ የመቶየት ኃይልና በልጣን አይኖረውም። በዚህ ዓይነት ጸሎታችንን በንጽሕና በጠራ መንፈስ ወደ እግዚአብሔር ማቅረብ እንችላለን።

«መንግሥትህ ትምጣ»

«መንግሥትህ ትምጣ» ብለን መጸለይ እንደላብን ሊዮሰስ ያበተምረናል። በእንደ በኩል የክርስቶስ መንግሥት በምድር ላይ ያሰች መሆኗን ልናውቅና ልንገነዘብ ይገባል። ይኸውም ዓለምን የሚያሳተፈረው ፍጹም የሆነው እምስክሩ ሕግ በምድር ላይ መኖሩን ነው። በዚያ ሕግ በመመራት፣ ሊቃውንት የእግዚአብሔርን ሕግ

እንደያውቁ ሁኔታ። በዚህ ምድር መንግሥቱን ዘርግቷል ማለታችን፤ እግዚአብሔር ሕጌንና የግዕዝደርያውን ደንብ ለእኛ ሰጥቷል ማለታችን ነው። ስለዚህ በአሁኑ ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ሕግና ደንብ በመከከላችን አለ። ብንጠሰውም ይኸ ሕግ በውስጣችን አለ። ሊኖሩን እዚህ ምድር የመጣው ዋናው ምክንያት፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ለማምጣት ወይም ለመዘርጋት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በምድር ላይ ያለውን አገልግሎትን ቢጀምር፤ መጀመርያ የሰበከው ሰብከት «መንግሥተ ሰማያት ተርባሰችና ንሰሐ ግቡ» እያለ ነበር (ማቴ 4፤17)።

እስከ መጨረሻው ድረስ የመልዕክቱ ዋና ዓላማ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ነበረ መረዳት እንችላለን። ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አምነቱ አልተዘበዘበም ነበር። ሌላው ትንሳኤ ከገና በጊዳ እንዲህ፤ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እንደ ነገራቸው በሐዋርያት ሥራ 1፤3 ላይ እናነባለን። «መንግሥትህ ትምጣ» ማለታችን የራሳችንን ልብ ተመልከተን «እግዚአብሔር ሆይ እባክህ ልቤን አንጻ» ብለን መሰመናችን ነው። «መንግሥትህ ትምጣ» ስንል «ለእርሱ ፈቃድ በአምነት እራሳችንን እናሰንዝላለን፤ ወይም እራሳችንን ዝቅ እናደርጋለን» ማለታችን ነው። «መንግሥትህ ትምጣ» ስንል የያዘኩትና የእኔ የሆነውን ሁሉ፤ ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር አስረከባለሁ ማለት ነው። እግዚአብሔር እንደናሰረከበው ሲፈልግ፤ በከፊል ሳይሆን ሙሉ በሙሉ እንደናሰረከበው ነው። «መንግሥትህ ትምጣ» ብለን ጸልየን፤ ለአሉታችን መልሰ ሰናገን፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጋይል በምድር ላይ እናያለን ማለት ነው።

«ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንደሁም በምድር ትሁን»

ሊኖሩን በጌተሰማኒ ሲጸልይ እንደሁ አለ «አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ እይሁን ያንተ እንጂ» (ሉቃስ 22፤42)። ሊኖሩን ፈቃዱን ለእግዚአብሔር አባል መስጠት ጊዜ፤ ወደ ቀራንዮ መሰቀል፤ ወደ ቀራንዮ ተራራ ተወሰደ በሚሰማር ተቸነከረ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሊኖሩን በመሰቀል ላይ እንደሞት ነበር። ሊኖሩንም ያንን መሰቀል፤

ያንን መራራ ጽዋ ያለ ማጉረምረም ተቀበለ። ሊኖሩን ለእግዚአብሔር ፈቃድ እራሱን እንደሰጠ በመጽሐፈ እዮብ እናነባለን። ሐብቱን፤ ንብረቱንና ልጃቹን ሁሉ አጣ። በመጨረሻም በበሽታ ተሰቃየ፤ ሚስቱም ተወቅው። በሰው ላይ ሊደርስ በሚችለው በሰይ ብዙ ከፋ ነገር ደረሰበት። እዮብ ግን «እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔር ነሰ፤ የእግዚአብሔር ሰም የተባረከ ይሁን» (ሊዮብ 1፤21) አለ።

ስለዚህ እኛም በልባችን ውስጥ መሠበር ሲደርሰብን፤ በዚያን ዓይነት ሕይወት ውስጥ እንደናልፍ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን እንረዳ። «ፈቃድህ ይሁን» ብለን ስንጸልይ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ግፋጭ ብቻ ስላልሆነ፤ ከፋና ማራራም ቢሆን «ይፈጸም» ማለታችን ነው። «ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንደሁም በምድር ትሁን» በማለት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በምንጠይቅበት ጊዜ፤ አልፎ አልፎ ፈቃዱ ምናልባት ሳጊዚው የሚጉደንና የሚመረን ሊሆን ይችላል። ቢቆይ ግን ለራሳችን በጎነት መሆኑን መንገዝብ እንችላለን። ሊኖሩን «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች፤ እንደሁም በምድር ትሁን» ብለችሁ ጸልዩ ቢለን ምን ማለቱ ይሆን? «በሰማይ እንደሆነች» ቢል፤ በአእምሮአችን ውስጥ መንግሥተ ሰማይ ምን ዓይነት ሥፍራ ይሆናል የሚለው ጥያቄ ሳይፈጠር አይቀርም። መንግሥተ ሰማይ፤ ሰላምና ፍጹም ደስታ ያሰጣት፤ ሕመምና ሰቃይ፤ ሰቅለና እምባ የሌለበት ሰፍራ ነው። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በምድር ስንፈልግ ያንን የመሰለ ሰላምና ደስታ የሞሰበትን ሕይወት ነው። «የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለእኛ እንደሁ ዓይነቱን ነው» ይባል እየሰሰ። እንግዲህ ፈቃድህ ይሁን ብለን ስንጸልይ በቅድምያ የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ በጎነትና የደስታ መንገድ መሆኑን ልብ እንበል። እንደንድ ጊዜ ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር መስጠት እንደላብን መረዳት ይገባል። ምናልባት እኛ የምናየው ጊዜያዊውን ብቻ ይሆናል። እግዚአብሔር ግን ከፈሉን ብቻ ሳይሆን ሙሉውን፤ ጊዜያዊውን ሳይሆን፤ የሚያዘልቀውንና የሚያዋጠውን አስቀድሞ እኛ ከምናየው የበለጠ ያያል።

የሌፍ በአባቱ ዘንድ ተወዳጅነት የነበረውና በግም ደስተኛና የእግዚአብሔር ሰላም የሞሰበት ልጅ ነበር። ይሁን እንጂ፤ በቅንጥት የተሞሉ ወንድሞቹ ወሰደው በጉድጓድ ውስጥ ከተቱት፤ በመጨረሻም

ሸጡት። ከብዙ ዓመት በኋላ ወንድሞቹ ይኖሩበት የነበረች ከተማ በረሀብ በተመታች ጊዜ፤ የቦሌ ወንድሞች ምግብ ፍለጋ ወደ ግብፅ ወረደ። ከዚያም ሸጡት ከነበረው ከወንድማቸው፤ ከቦሌ ፊት ቀረቡ። በመጨረሻም ከዚህ በፊት የሸጡት ወንድማቸው ቦሌ መሆኑን በተረዳ ጊዜ፤ ቀደም ብለው ያደረጉበትን ጉዳት በሰባታው ደነገጡ። ቦሌ ግን «ወደ ግብፅ የሸጡት ወንድማቸው እኔ ቦሌ ነኝ፤ አሁንም ወደዚህ በሰ ሸጠችሁ እትዘኑ፤ እትቀርቡ፤ እግዚአብሔር ሕይወትን ለማደን ከእናንተ በፊት በይኛልና» አሳቸው (እረት ዘፍጥረት 45፡5)። ቦሌ ያለፈባቸው መንገዶች ከባዶችና አስቸጋሪዎች ነበሩ። ይሁን እንጂ፤ ተሰራ ሰይፍጥ እምነቱን በእግዚአብሔር ላይ በማጽናት ወደ ፊት ብቻ ተመለከተ። እንግዲህ በዚያ ምክንያት እግዚአብሔር ከፋ የሚመለውን ወደ በጎ ለመጠላት።

ከርስቶስም በጌተሰማኒ በሚጸልደበት ጊዜ፤ «አባት ሆይ እንደ ፈቃድህ ይሁን» ብሎ የራሱን ፈቃድ ለአባቱ ፈቃድ አሰገዘ። የአባቱ ፈቃድ በዚያን ጊዜ የመስቀሉን ሰቃይ እንደያይ ነበር። ከመስቀሉ በኋላ ግን፤ ሞትን ድል አድርጎ ከማቃብር ሕየው ሆኖ እንደሚነሳ፤ ከዚያም በኋላ ለበው ልጆች ሁሉ ደህንነት እንደሚሆን ያውቅ ነበር። እንደንድ ጊዜ በሕይወታችን ሸሎቶ የበዘበት፤ ጨለማው ያለበት ሕይወት ውስጥ እንድናልፍ እግዚአብሔር ይፈቅድ ይሆናል። ወይንም ደግሞ አልፎ አልፎ፤ በው ከድንቁርናው የተነሳ፤ ወይንም ሁኔታችን በደንብ በሰመረደትም ምክንያት በጎ ያልሆነ ነገር ሊደርስበት ይችላል። በሰህተታችን ምክንያት የመጠ እንኳን ቢሆንም፤ ያንን ተቀብለን የእርሱን መገኘት ከተገነዘብንና ከተረደን እግዚአብሔር ከፋን ነገር ወደ በጎ ሊለውጠው ይችላል።

በኢዮብ ሕይወት ውስጥ ያን የመሰለ መከራ እንደደርሰበት ያደረገው እግዚአብሔር አልነበረም። ይሁን እንጂ በኢዮብ ላይ የደረሰውን ከፋ ነገር ለበጎ ተጠቀመበት። በመጨረሻም እግዚአብሔር ኢዮብን በብዙ በረከው። እንግዲህ ወደ እግዚአብሔር የተሰበረ ልብ ይዘን እንኳን በምንቀርብበት ጊዜ፤ ያን የተሰበረ ልብ፤ ያን የተሰበረ እቃ ወደ በጎ ነገር ሊለውጠው ይችላል። ብዙዎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ የሚሸኩት፤ እግዚአብሔር ከሚችሉት በላይ እንደያደርጉ የሚጠይቃቸው

በላሚመሰላቸው፤ በመፍራት ነው። በማቴ 25 ላይ፤ እንደ ሰው እንደነገደበት መከሊት ተሰጥቶት መከሊቱን እንደት እንደቀበረው እናነባለን። ለምን ያን መከሊት እንደላተጠቀመበት ሲናገር፤ እንዲህ አለ። «ጌታ ሆይ ካልዘራህበት የምታዋድ፤ ካልበተንከብት የምትሰበሰብ አለ።» ጌታ ሆይ መከሊትህን ፈራሁም፤ ሂጄ መከሊትህን በምድር ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤ ፈራሁም፤ ሂጄ መከሊትህን በምድር ቀበርሁ፤ እነሆ መከሊትህ» አለ (ማቴ፤ 25፡24 25)። ይኸ ሰው ከድንቁርናው የተነሳ ጌታው ከፍተኛ ነገር የሚጠይቀው በሰ መሰለው ፈራ። ምንም ያህል ከፍተኛ ነገር ቢያደርግ፤ ውጤትም ቢያመጣ፤ ያንን ጌታ የሚያሰደስተው ስለ አልመሰለው ነበር።

ለዎች በዕለታዊ ኑሮአችን እኛ መሥራት የማንችለቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ለምሳሌ፤ ሥዕል መሥራት፤ አይርጥለን ማብረር እንችላለን ይሆናል። እነዚህን ፍጹም የማንችለቸውን ነገሮች እንድናደርግ እግዚአብሔር እንደማይገፋን እርግጠኞች ነን። ይሁን እንጂ እንደ ነገር ግን እርግጠኞች ነን። ይኸውም የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈለግ ወይንም ማድረግ እንችላለን። ምክንያቱም እግዚአብሔር የማይቻለውን ነገር እንድንፈጽም በሰማይጠይቀን ብቻ ነው። እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ከባርነት ሊያወጣ ፈልጎ መሴን ለጠራው፤ መሴ ሕይወቱን ተመልከቶ «እኔ አልችልም» አለ። ግን እግዚአብሔር «ትችላለህ፤ የምትችልበትንም ኃይል እኔ እሰጥሃለሁ» አለው። መሴም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የእስራኤልን ሕዝብ ከባርነት ነሳ ለማውጣት ቻለ።

በሰ እግዚአብሔር ፈቃድ ለንጋግር ብዙዎቻችን የምንጠይቀው ጥያቄ፤ «የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት ማወቅ እችላለሁ?» የሚል ነው። እርግጥ ነው ብዙዎቻችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ አንችልም። ምክንያቱም ሕይወታችን በእግዚአብሔር መንገድና በቅድስናው የሚራመድ በሰመሆኑ ነው። ማንም ወደ ተቀደሰው ወደ እግዚአብሔር ዙፋን በፋጫ ያለበርናት መቅረብ አይችልም። «ጌታ ሆይ፤ የእኔ ፈቃድ ይኼ ነው፤ እንግዲህ የእኔን ፈቃድ እንደምታለድቅልኝ እምናለሁ» በማለት ፍላጎታችንና ጸሎታችንን የምናቀርብ አለን። በዚህ ዓይነት መንፈስ የምናቀርበውን ጸሎት እግዚአብሔር አይሰማንም። «ጌታ ሆይ፤ ፈቃድህን ማወቅ አልቻልሁ»

ብለን ከልባችን ስንጸልይ ገን፤ እግዚአብሔር ፈቃድን የምናውቅበትን መንገድ ያስየናል። «ጌታ ሆይ ፈቃድህን አስየኝ፤ ከወደድኩት አቀበሰሁል፤ ያለህያ ገን አተወዋሰሁ።» በሚል መንፈስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ብንሞክር፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ዉርሶ እናውቅም። ስለዚህ እንድያውም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከማወቃችን በፊት፤ ፈቃድን መቀበል አለብን። ያ የእርሱ ፈቃድ እኛ የምንወደው ይሁን አይሁን ገድ የሰም። «ፈቃድህን ብቻ አሳውቀኝ አቀበሰሁል» ግሰት አሳብን።

የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚመሠረተው የእኔና የእናንተን በሚት በመጠበቅና ወይም በሚታችን በሚያደሳበት አቅጣጫ በመመልከት አይደለም። በእውነተኛ ልብ የሚጸልዩ አማኞች፤ እግዚአብሔር ፈቃድን በብዙ መንገድ ይገልጻሉባቸዋል። ይኸውም በሀሊስናችን አማካኝነት፤ በአካባቢያችን በሚሆኑ ሁኔታዎች፤ በእግዚአብሔር ቃልና እንዲሁም በተሰያዩ መንገዶች እግዚአብሔር ፈቃድን ስልጆቹ ይገልጻል። የበሰጠ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንረዳው ከእግዚአብሔር ጋር የተረባ ጉኑኝነት ያለን እንደሆነ ነው። ለምሳሌ መኪናችንን እየነዳን ስንሄድ፤ መኪናችን ውስጥ ያለውን ረድቶን ከፍተን በናዲምጥ፤ በአካባቢያችን ያለውን የረድቶ ጠብያ ማግኘት እንችላለን። ገን ብዙ ግይሎች እየነዳንና እየራቅን ስንሄድ፤ ያ የረድቶ ጠብያ ድምጽ እየጠፋና የድምጹ ጥራት እየተበላሸ ይሄዳል። በግም በራቅን ቁጥር ዉርሶ ድምጹ እየጠፋ ይሄዳል።

ልክ እንደዚሁ፤ እኛም ወደ እግዚአብሔር በተረባን ጊዜ፤ ድምጹን መስማት ስለምንችል፤ ፈቃድን መስየት እያስቸግረንም። ከእርሱ እየራቅን በሂድን ቁጥር ገን፤ ድምጹን መስየት ያቅተናል። ድምጹን መስየት ካልቻልን ደግሞ፤ ፈቃድን መከተል ያስቸግረናል። ስለዚህ በእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን ከፈለግን፤ ከእምሰካችን ጋራ በጣም በተረባ ገንጽነት መራመድ ያስፈልገናል። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መመለስሰችን ስናውቅ፤ ከውስጣችን ፍርሃትና ጭንቀት ይጠፋል፤ ሙሉ ለሰም ይሰማናል። እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከተራመድን በመንገዳችን ምንም ነገር ቢያጋጥመን፤ ጋላፊነቱ የእኛ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ነው ግሰት ነው። እስከ አሁን እንደነበብነው፤ ክርስቶስ

እንድንጸልይ ያስተማረን የመጀመርያዎቹ ሦስቱ ልመናዎች፤ በእግዚአብሔር ላይ ያተኮሩ ናቸው። በእግዚአብሔር ላይ ያተኮሩ ሲሆኑ፤ እኛም ደግሞ ፍላጎታችንን ለእግዚአብሔር የምናስታውቅበትን ከዚህ ቀጥሎ ያለትን ጸሎቶች ደግሞ አስተምሮናል። እስከ አሁን ክርስቶስ ስደቀ መዘመርቱ ያስተማራቸው ጸሎት የመጀመሪያ ሦስቶቹ፤ «ለምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ ይሁን»፤ የሚለው በእግዚአብሔር ላይ ያተኮረ ጸሎት ነበር። ከዚህ ቀጥሎ ያለው ደግሞ ወደ ራስቸው ፍላጎትና እግዚአብሔርን የሚጠይቁበት፤ እነርሱን የሚመሰክት ጥያቄ ወይንም ልመና ይሆናል።

«የዕለት እንጆራችንን ሰጠን»

ኢየሱስ «የዕለት እንጆራችንን ሰጠን» ብላችሁ ጸልዩ ሲል ምን ግሰቱ ነው? እንደንደች በተሰየም የቀድሞ መንፈሳዊ አባቶች በገደም ይኖሩ የነበሩት፤ ለምሳሌ እነጆርም፤ እነ አውጊስቲን፤ ኢየሱስ ይህንን ያስተማረው ስለ ሥጋዊ ፍላጎታቸው ወይም ምግባቸው ሳይሆን መንፈሳዊ የሕይወት እንጆራ ነው ብለው ያምኑ ነበር። በእነርሱ እምነትና አስተሳሰብ፤ ስለ ሥጋዊ ነገር ጥያቄ ማቅረብ ወይም መስመን ትክክል አይደለም ብለው ስለሚሉ ነው።

ነገር ገን ለምንድ ነው ይህንን ጸሎት መንፈሳዊ ብቻ የምናደርገው? በሥጋችን መብላት እያስፈለገንም? የሰጋዊ ፍላጎት የለንም ግሰት ነው? እግዚአብሔርስ ደግሞ ያለንን የሥጋዊ ፍላጎት ለመስጠት ወይም ለማርከት አይፈልግም? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያስጠው ሰነፍሳችን ብቻ ሳይሆን ለሥጋችንም እንደሆነ፤ በምድር በነበረበት ጊዜ በደረጋቸው ተእምራቶች ለመረዳት እንችላለን። ጌታችን ኢየሱስ በብዙ ሺ የሚቆጠሩትን ሕዝቦች ለብሰበ ለብዙ ሰዓት ካስተማራቸው በኋላ አልተዋቸውም። እነዚያ ሕዝቦች የሚያስፈልጋቸው ሰማያዊ ወይም መንፈሳዊ ምግብ ብቻ ቢሆን ኖሮ፤ በደላቸውን ሊሸኛቸው ይገባ ነበር። ገን ኢየሱስ መንፈሳዊ ፍላጎታቸውን ማርከት ብቻ ሳይሆን በሥጋም የሚያስፈልጋቸውን ስለ ተመሰከተ በደ ሆዳቸውን ሊተዋቸው አልፈለገም። በመንገድ ህሰው እንደወደቁ ስለፈራ ምግብ መስጠት እንደሰበት ተገነዘበ።

ኢየሱስ ይህንን ተለምር ያደረገው፤ ወይም የሚባሉትን ምግብ እንዲሰጣቸው ያደረገው፤ ምን ዓይነት ተለምር መሥራት መቻሉን ለማሳየት ሳይሆን፤ ሥጋዊ እርሃባቸውንና ፍላጎታቸውን እንዲያሳዩ ለማርከት ኢየሱስ እንደሚረዳቸው ለመግለጽ ጭምር ነው። በሰዚህ ደብዳቤ ወሰደ፤ ቅሪውም አመስግኖም ሰጠቸው፤ በዚያ ሰዓራ የተሰበሰቡ ሁሉ በልተው ጠጉ። ብዙም ደግሞ ትርፍራፈ ተረፋቸው። በሰዚህ ኢየሱስ «የዕለት እንጅራችንን ሰጠን» ብላቸዋል። ለልዩ ሲል፤ መንፈሳዊ እንጅራ ብቻ ሳይሆን ሥጋዊም እንጅራ እንደሆነ መረዳት እንችላለን። ይኸንን ሥጋዊ ለካላችንን የሠራው አምላክ፤ የሚያስረዳቸውን ፍላጎት ለማሟላት ፍቃደኛና ምቹ ነው። በቡልይ ዚዳን በይሁዳ ምድር ድርቅ በነበረበት ጊዜ፤ ብዙ ሰዎች በረሀብ በሚያልቁበት ዘመን፤ እግዚአብሔር ኢልያስን አሰበው።

ኢልያስን ለብዙ ጊዜ በቁራ አማካኝነት በመገበው በጊላ፤ እግዚአብሔር አለው «ተነሰ ወደዚያች መሰለት ሂድ እርሰዋም ተመግብሃለች» አለው። ኢልያስም እግዚአብሔር እንደነገረው ተነስቶ ወደዚያች መሰለት ሂደ። ከወራቀዋም ሲደርስ ያችን ሌት «እባክሽን ወሀ አጠጭኝ አላት፤ ሌቲቱም ውሀ ልትሰጠው ስትሂድ ትንሽ እንጎቻም ወደረሽ አምጪ አላት፤ ያቺ ሴትም እንዲህ ስትል መሰባሰብ፤ እንግዲህ ያለን እኔና ልጄ ትንሽ ዘይትና ትንሽ ደቂት ነው፤ ያንንም በሠራንና ከሰላን በጊላ ሌላ ሰለሌለን፤ በረሃብ ማለቃችን ነውና ልረዳህ አልቸልም» አለችው። ኢልያስም «በረከት ከፈለግሽ እንግዲህ ያለሽን እንጎቻ ጋግሪና በመጀመሪያ ስለኔ ሰጭኝ» የሚላት ይመስላል። ያቺም ሌት በእምነት ኢልያስ እንደነገራት ያንን እንጎቻ ጋግራ ለኢልያስ ሰጠችው። ከዚያ በጊላ እረሃቡ እስከ አለቀበት ዘመን ድረስ ያቺ ሴት አልተራቀችም። ልጅዋም አልተራቀችም። ከይቱም፤ ደቂቱም አላለቀችም።

እንግዲህ እግዚአብሔር ከእኛ የሚረዳቸው፤ ያለንን ነገር በአግባቡ ከተጠቀምንና በእግዚአብሔር ላይ ከታመንን፤ እግዚአብሔር ደግሞ ሌላ ተወካዮችን፤ የሚያስረዳቸውን እንደሰላገሊነቱ መጠን ይሰጠናል። በሰዚህ «እባታችን ሆይ! የዕለት እንጅራችንን ሰጠን» ብሎ መጸለይ አግባብነት ያለው ነው። የምንጸልየው ጸሎት፤ የምናቀርበው

ጥያቄ፤ በሥጋዊ ፍላጎታችን ብቻ ተመርተን፤ ከሚያስረዳቸው በላይ ምድራዊ የሆኑትን ነገሮች የምናግባባብበትና ከሌሎች በጠን የምንታደስትን እንዲሰጠን መሰመኛ እንዲሆን ደግሞ መዘንጋት የሰብንም።

«በደላችንን ይቅር በለን፤ እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንል»

የበደሉንን ይቅር ማለት አሰላገሊነትን ሲጠቅስ እንዲህ ይላል «ለሰዎች ጋጢአታቸውን ይቅር ብትሉ የሰግደ እባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችሁጥልና፤ ለሰዎች ግን ጋጢአታቸውን ይቅር ባትሉ የሰግደ እባታችሁም ጋጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም» (ማቴ 6:14-15)። እግዚአብሔር የኛን ጋጢአት ይቅር የሚለው የሌሎችን ጋጢአት ይቅር በለምንል አይደለም። እኛ የእግዚአብሔርን ይቅርታ መቀበል ከቻልን፤ መልን ደግሞ ለሌሎች ይቅርታ መስጠት እንዲላብን መገንዘብ ይገባናል። መረዳት ያለብን ይቅርታን የማይሰጥ ልብ ወይም ሕይወት የእግዚአብሔርን በረከት የሚዘጋ መሆኑን ነው። ይቅርታ መስጠትና ይቅርታ መቀበል ሁለቱ የማይለያዩ መንተጥኞች ናቸው። አብረው ነው የሚሄዱት። ክርስቲስ በመበቀል ላይ በነበረበት ጊዜ እንዲህ ሲል ለሰየ «እባት ሆይ! የሚያደርገኑን እያውቁምና ይቅር በላቸው» (ሉቃስ 23:24)። ብዙ ጊዜ፤ ብዙ ሰዎች በሌሎች ላይ ጉዳት የሚያደርሱት በሰማወቅ ነው። በሰማወቅ በሚያደርገኑ ነገር ምክንያት ተረታ በእነዚያ ሰዎች መያዝ ትክክል አይደለም። በሰማወቅ እንደደረገት ስንረዳ፤ በእነርሱ ላይ መፍረድን እንተቸሰን።

ቅጥራችን ብዙ ጊዜ፤ እርስ በርስችን ለማንተዋወቅ፤ እርስ በርስችን ፈራጆችና ተበታዮች መሆናችን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል «ተወደጁኝ ሆይ! እራሳችሁ እትበቀሱ፤ ሰቀጣው ረንታ በሙ እንጂ በቀል የእኔ ነው፤ ብድራትን እኔ እመልሳለሁ ይላል ጌታ ተብሎ ተጽፍቀልና» (ሮሜ 12:19)። እንግዲህ በእኛ በኩል ተፈላጊው ነገር ይቅርታን መስጠት ሲሆን፤ የተቀረፈውን ሥራ መሥራት ያለበት ግን እግዚአብሔር ነው። በቀል መበቀል አሰላገሊ በሆን፤ እንደ አሰላገሊነቱ እግዚአብሔር እራሱ ያደርጋልና ሁሉንም እግዚአብሔር

እንተውሰታለን። የሰው ሁሉ ጥግቱ መወደድ ነው፤ ደግሞ በውጭም ነት ስለ ሌሎች፤ የተለያዩ ድካምና ውድቀት ሰላሰበት፤ ያንን ሰው መውደድ ያስቸግራል። በሆኑም የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረው፤ ያንን ሰው ከነሰህተቱ፤ ከነድካሙ መውደድ እንደሰብን ነው። ይቅርታ መስጠት ቀላል ነው አንልም። በተለይ የጎደንን፤ ያስቀየመንን፤ አደጋ ያደረሰብንን ሰው ይቅር ማለት ያስቸግረናል። ይሁን እንጂ ጌታችን ኢየሱስ ከርሱቱ «እኛም የበደሱንን ይቅር እንደምንል» ብለን መጸለይ በሰተማረን መሠረት ይቅር ማለት እንደንችል እንዲያገዝን ወደ እግዚአብሔር ድካማችንን ለእርሱ መግለጽ አለብን።

ኢየሱስ በዚህ ሀሳብ ላይ መጀመሪያ ያስተማረን፤ «በደላችንን ይቅር በለን» የሚለውን ነው። መጀመሪያ የሚያመለክተው የራሳችንን በደል፤ የራሳችንን መተላለፍና ኃጢአትን ነው። ምናልባት ሌሎች በእኛ ላይ በደል ወይም በሕተት ሊያደርሱብን የሆነው፤ የእኛም ሰህተት ሊኖርበት ይችላል። ምናልባት ልክ እኛ ያደረግነውን ዓይነት በደል ላይሆን ይችላል እነርሱ ያደረጉብን። ምናልባት የእኛ ከእነርሱ ይበልጥ ይሆናል። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ቀርቦን «ኃጢአት ከሠራሁ ይቅር በለን» እይደለም የምንለው። ሁላችንም ኃጢአት ሠርተናልና «ኃጢአቴን ይቅር በለን» ብለን ከእውነትና ከልብ መጸለይ ይገባናል። በእውነትና በታማኝነት ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ጥያቄ ጠይቀን መልስ ሰራሳችን እንሰጥ።

1) ከውድቀቴ ትልቁ ነገር ምንድነው? እንደሚገባን፤ እንደ ግዴታዬ ያልኖርኩባቸው ነገሮች ምንድናቸው?

2) ሌላውን ሰው በእግባብ ያልተመለከትኩት ወይም ደግሞ ያልያዝኩት እምን ላይ ነው?

3) ምን ዓይነት ኃጢአት ሠርቻለሁ? ኃጢአቴ፤ መተላለፈ እምን ላይ ነው?

እርግጠኛ ነኝ፤ ለዚህ ጥያቄ ሁላችንም ለየግላችን መልስ መስጠት እንችላለን። እንግዲህ የሌሎችን በደል መተላለፍና ኃጢአት፤ ይቅር ማለት ከቻልን፤ እኛም ደግሞ ከእግዚአብሔር ይቅርታን መቀበል እንችላለን።

«ወደ ፈተናም አታገባን፤ ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ»

ኢየሱስ ሥበት ዓይነት ልሎት እንደንጸልይ ለሰተምርናል። ይኸውም እንደኛው፤ በእሁኑ ጊዜ ያለውን ፍላጎታችንን ማሟኝ ነው። ያም «የዕለት እንጂራችን ሰጠን» የሚለው ነው። ሁለተኛው፤ ደግሞ በሰላራውና በእሁኑ ሕይወታችን ላይ ያተኮረ ነው። ያም «ኃጢአታችንን ይቅር በለን» የሚለው ነው። ሦስተኛው፤ ደግሞ በወደ ፈተኑ ሕይወታችን ላይ ያተኮረ ነው። ያም «ወደ ፈተና አታገባን ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ» የሚለው ነው።

የወደፊትን ሕይወታችንን በምናስብበት ጊዜ፤ የምንፈራቸው እንደንድ ነገሮች ሰላሁ፤ ሰቅድምያ እንጸልያለን። ለእንደንደቻችን ሕመም ያበረራናል። ለእንደንደቻችን ደግሞ ማጣት ወይንም ደግሞ መከራና ችግር ይደርስብናል የሚል ፍርሀትና ስጋት ይኖርብናል። ስለዚህ እነዚህን በሚመለከቱ ጉዳዮች ላይ እንጸልያለን። ልሎታችን በሰላራውና በእሁኑ ጊዜ ባለን ፍላጎት ላይ ያተኮረ ይሆናል። የወደ ፊትን ግን ብዙ ጊዜ ችላ እንሳለን። ስለዚህ ነው ፈተናን የማንፈራው። እንደያውም በራሳችን ስለምንተማመን፤ ፈተና አያስፈራንም ወይንም አያስደነግጠንም፤ ይሆናል። ከርሱቱ ግን ስለ ወደ ፊት፤ ስለ ሚደርስብን ፈተና እንደናስብና እንደንጸልይ ይመከረናል። የእኛ ድካማችን፤ ያ ፈተና እንደናስብና እንደንጸልይ ይመከረናል። ብዙ ጊዜ በራሱ መተማመን ወደ ውድቀት ተመልሶ ኃይላችን ይሆናል። ብዙ ጊዜ በራሱ መተማመን ወደ ውድቀት ያደርስናል። ድካማችንን ከወቅትና ከተረዳን፤ በዚያ እንደከማለን በምንለው አቅጣጫ እንደንጠነቀቅ ያደርገናል። ጠንካራ ነን በምንለው አቅጣጫ ብዙ ጊዜ ስንበት እንገኛለን። ሃዋርያው ሳውሎስ እንዲህ ይላል «ቁሜላለሁ የሚለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» (1ኛ ቅር 10፤12)።

ለመሆኑ ፈተና ምንድነው? በመጀመሪያ ደረጃ ፈተና የሰይጣን ማባባል ነው። ዘፍጥረት ምዕራፍ 3ን ብናነብ፤ አደምና ሄዋን ከእግዚአብሔር ፀጋ እንደት እንደወደቁ መረዳት እንችላለን። በመጀመሪያ ደረጃ፤ እባብ ሄዋንን «ሰው ኑ እግዚአብሔር ሰገነት ከሰው ዘፍ ሁሉ እንደትሰሉ ከሰከላችሁን?» በሚል ጥያቄ ተረባቸው። ለቴቱም የሰጠቻት መልስ «የለም አልከሰከለንም» የሚል ነው። እባቢቱም

የመለበቸው መልስ «ረዳኝ አትሞቱም እንደያውም ከፍረው በበላችሁ ጊዜ አይናቸሁ ይከረታል እንደ እግዚአብሔርም ሁሉን ነገር ታውቃላችሁ» የሚል ነበረ። እዚህ ላይ በይጣን ወይም እባብ እንደት እድርጎ ሴቲቱን ግባበል እንደ ጀመረና እንደሞከረ እናያለን። ለሐዋን ሁለት ነገር ተጋዟለች። መጀመሪያ እግዚአብሔር «ከዚህ ፍሪ እትንኮሳ ከዚህ በበላችሁ ቀን ትሞታላችሁ» የሚለው ቃልና የእባብ «አትሞቱም» የሚለው ሃሳብ ተምታታባች። ረታዊው ለሐዋን ተዘረታለች። የመምረጥ መብቱ የሐዋን ነበር። በሌላ ሆኖ የሚመለከትንም መረጠች። እንደ ምርጫ የም የጋዋን አገኘች።

በሁለተኛ ደረጃ፣ ረታዊው በንል «መከራ» ግለት ነው። ለው በሚያጋጥመው ሁኔታ በሀሪውን ወይም ደግሞ ጠባብን እንደመሰርት ያደርገዋል። ለምሳሌ፣ ልጅ የ በመዚና አደጋ የሞተበት እናት በውስጥ በእግዚአብሔር ላይ መራራ የመሆን ረታዊ ሊያጋጥማት ይችላል። ረታዊ ወይም ችግር በየጊዜው የሚያጋጥመው ለው ችግሩን የሚረባበት መጠጥ ስለሚመስለው፣ ወደ መጠጥ የማዘንበል ረታዊ ያጋጥመዋል። ብዙ ጊዜ በመደጋገም ችግር የሚደርስበት ለው በሌላ ሌላ ግዘን፣ ለራሱን የመውቀስ ረታዊ ያጋጥመዋል። ያለእግባቡ የተረደበት ወይም የተጠላ ለው ደግሞ፣ በውስጡ መራራነትና የመበተል ረታዊ ሊሰማው ይችላል። ሌላው ደግሞ በሕይወቱ የተባካለትና የጠበረ፣ የአራስ ወደድነት ረታዊ ሊያጋጥመው ይችላል። ግንኛውም ለው የራሱን ብርታትና ጋደል እንደለው ሁሉ፣ ደካማ ወገን ወይም ደካማ ከፍልም አለው። ስለዚህ ደካማ በሆነበት አቅጣጫ፣ ሁል ጊዜ ረታዊ ያጋጥመዋል። የመምረጥ ነፃነት ሰላላን ሁል ጊዜ ረታዊ አለባቸው። ለው ጠንካራ ረታዊ ያለው ብቻ ሊደደለም። ስለሆነም የመውደቅም ዝንባሌ አለው። በከፋና በደግ በመጥፎና በጥራ መባበል ያለውን የመምረጥ ነፃነት አለው። ነፃነት እስካለን ድረስ ረታዊ አለባቸው።

ግንንም እግዚአብሔር ረታዊ ውስጥ እያስገባም። ለሰው ልጅ ግን የመምረጥን ነፃነት ሰጥታል። ነፃነት እስካለው ድረስ፣ ረታዊም አለበት። በሚያጋጥመን አስቸጋሪ ሁኔታዎች፣ ጠንካራ በሀሪ እንዲኖረን እግዚአብሔር በእርግጥ ይረዳል። ስለዚህ ነው የመምረጥ ነፃነት የሰጠን። የመምረጥ ነፃነት ሳይኖረን፣ እንደን ብቻ እንደንወሰን

የምንገደድ ቢሆን ሞር፣ ረታዊ እይዋርብንም ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ለእኛ፣ በረታዊችን ላይ ነፃነትን ሰጠን። ሊቀሳብ «ተኝ እጅህ ብታስተህ ቅርጠህ ጠላት» ይባል (ማቴ 5:30)። ይህ እንጋግራ ቃል በቃል የተናገረው ቢሆን፣ «ነፍስን ከምታጠ እጅህን ብታጠ ይባላል» ግለት ይሆናል። ሊቀሳብ ግን ይህን ቃል የተናገረው፣ «ረታዊ ሲያጋጥምህ እጅህን ቅርጠህ ጠል» ሳይሆን፣ በእጅህ የምትሠራው ረታዊ የሚሆንብህ ከሆነ የዘላለምን ሕይወት ከሚያሰጠህ ይልቅ ያንን የምትሰራውን ነገር ተወው ግለቱ ነው።

እንደዚሁም ደግሞ «ቀኝ ዓይንህ ብታስተህ፤ እውልቀህ ጠላት» ይባል (ማቴ 5:29)። ይህን ሌላ ዓይንህን ያስረፍዝበት ዓለማ፣ ልትደርስበት የምትረዳው ደረጃ የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚዘጋጠህ ከሆነ፣ ያንን ነገር ተወው ግለት ነው። እንደንድ ጊዜ በምድራዊ ነገር ላይ ዓለማ እድርገን፣ ያንን ዓለማ ያደረገነው ነገር ምንም ዓይነት ዋጋ ቢጠይቀን ለማግኘት ወደ ጌሳ አንልም። ግን የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚዘጋጠን ከሆነ፣ ምድራዊውን ብልጽገና፣ ምድራዊውን ግብ መተው እንደለብን ሊቀሳብ ያስተምረናል። «ወደ ረታዊም አታግባን» የሚለው ጽሑፍ ልንደርስባቸው የምንችላቸውን የመደረግ ውጤቶች እንድንመለከት ያደርገዋል። ይሄ ጽሑፍ፣ በተለያዩ ዓይነት ሁኔታ መልስ ያመጣልናል። እንደንድ ጊዜ እኛ አጋጣሚ ነው ብለን ለስከምንል ድረስ፣ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በማስከት መልስ ይሰጣል። ለምንድነው እንደንድ ጊዜ እንደሰጠን የጠየቅነውን ሥራ እግዚአብሔር የማይሰጠን? የሚል ጥያቄ በውስጣችን ይፈጠራል። ምናልባት እግዚአብሔር ያንን ሥራ እንደናገኘ ያደረገው፣ ምናልባት ያ ሥራ ረታዊ ይሆንብናል ብሎ ስለሚያስብ ሊሆን ይችላል። ይኼ «ወደ ረታዊ አታግባን» የሚለው ጽሑፍ መልስ የሚያገኘው እግዚአብሔር በውስጣችን ልዩ ጋደልና ብርታትን ሊያኖር ነው።

እንደንድ ጊዜ ለመያዝ፣ ለመደበጥ እጃችንን በምንዘረጋበት ጊዜ፣ በውስጣችን ያለው ጋደል፣ «የለም ይኼ ነገር ተብትብ ከእግዚአብሔር መንገድ ያስወጣህልና አይሆንም» የሚል ድምጽ በውስጣችን እንዲኖር ያደርጋል። «ባትሰናከሱም» እንደጠብቃችሁ በከብሩም ፊት በደስታ ነውር የሌለው እድርጎ እንዲያቆማችሁ

ለሚችሉው ብቻውን ለሆነው እምስክር መድሐኒታችን በዘመን ሁሉ በፊት አሁንም እስከ ዘላለምዎ ድረስ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከብርሃን ግርግ ጋይላም በልጣንም ይሁን አሜን» (የደሀደ መልዕክት ቁጥር 24)።

በዚህ ቃል መሠረት፤ እግዚአብሔር እኛን እሸናፈዎቹ፤ ብርቱዎች እንደንሆን አድርጎ ፈጠረን እንጂ እንድንሸነፍ ወይንም ተሸናፈዎች አድርጎ አልፈጠረንም። ለዚህ ነው ሃዋርያው ሰውሎስ «በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» ያለው (ፈሊጵዮስ 4፤ 13)። የጠላታችን ዋናው ውሸቱ፤ «አንተ ጋጢአት ልትሠራ የተፈጠርክ ነህ፤ ደክማ መሆንህን አትርሳ፤ ስጋ ለባሽ ስለሆንክ ትወድቃለህ፤ ትሸነፋለህ» በሚል በማበባል ቃል ወደ እኛ ይመጣል። ይህንንም ቃል በደመጥነውና እንደ እውነት አድርገን ከተቀበልነው፤ ትግላችንን በመቀጠል ፈንታ እጃችንን ለጠላቶቻችን አባልፈን እንሰጣለን። በዚህም ምክንያት በእግዚአብሔር ፀጋና ሞገስ ፊት እንወድቃለን። ሃዋርያው ሰውሎስ «በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» ሊል፤ «ጋይሌ ክርስቶስ ስለሆነ ተሸናፊ እይደለሁም፤ እሸናፊ ነኝ» ማለቱ ነው። ከእኛ ቀደም ሊል የነበሩት መንፈሳዊ አባቶቻችን ወይም ትደቦች እምንላቸውን ሰዎች ሕይወት በምናጠናበት ጊዜ፤ የነበራቸው የመንፈስ ጥንክረ እምን ላይ እንደ ሆነ ሚስጢሩን ማየት እንችላለን። እርግጥ ነው እንደማንኛችንም ለህተት ወይንም ጋጢአት ክብረባቸው። ይሁን እንጂ በጋጢአታቸው ተስፋ ቅርጠው እጃቸውን ያስረከቡ አልነበሩም። መውደታቸውን «የመጨረሻችን ነው» ብለው አልተቀበሉትም። ነገር ግን በመተማመን «በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» በማለት ወደ ፊት ትግላቸውን አፋፋው። ያም ደግሞ ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጋይላ ሆናቸው። ያ ለእነርሱ የተሰጠቸው ወይም በነርሱ ጊዜ የነበረ ጋዢ፤ ለእኛም ተሰጥቶናል። ያሰፈውን ሕይወታችንን ስንመለከት፤ በንፍፍና ሐፍረት የሞላበት እንደሆነ እናያለን። ይሁን እንጂ ያሰፈውን ትተን የወደፈቱን በመመልከት እስከሆነችን በበላም እንደሞላና እንደሁም ወደ ፊት ስለሚኖረን ሕይወት በማለብ ገዝእችንን መቀጠል ይገባናል። «ለሚያምን ሁሉ ነገር ይቻላል» የሚለውን ቃል ልብ እንበል። እምነታችንንና ትምክህታችንን በክርስቶስ ላይ ብቻ በማድረግ በድፍረት «መንግሥትም፤ ጋይላም፤ በልጣንና ከብር ሁሉ ያንተ ነው» ማለት እንችላለን።

በጸሎት እርባኝነታቸው የተደነቁ

በሰ ጸሎት ስንነጋገር፤ በሕይወታቸው ሲገፉት የማይችሉት ታሰቀ ተራራ ከፊት ለፊታቸው ቶሞ፤ የራባቸው ጉልበትና ጥበብ መፍትሄ ያልሰጠቸው፤ በእከባቢያቸው የተሰለፉት ሠራዊቶቻቸው ሲያግዙቸው ጉልበት እንደ ሌላቸው ተረድተው፤ በጸሎት ልባቸውን ከፋፍተው ሁሉን ማድረግ ለሚችሉው ጌታ ነግረው ድል ያገኙ ሰዎችን በመጽሐፍ ቅዱስም ሆነ በሌላ ታሪክ የጸሎት ለምድታቸውን መበማት ደስ ይለናል።

1) መሴ

መሴ፤ እየመራ ያወጣቸው የእስራኤል ሕዝብ እምስክሮችን ችላ ብለው የወርቅ ጥጃ በአመለኮስት ወትት፤ የእግዚአብሔር ቁጠ ነደደ። በአንድ ቀንም 3 ጺ ሰዎች ስበደፍ ወደቁ። በእሥራኤል ሕዝብ ሲደርስ የሚችሉውን ታሰቀ መቅሰፍት መሴ ስለ ተረደ፤ የእሥራኤልን ሕዝብ በከም ተሸክሞ በታለቁ እግዚአብሔር ሥር ወደቀ። በእውነተኛም መታተት ለሕዝቡ ታተተ። በእግዚአብሔርም ፊት እንዲህ ሲል ልቡን ተረተረ። «ወደ፤ እነዚህ ሕዝብ ታሰቀ ጋጢአት ሠርተዋል፤ ለራባቸውም የወርቅ አግልክት አድርገዋል። አሁን ይህን ጋጢአታቸውን ይቅር በላቸው። ያለዝያ ግን ከላፍኸው መጽሐፍ እባክህ ደምስበኝ» አለ።

መሴ ከሕይወት መጽሐፍ እስከ መደምሰስ ድረስ ለእስራኤል ሕዝብ ማለደ፤ በእግዚአብሔርም ፊት እውነተኛ ውክት መሆኑ። የእግዚአብሔርም ምህረት እንዲገባቸው፤ ከጋጢአት ሠንሠለት ነፃ እንዲወጡ፤ ከልዩ ልዩ ስሽታ እንዲፈጠሩ የምንመኝላቸው ወላጆች፤ ልጆች፤ እህቶች፤ ወንድሞች፤ የኑር ገደቦች ይኖሩ ይሆን? ከሉ ለራባችንን በጌታ ፊት እናፍሰስና እውነተኛ መታተት ከውስጣችን እናለማ። የእነርሱ መጥፋት፤ መጨነቅ፤ መታሠርና መንግሥታት እናለማ። የእነርሱ መጥፋት፤ መጨነቅ፤ መታሠርና መንግሥታት እንደራባችን ሆኖ ይሰጣችን በጌታ ፊት እንማልድ። የጌታን ከንድ እንደራባችን ሆኖ ይሰጣችን በጌታ ፊት እንማልድ። የጌታን የግደን ከንድ በአጭር ጊዜ እናያለን። እስከጋሪ ነው ብለን የጌታን የግደን ከንድ

እንመጥነው፤ እንወሰነው።

ሙሴ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ያንኅብብ የነበረው የእግዚአብሔር ፍርድ፤ በሕዝቡ ላይ እንደደርሰ ከልቡ ግለደ። እግዚአብሔርም ሰማው።

2) ኢልያስ

እመጸኛው የእስራኤል ሕዝብ በኢልያስ ዘመን እንደተለመደው ልቡን ግዝፈት ጀመረ። በዓልንና እግዚአብሔርን በእንደ ላይ ግምሳካቸውን ቀጠሉ። የሕዝቡ ኹጉርጉር ሕይወት የሰለቸው ኢልያስ ወደ ሕዝቡ ቀርቦ፤ «እስከ መቼ በሁለት ሀብብ ታነከሳላችሁ? እግዚአብሔር እምሳክ ከሆነ እርሱን እምልኩት» አለ። «ሁለት ወይፈጥኝ ይሰጡን፤ እነርሱም እንደ ወይፈን ይምረጡ፤ እየብልቱም ይቀረጡት በእንጨትም ላይ ያኑሩት፤ በበታቸው እሳት አይጨምሩ፤ እኔም ሁለተኛውን ወይፈን አዘጋጃለሁ፤ በእንጨቱም ላይ አዋረዋለሁ፤ በበታቸው እሳት አልጨምርም። እናንተም የእምሳክችሁን ስም ጥሩ እኔም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ። ስምቱም በእሳት የሚመልስ እምሳክ እርሱ እምሳክ ይሁን» (መ፡ነ፡ቀ 18፡23) አለ። ሕዝቡም በዚህ ሀብብ ተሰማማ።

የበዓል 450 ነቢያት ፀሎታቸውን፤ እምልከታቸውን ጀመሩ። «በዓል ሆይ ሰማን» እያሉ ከጥዋት እስከ ቀትር ድረስ የበዓልን ስም ጠሩ። ሮሀ፤ በመሠዊያው ዙሪያ እያነከሱና እያሸበሸቡ ዘሩ። ኢልያስም በበዓል ነቢያት ላይ በድፍረት ይቀልድባቸው ነበር። «እምሳክ ነውና በታላቅ ቃል ሮሀ። ምናልባት እሳብ ይዘታል፤ ወይንም ፈቀድ ብልሃል፤ ወይንም ወደ መንገድ ሂድሃል ወይም ተኝቶ እንደሆነ መቀበብ ያስፈልገዋል» እያለ እሳብጠባቸው። መልስ ሰላለገኙ፤ በበዓል ነቢያት የቀለደው የኢልያስ ተራ ደረሰ። ኢልያስም ሳይዘል፤ ሳይሮህ፤ ሰውነቱን አጋንንት እንደያዘው ሳይቀዝፈው፤ በርጋታ ልቡን በእግዚአብሔር ፊት ግፍሰሰ ጀመረ።

ኢልያስ ከፈቱ የተደቀነው ታላቅ ፈተና ነበር። ለብቻው ሆኖ ከ450 የበዓል ነቢያት ጋር መታገል ነበረበት። በሥጋው ለብቻው ከበዓል ሠራዊት ጋር መዋጋት እንደግይቶል ተረደ። ያንንም በተረዳ ጊዜ ራሱን ዝቅ አድርጎ እግዚአብሔርን ግንክር ጀመረ። የልቡን እንደም ሳይቀር ገላል፦ በእግዚአብሔር ተናገረ።

የኢልያስ ልሎት ተሳል ነበር። በቋንቋውና በቴዎሎጂው የረቀቀ ልሎት አልነበረም። ይሁን እንጂ የልብ ውክት ነበር። እንዲህ አለ፤ «የእስራኤል እምሳክ ሆይ! እንተ በእሥራኤል ላይ እምሳክ እንደሆንክ፤ እኔም ሳሪያህ እንደሆንኩ፤ ይህንም ሁሉ በቃልህ እንደደረግሁ ዛሬ ይገሰጥኝ እንተ አቤቱ እምሳክ እንደሆንህ ለባቸውም ደግሞ እንደመሰሰህ ይህ ሕዝብ ያውቅ ዘንድ ሰማኝ፤ አቤቱ ሰማኝ» ብሎ ጸላየ (መ፡ነ፡ቀ 18፡36-37)።

ኢልያስ ይህን ልሎት ከጥዋት እስከ ቀትር ድረስ እንደ በዓል ነቢያት ቢሮህ አልቀለም። እያነከሱና እያሸበሸቡ በመሠዊያው ዙሪያ አልዘረም። ልሎቱ አጥር፤ ከእምሰት ደቂቃ የምትባልጥ አልነበረችም። ልቡን ከፍቶ፤ እጁን ዘርግቶ በእግዚአብሔር መንገር የሚፈልገውን በጸጥታ ተናገረ። እውነተኛ ልሎት ይህንን ይመስላል።

ኢልያስ ልሎቱን ልክ እንደ ወረሰ «የእግዚአብሔር እሳት ወደቀች፤ የሚቃጠሰውን መስዋቱንም፤ እንጨቱንም፤ ደንጋጋንንም፤ አፈሩንም በሳች፤ በጉድጓድም ውስጥ ያሰውን ውሀ ሰሰች። ሕዝቡም ሁሉ ያንን ባዩ ጊዜ በግምብራቸው ተደፍተው እግዚአብሔር እርሱ እምሳክ ነው አሉ።»

በቃርጢኩስ ተራራ የእግዚአብሔር ክንድ እሸፍረው፤ ድል አድራጊነት፤ ታላቅና ሕያውነት ተገለጸ። ዛሬ እኛም በቃርጢኩስ ተራራ ላይ እንገኝ ይሆናል። እምነታችን የሚፈተንበት ጊዜ ይሆናል። እግዚአብሔር ለራሱ ስም ቢል፤ በከበሩ ቢል ባልተንቀሳቀሰ፤ እርሱም ሆነ እኛ መዋረዳችን ይሆን ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ፈጥነን ተበፋ እንቀረጥ። ልባችንን እንሰን፤ ውስጠችንን ገላልጠን፤ ክልብ ዕውነተኛ መደብ ዋርን፤ በተራ ቋንቋ እንንገረው፤ ያኔ እርሱ ይሰማናል። በመጀመሪያ ቃርጢኩስ የፈተና ተራራ ነበር፤ ቶይቶ ገን የድል ተራራ ሆነ። እኛም ዛሬ ያኔ በቃርጢኩስ ወይንም በፈተና ተራራ ላይ ይሆናል። በዙሪያችን የጠበበን የጠላት ሠራዊት ብቻችንን፤ በባዶ እጃችን ለመግጠም ጥክረን በመሸነፋችን፤ ተበፋ በመቀረጥ «ተረታሁ» በማለት እጃችንን ልንሰጥ ይሆናል። እንደ ጊዜ ይህንን እንጥበረው፤ ባልሆነና ባላቸውን «ተማርኬለሁ» ብለን እጃችንን እንሰጣለን።

ዛሬውኑ እምና ልሎት እንወሰድ። ለብቻችን ጸጥ ወደ አለበት ሥፍራ እንሂድና ልባችንን በጌታ ፊት እናፍሰስ። የውስጠችንን ገላልጠን

እንንገረው። ብሳታችንን፤ ጉዳታችንን እንድም ሰናበቀር እናጫውተው። በዙፊያችን የከበቡንን እንድም ሰናበቀር እንንገረው። በዙፊያችን የከበቡንን የጠላት ሠራዊት ነፍሳችንን እንደሰጠ ነታት እንንገረው። «ብቻዬን አልታሰውም» እንበለው። ያኔ የእግዚአብሔር ክብር ተገልጦ ግርማ ጥገሱን እናያለን። በውስጣችንም ጠላታችንን የምንቃወምበት ልዩ ኃይልን እንከብላለን። በጠላት ሠራዊትም ላይ እውነተኛ ድልን እንቀዳለን። ጠላታችን የሚፈራው ነገር ቢኖር ተንበርክክን ከጌታ ጋር መነጋገራችንን ነው። በሰዚህ ነው ብዙ ጊዜ በጸሎት ሕይወታችን ላይ መበካከል እንደፈጠር የሚቻለው። ኃይሉ እግዚአብሔር በዓለም ሁሉ ላይ ይገዛል። ርቶ የሚሄድ፤ በሚፈለገበት ጊዜ የማይገኝ፤ አማኝ በጭንቀት ውስጥ ሆኖ እያየ እጁን አጠምር የሚቀመጥ እምሳክ አይደለም። በተፈለገበት ጊዜና በዓት ከተፍ የሚል ወይንም የሚደርስ እምሳክ ነው። ዓይኖቹ በምድር ያሉትን ከማየት እይክደኑም፤ እጃቸው የራሱ የሆኑት ከመጠበቅ ወደ ጎሳ አይሉም።

እግዚአብሔር ከሰው ጋር ለመገናኘት ከማንኛውም መንገድና ዘዴ ይልቅ በጸሎት መገናኘቱን ይመርጠዋል። ለጸሎት መሸነፍ ማለት በማንኛውም አቅጣጫ መውደቅ ማለት ነው። ያለ ጸሎት በመንፈሳዊ ሕይወት ወይንም በመንፈሳዊ አገልግሎት ማደግ አይገኝም። እግዚአብሔር የሰውን ሕይወት ለመበረከ፤ ለመንከት፤ ከመሬጠባቸው መንገዶች መካከል አንደኛው መንገድ በጸሎት ሲሆን፤ የማይለል ዓይነት የእግዚአብሔርን በረከት ከሕይወቱ እንዲደርስ ያደርጋል ማለት ነው። አለመጸበፍን በእርግጥ እግዚአብሔርን ያሳስበዋል። ምክንያቱም ዓለማውን፤ ፈታዊንና ምቹቱን ለሰው ከሚያስታውቅበትና እንዲሁም ከሚፈቅድባቸው መንገዶች አንደኛው ጸሎት በመሆኑ ነው።

የእግዚአብሔር ታላቅ ክብር በምድር የታየባቸው ዘመናት ቢኖሩ በወቅት በጸሎት ከጌታ ጋር ያሳለፉበት ጊዜ ነው። በምድር ላይ ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች የታዩበት ጊዜ ቢኖር የእማኞች የጸሎት ሕይወት በየለባት ዘመን ነው። በአጭሩ እግዚአብሔር የተንቀሳቀሰበት፤ በበወቅት መካከል የሠራበት፤ ራሱን ግልጽ ያደረገበት ጊዜ ቢኖር፤ እማኞች የጸሎት ምስጢር ገብቷቸው በጸሎቱበት ጊዜ ነው።

«በእርግጥ የእግዚአብሔር ሥራ ነው፤ የእግዚአብሔር እጅ አለበት» መባል የሚቻለው፤ የጸሎት መንፈስ በሰበት ሥፍራ ነው። የእስራኤል ሕዝብ በግብጽ በርካታ ቢረገጡ፤ ሲወኑቁ፤ በንበሰታቸውን ፈትቶ ነባ እንዲሆኑ ያደረጋቸው የብዙዎች በወቅት የውስጥ ጭንቀት (ውክት)፤ እውነተኛ ጸሎት ከእግዚአብሔር ጆር በመድረሱ ነው።

3) ሀያ

የእስራኤል ሕዝብ ያለ ነብይ በነበረበት ጊዜ፤ በሊቀ ካህኑ ኤሊ ዘመን፤ ሕዝቡ በጋጢአት በሚጫወቱበት ዘመን፤ እውነተኛ ነቢይ ሲገኝ ያስቻላቸው ክውስጥ (ክልብ) በቃተተችውና በሰቀሰችው በሀያ ምክንያት ነው። ሀያ በእግዚአብሔር ፊት አለቀበች፤ ጸሎቶች፤ ልብዋንም በእግዚአብሔር ፊት አፈበበች። የእርባዋ እውነተኛ ጸሎትና መቃተት ስሙኤልን በተፈለገው ዘመን እስገኘች። ስሙኤልም የእሥራኤልን ሕዝብ ከጥፋት አደነ።

ዘራ ብዙ ክርስትያኖች በሕይወታችን ተሸናፊዎች የምንሆንበት ምክንያት ምንድነው? በጸሎት በቂ ጊዜ በሰ ሌላን ነው። ብዙ አገልጋዮች፤ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአገልግሎታቸው ተበሩ እየቆረጡ ከተጠፋበት ዓለማዊ ወደ ጎሳ በምን ይሰሉ? ምክንያቱም ጊዜያቸውን በአገልግሎት ሩጫ ውስጥ በሰሚያሰልፉትና ለጸሎት ጊዜ ሲለሰሰባቸው፤ የጸሎት ሕይወታቸው እየሸገተ በሰሄደ ነው። ዘረ አብያተ ክርስቲያናት በመንፈስ ቅዱስ እሳት የማይቀጠጡት በምንድነው? ምክንያቱም ምዕመዋቸው በሰማይጸልፉ ነው። እየሰሰ ክርስቲስ ዘራም ኃይሉ አልተሰወጠም፤ አልተቀነሰም። የውድቀታችን ዋናው ምክንያት እኛ ክርስትያኖች እንደሚገባን በሰማንጸልይ ነው። ጸሎትን እናውቃለን። ብዙ ጊዜ ጸልፍል፤ ስለ ጸሎትም አስተምረናል። በመሆኑ ጸሎት ምንድነው?

ጸሎት ደዊት እንደለው ነፍስን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው። «ለቤቱ ወደ ለንተ ነፍሴን አነስለሁ» (መዝ 25:1) ይላል። ነፍሳችን እግዚአብሔርን እንድታይ ወደ እርሱ ማንሳት ምን ያህል ትልቅ ነገር ነው? እግዚአብሔር ነፍሳችንን እንዲያያት በገመኝ፤ በገፈፈኝ፤ የእርሱ ቀንጃና፤ የእርሱ ቅድሾና በሕይወታችን እንዲያበራ መመኘታችን ነው። ነፍሳችንን በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በናነሳ፤ እግዚአብሔር የፈቀደውን ነገር በሕይወታችን እንዲያደርግ መቆቀደችን (ዕድል መስጠታችን) ነው። ራሳችንን «እግዚአብሔር ሆይ! ይኸውልህ መስጠታችን» ነው። ራሳችንን «እግዚአብሔር ሆይ! ይኸውልህ ሕይወቴ፤ እንደ ፈቀድክ እድርገው» ማለታችን ነው። እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ከእኛ ጎን ነው። እኛ ግን ከእርሱ አጠገብ አይደለንም።

እንደ በው በሰ ጸሎት ቢኖገር እንዲህ እለ፤ «ጸሎት የተጠገበው ዕውነተኛ ፍለጎት (ምኞት) ነው። በንግግር ወይንም በጸጥታ፤ የሰድዎቹ የቀረበ ይሆናል። ከሰው ሕይወት ውስጥ ተፍሰታል፤ የሚወጣ

የተቀበረ ልዕኑ ነው። እሱ።

ለላው ሰው ደግሞ «እርሱ፤ ምድር ከሰማይ ጋር ሲገናኝ (ሲሳባም) ነው።» እሱ። እንግዲህ ለሱት እግዚአብሔር የእኛን ዕቅድ ብቻ እንዲፈጽም ግባብያ ወይም እጅ መጠምዘዋ መሳሪያ፤ የእርሱን ፈቃድ በእኛ ፈቃድ መለወጫ አይደለም። እንደንደቻችን ለሱትን ለድንገተኛ ለደጋ ጊዜ ብቻ፤ ይኸውም ለደጋ ሊከበን፤ ሞት ወደ ቤታችን ሲገባ፤ ምኞታችን ሲገደል፤ ከሥራ ስንወጣ፤ እጃችን በጾ ሲሆን የምንጠቀምበት መሣርያ ይሆናል። ለሱት ለእግዚአብሔር ልመናችንን የምናስታውቅበት መንገድ ቢሆንም፤ ለሱት ያ ብቻ አይደለም። ለሱት በእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት የምንገናኝበት ድልድይ ነው። ለሱት በእግዚአብሔር መገኘት ጥሰ ሥር ግረፍ ግለት ነው።

በአብራውያን መልዕክት ምዕራፍ 11 ላይ የእምነት አባቶች ተብለው የተዘረዘሩትን ቅዱስን እናያለን። እነዚህን ቅዱስን በምንመለከትበት ጊዜ በአእምሮአችን የሚፈጠረው ጥያቄ ምን ይሆን? እነዚህ ከሰው የተለዩ፤ ቅዱስና ፍጹም እንከን የሌለባቸው የእግዚአብሔር በዎች መሰበው ይሰሙን ይሆን? ያዕቆብ በመልእክቱ፤ ኢልያስ እንደኛው ሰው እንደነበረ ይጠቅሳል። በመጽሐፍ ቅዱስ ለእነዚህ ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች የተሰጠው ታሪክ እውነተኛ ፍጹም በሕተት የሌለበት ነው። ይሁን እንጂ እነዚህ ታላላቅ የእምነት በዎች እንደኛው ስጋና ደም የሰበሱ በዎች መሆናቸውን ይጠቅሳል።

እነዚህ ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች ደካም የሌለባቸው፤ ፍጹሞች አይደሉም። እንደ ወይንም ከዚያ በባይ እግዚአብሔርን እንደላዘኑት፤ እንደሰቀባቸው ወይም በተው እንደተገኙ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። ፍጹም የሆነ፤ በሀሳብ፤ በሥራ ወይንም በተግባር ጋጢአት ያሳደረገ ቢኖር እንድ ብቻ ነው። ያም ፍጹሙ እየሰሰ ክርስቶስ ብቻ ነው። ፍጹም በሕተት የሌለበት ይሁን እንጂ እኛ የምናልፍበትን ሁኔታ ያውቃል። የሚያውቀውም አምባገነ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን ስምርጫው ስጋ ለብሳ እንደኛ በመፈተኑ ነው። ልዩ ልዩ መከራ ደርሶበት ሰማበፋ የእኛን ሁኔታ ሊያሰሰ ያውቃል። ለእኔና ለእናንተ ደህንነትን አዘጋጅቶልናል። ያ ብቻ ሳይሆን ከእርሱ ጋር ደግሞ የእርሱት ሕብረት እንድንፈጥር መስመሩን ዘርግቶልናል።

ለሰዎች የጸለየ፤ የግለደ ሙሴን የሚያከል ሲሳ ሰው ይገኝ ይሆን? ሙሴ የፍቅር፤ የትእግስት፤ የታዘዥነትና የጸሎት ሰው ነበር።

ለሰባቸውን የእስራኤልን ሕዝብ ከግብጽ ባርነት ነጻ አወጣ። በግብጽ የሚገኙትን ጣላታት የሚያመልከውን ሕዝብ ከጣላት እምልክ ለሳቅ፤ እንደን እግዚአብሔርን ብቻ እንድያመልኩ አደረገ። በእርባ ዓመትም ይህንን ለሰባቸው ሕዝብ እየመራ ከከገፃን ጫፍ አደረሰ። ሙሴ እግዚአብሔርን ያወቀው ሌሎች ተራ ሰዎች በምያውቁት መንገድ አልነበረም።

ሙሴ ጥሩ ትምህርት፤ ጥሩ ልምምድ የነበረው፤ በዘመኑ ታላላቅ መሪዎች ከሚባሉት መካከል ቀደምትነት ያለው ሰው ነበር። ብዙ ችግሮች በሕይወቱ አጋጥመውታል። «የቅርብ ናቸው» የሚሰባው ሰዎች እንኳን ሳይቀሩ ያመጹበት ጊዜ ነበር። ለልጅ ለልጅም ሕይወቱ ከሞት አፋፍ ሳይ የደረሰበት ጊዜም ነበር። ይሁን እንጂ በመደጋገም ከልጠበቀው ምንጭ ልዩ መለኮታዊ ኃይልን ያገኘ ነበር። ተስፋ ቅርጽ በመሰልቸት «በቃኝ» ያለባቸው ጊዜያት ነበሩ። እግዚአብሔር በሕይወቱ ምን ሰማድረግ እንደሚያስብ ያልተረዳበት ጊዜ ነበር። ሙሴ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰውና ታላቅ መሪም ቢሆን የራሱ ሴተሰብ እንኳን እንደ ተመቀኙት፤ ረዳቱና ደጋፊው ወንድሙ አርንም ጭምር፤ እንደሸሸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ሙሴ እንደማንኛችንም ሥጋ የለበሰ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ የጸሎትን ኃይል በቅጡ የተረዳ ሰው ነበር። ኢልያስ እንደኛው ተራ ሰው በመሆኑ፤ ያ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው ደካምና ተስፋ ቅርጽ እናየዋለን። ተስፋ በመቀረጡ የተነሳ መሞትን አጥብቀ ተመኘ። እልያስ ሚስት፤ ወንድም፤ ወይንም የቅርብም ሆነ የሩት ዘመድ፤ በእጠገቡ ሆኖ የሚያጽናናው፤ «አይዘህ» የሚለው ሰው አልነበረውም። የተተወ፤ ብቸኛና ተስፋ የቅረጠ ሰው ነበር። በነብይነት ከግንገልገል በበተቀር ሌላ ከፍተኛ ሥራ የወራ ሰው አልነበረም። ኢልያስ ታላላቅ ሰዎች ከሚባሉት እንደ ቢሆንም፤ ተራ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ በፀሎታቸው ከሚደነቁት ሰዎች መካከል እንደኛው ኢልያስ እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

ደዊትም በወጣትነቱ ዘመን ያልተፈለገ፤ እንደማንኛውም ተራ ሰው ነበር። የሚሰቱ አባት ሳይሆን ሊገድለው ሰብዙ ጊዜ ያሳድደው ነበር። ስለ እግዚአብሔር የነበረውን ፍቅር ሚስቱ እንኳን ለመረዳት አትችልም ነበር። ደጋፊዎቹና ረዳቶቹም ስለ መንፈሳዊ ነገር ግድ አልነበራቸውም። ደዊት በሕይወቱ እንደ ጊዜ በጋጢአቱ ምክንያት እግዚአብሔርን በጣም አሳዘነው። ቢሆንም እውነተኛ ንስህና ነዛዜ

በእግዚአብሔር ፊት እደረገ። ያን የመሰሰ ከባድ ኃጢአት የሠራ በው በሆንኩ፤ እግዚአብሔር «እንደ ልቤ የሆነውን ዳዊትን እገኘሁ ይላል»። ምክንያቱ ምን ይሆን? እንደኛው ምክንያቱ ዳዊት የጸሎት በው በለ ነበረ ነው።

ዳዊት እንደ እኔና እንደ እናንተ ተራ በው ነበር። ይሁን እንጂ በጸሎት ከእምሳኩ ጋራ የተረባ ግንኙነት ነበረው። ሲጥርበም እንደኛ በው ነበር፤ በመቼቱ፤ ቀደም ቀደም በግሉቱ ብዙ ጊዜ ችግር ውስጥ ይገባ ነበር። በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ የሊየሱስን ግንኙነት በተናገረ በጥቂት ደቂቃ ውስጥ፤ ከዚህ በፊት በግንኛቸውም ደቀ መዛሙርት ላይ ያልደረሰውን ዓይነት ግሳሴ እንደ ደረሰበት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። ይሁን እንጂ ሲጥርበ ቅርብ የሆነ የክርስቶስ የጸሎት ገደኛው ነበር። እንግዲህ ይህ ተራ አሳ እጥግኛ የነበረው ሲጥርበ፤ የጸሎት በው መሆን ከቻለ እኔና እናንተም የጸሎት በዎች መሆን እንችላለን።

በጸሎት ሕይወታቸው ይደነቁ የነበሩት ታሪካቸው በመጽሐፍ ቅዱስ የተሻለ ብቻ ሳይሆን፤ ለሎች በአስፋት ረጅምና እጭር ዘመናት በጸሎት የታገሉ ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች እንደ ነበሩ ታሪክ ይመሰክራል።

የእነዚህን ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች ሕይወት በተንቃቂ ብንመረምር፤ ብዙ እንከንና ድካም እንደ ነበረባቸው እንገነዘባለን። ይሁን እንጂ፤ ከነድካማቸውና ከነውድቀታቸው እግዚአብሔር ምን ያህል እንደ ተጠቀመባቸው እናያለን። ይህንን የመሰሰ ብርታት፤ ተበብና እውቀት እንዴት እንደገኙ ሚስጥሩን ሰማው ብንመረምር፤ ከበበተገሰ የጸሎት ሕይወት እንደ ነበራቸው ለማውቅና ለመረዳት ጊዜ እይረጃብንም።

እነዚህ ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች ተብለው የሚጠሩ፤ እንደ፤ ዴቪድ ለቪንግሥተን፤ ጄን ሞስ፤ ጄን ወበሊንግ እንዲሁም ሌሎች እነዚህን የመሰሰ ለእግዚአብሔር ለመንግሥቱ ማበፋፈያ ታላቅ ምክንያት የነበሩ በዎች መሆናቸው ይታወቃል። ዴቪድ ለቪንግሥተን ታላቅ የጸሎት በው ነበር። ሞቶ የተገኘው በጉልበቱ ተንበርክኮ እንደ ነበረ ታሪክ ይናገራል። ጄን ሞስ ግትር፤ አስቸጋሪ የሆነ በው ነበር። ይሁን እንጂ ስለበከት ላንድ በጉልበቱ ተንበርክኮ በጸሎት የታገለ በው ነበር። ጄን ሞስን ታላቅ እንዲሆን ያደረገው በብክተና እገልግሎት

ሳይሆን፤ ስለበከት ላንድ የጸሎት ጸሎት ነው።

ጄን ዊባሊ

ጄን ዊባሊ ጥሩ የጋብቻ ሕይወት ወይም ትደር የነበረው በው አልነበረም። ሚስቱ በሕይወቱ በጣም ታስቸገረው ነበር። እርሱን ዝቅ ሰማድረግና ለማባከን የማታደርገው ነገር አልነበረም። በእዚህ ጄን ዊባሊ በደረሰበት የኑር ውጣ ውረድ ቁጭ ብሎ ለራሱ ከግዘን ይልቅ ለራሱን በእግዚአብሔር እገልግሎት ውስጥ እንዲጠመድ አደረገ። በዚህ ምክንያት ጄን ዊባሊ የእንግሊዝ ሕዝብ ልቤን ወደ እግዚአብሔር እንዲመልስ አደረገ። ጄን ዊባሊ በ54 ዓመት የእገልግሎት ዘመኑ፤ ከደር እስከ ደር በመዞር ወንጌልን አደረሰ። ብዙ በብክተኝነት በበኩ። ጄን ዊባሊ ከርስትያን ያላሆኑ የታሪክ ፀሐፊዎች እንኳን ጄን ዊባሊ እንግሊዝን ከከፍተኛ ደም መፋሰስ ነፃ እንድትሆን ያደረገ መሆኑን ጠቅሰው ጽፈዋል።

ጄን ዊባሊ «እግዚአብሔር የኛን ጸሎት በመመለስ በበተቀር ሌላ ሥራ የሰውም» ሲል ተናገረ። ከእገልግሎቱ ሁሉ ቅድም ያሚሰጠው፤ ስጽሎት እገልግሎቱ ነበር። ከጸሎት ቅድታው ሊወጣ፤ ጄን ዊባሊ ፊት እንደ ፀሐይ ያበራ ነበር። በየቀኑ ጄን ዊባሊ ሁለት በዓት ያህል በጸሎት ያባልፍ ነበር።

ማርቲን ሉተር

የታወቀው ማርቲን ሉተርም ታላቅ የጸሎት በው እንደ ነበረ ታሪክ ይናገራል። ማርቲን ሉተር የጸሎት ሕይወት በይፍረው ኑር፤ ብዙዎችን ያስደነቀ፤ ድፍረት የተሞላባቸውን ታላላቅ ውባኔዎችና ድርጊቶች ማድረግ በልቸለም ነበር። ስለ ጸሎት ሕይወቱ ማርቲን ሉተር ሲናገር እንዲህ ይላል፤ «ልንድ ቀን ጸሎቱን ችለ ብል፤ በውስጤ የለውን የእምነት እስት እንደጠፋ አደርግ ነበር እሰ።» በዎች በሌላ ሉተር ሲናገሩ እንደ እግዚአብሔር ሀብብ የተጠራ የእግዚአብሔር በው ነው ይሉ ነበር። በአጋንንት የተያዘች እንደት ወጣት ወደ ሉተር ቀርባ እጁን ጭና ሲጸልይላት ከአጋንንት ነባ ሆነች። ሌሎችም ብዙዎች በሞት እፋፍ የነበሩ በዎች ሉተር ጸልጦባቸው እንደ ዳኑ ታሪክ ይናገራል።

ታላላቅ የእግዚአብሔር በዎች ሁሉ ከበበተገሰባቸው የጸሎት ኃይል እንደ ነበራቸው እናውቃለን። እኛም እንደ እነርሱ ታላላቅ የጸሎት

ሰዎች መሆን የሚከለክሉትን የሰዎች የራሳችን የሆነ ድካም እንዲሁን ቢኖርብን፤ በጸሎት ጋይልን ማግኘት እንችላለን። እንደደገፍ ጊዜ የጸሎት ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት እንጂ በሰው ፊት ሳይታወቁ ይችላሉ። መጠንቀቅ ያለብን እምንጸልየው፤ ወይንም በጸሎት የምንተጋው በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ታላቅ ስመሆን በመፈለግ እንደሆንን ነው።

ለራሱም ታላቅን ነገር ትፈልጋለህን? «በሰጋ ለባሽ ሁሉ ሳይ እነሆ ከፋ ነገርን እመጣለሁና እትፈልገው ይላል እግዚአብሔር ነገር ግን በሄድከበት ሥፍራ ሁሉ ነፍሰሕን እንደ ምርኮ እድርጊ እስተሃለሁ» (ኢሮምያስ 45:5)። በጸሎት የምንታገለው በሰዎች ዘንድ ታላቅ ሆነን ለመገኘት አይሁን። ነገር ግን እንደ ጥሪን መጥምቁ በእግዚአብሔር ዘንድ ሥራችንና እገልግሎታችን የታወቀ እንደሆንን ይሁን። በመንፈሳዊ ሕይወት መተላቅ የሚቻለው፤ በመንፈስ ቅዱስ በተሞላ ሕይወት በመኖር፤ በትህትና በእግዚአብሔር ጋር በመራመድና በእርሱ ጋራ የማያቋርጥ ግንኙነት በማድረግ ብቻ ነው።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን ሌሎችን ሰዎች ልንከርጃ ወይም ልንመሰል እንችላለን። እንደ ማሪቲን ሉተርም በየቀኑ ሦስት ሰዓት በፀሎት ለመቆየት፤ እንደ ጆን ዌስሊ የመጀመሪያውን ሁለት ሰዓት በሌሎች ለማሳለፍ፤ እንደደገፍ የጸሎት ሰዎች በሰሊት ተነስተው እንደሚጸልዩ እኛም ተነስተን መፀለይ እንችላለን ይሆናል። ወይንም ጆን ሞስ በጉልበቱ በመንበርከክ፤ እንደሁም ወሰሉ ሳይ በመዘርጋት ለሊቱን ሙሉ እያለቀለ «እግዚአብሔር ሆይ! እስከት ሳንድን ከልበጠኸኝ ሞቼ እንኖላሁ» እንደሰው፤ እኛ ማለት እንችላለን ይሆናል። ይሁን እንጂ የተለየ የጸሎት ሽኩም፤ በምንችለው መጠን እግዚአብሔር ሊሰጠን በጸሎት ልንተጋ እንችላለን።

እግዚአብሔር ወደ አዲስ የጸሎት ልምድ ሲጠራገ፤ ዘረውኑ ጥረውን እንቀበል። አዲስ እርምጃ ከእርሱ ጋራ እንጀምር። በጸሎት በእግዚአብሔር ጋራ የምናሳልፍበትን ጊዜ እንወሰን። ከእርሱ ጋራ የምንገናኝበትን ቦታ እንለይ። የምንጠይቃቸውን የፀሎት ጥያቄዎችን ዘረውኑ እንዘርዝር። በጸሎታቸው የታወቁት እነ ኢልያስ፤ እንደ እኔና እንደ እናንተ ሥጋ ለባሽች ነበሩ። እንግዲህ ሥራ በበዘበት ዓለም፤ ብዙ ውጣ ውረድና ብዙ ጉፊት ባለበት ዓለም መካከል ሰንኖር፤ በእግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበት የተለየ ጊዜ እንዲኖረን ማድረግ በጣም አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ፤ አሸናፊና የተቀደሰ ሕይወት በመኖር የምንችለው በእግዚአብሔር ጋር የምንገናኝበት ልዩ ጊዜ እንዲኖረን ያደረግን

እንደሆነ ብቻ ነው።

ሆራስ ቡኔል

በጸሎት ሕይወት በጣም ከሚደነቁት ሌሎች ሰዎች መካከል ሆራስ ቡኔል የተባለ ሰው ነበር። የዚህ ሰው የቅርብ ጓደኛው በለዚህ ሰው የጸሎት ሕይወት ሲናገር፤ «ከሆራስ ጋር በንጽልይ፤ ፈተን በእጃዬ ሥር ቀብሮ በእግዚአብሔር ጋር በሚነጋገርበት (በሚጸልይበት) ወቅት፤ ተነስቼ መንጠራራትን እፈራለሁ፤ ምክንያቱም በእጁ እግዚአብሔርን በዚያ በፍራ ቶሞ የምነካው ይመስለኛል» ብሎ ተናገረ።

ዜንዚንደርፍ

በፀሎት ሕይወቱ ለሳ የሚደነቀው ሰው ዜንዚንደርፍ የተባለው ሰው ነው። ይህ ሰው ልቡን ለምጥ በሚያገኘው ሰዎች ላይ ከግሰሪና ይልቅ፤ በሰውነቱ ላይ ብቻ የተከራ ነበር። ስለ ሰሎት ሕይወቱም ሲናገር እንዲህ ይላል። «እንደ ሰውስጤ የሚቃጠል ፍላጎት (ምኞት) አለኝ። ያም ጌታችን እዩ ዘንድ ነው» ይላል። ዜንዚንደርፍ ሦስት ዓይነት የጸሎት ደረጃ አለ ይላል። ለንደኛው ከውስጥ ያልወጣ፤ በምስሰ ብቻ የሚገለጸው ጸሎት ነው፤ ሁለተኛው ጸሎት፤ የተንበረከከው ሰው ሀሳብ የትም እይባክን ቢያበቅጥረውም፤ ሀሳቡን ለመለብሰብ እየታገለ ሲጸልይ ነው። ሦስተኛው ዓይነት ጸሎት ግን ከፍተኛው የጸሎት ደረጃ ሲሆን፤ ያም በእግዚአብሔር ታላቅ ግርማና ከብር ውስጥ ሙሉ በሙሉ መገኘት ነው። ከዚህ ግርማ ከሞሰበት፤ የእግዚአብሔር ታላቅ ከብር የሚገለጽበት ውስጥ በቀላሉ መውጣት የሚቻለበት ወይንም ለመውጣት የሚፈልግ ግንኙ ሰው አይኖርም።

በእግዚአብሔር ከብር መገለጥ ሥር ማረፍ ምን ያህል የሚያስደስት ነው? ግን በንቀቻችን እንሆን ከዚህ ከሦስተኛው የጸሎት ደረጃ ሳይ መድረስ የምንችለው? ለረጅም ጊዜ በጌታ እግር ሥር መቆየት እንችላለን ይሆን? የእግዚአብሔር ከብር፤ ግርማውና እንዲሁም ለጋው ታላቅ እንደሆነ በመገንዘብ በውስጡ ብዙ ጊዜ ለመቆየት እንሞክር ይሆን?

የእግዚአብሔር ከብርና ለጋው ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ በትውክ ከልገባን፤ በእግዚአብሔር ፊት በንቀርብ «ይህን ሰጠኝ፤ ይህን

አድርገልኝ። በማለታችን በፊት፤ በጸጥታ ታላቅነቱንና ጸጋውን እያለብን እንቶይ። ነፍሳችንም በእምሳኪ ጋር ሙሉ በሙሉ እንድትገናኝ ነፍሳችንን እናንሳ። የውስጣችንን ሀሳብ ምንም ሳናስቀር የምናስታውቀው ለንጉሦች ንጌባ፤ ለጌቶች ጌታ፤ ማንም ሊቀርበው በማይችለው ብርሃን ውስጥ ለሚኖረው ጌታ መሆኑን እንወቅ። ከክብር ሁሉ በላይ የሆነ ሰለሆነ በምስጋናችን እናክብረው፤ ከፍ በፍም እናድርገው። ሁሉን በእግሩ ሥራ ማስረከብና ማስገዛት ብቻ ሳይሆን፤ መመስገንና መከበርም ይገባቸዋል። እኩሉስ ለደቀ መዛሙርቱ «የሰጠኸኝን ክብረን እንዲያዩ» ሲል ጸለየላቸው። የክርስቶስን የክብሩን መገለጥ ማየት ለደቀ መዛሙርቱ ሕይወት ዋና መሆኑን ስለ ተረዳ ክብሩን እንዲያዩ ጸለየላቸው። እኛም ለጸሎት ሕይወታችን አሸናፊዎች እንድንሆን የእግዚአብሔርን የክብሩን መገለጥ ማየት ይገባናል።

ቀደስ ፍራንሲስ

ቅዱስ ፍራንሲስ፤ ብዙ ጊዜ ለጸሎት በአሸርዋ ተራራ ላይ በሚቀይበት ጊዜ፤ የመጀመርያውን ሁለት ወይንም እንደ ሰዓት ያህል «እግዚአብሔር!» «እግዚአብሔር!» እያለ ይቀያል። ከዚያ ጸሎቱን በምስጋና ለሎት ይቀጥላል። እኛም ጸሎት መጸለይ ለንጄምር የእግዚአብሔርን መገኘት በመገንዘብ በእክብርትና በምስጋና መጀመር ይጠቀመናል። «ክብር ለአብ፤ ክብር ለወልድ፤ ክብር ለመንፈስ ቅዱስ፤ ቅዱስ ሳሆንክ ጌታ አምላክ፤ ኃያል አምላክ፤ ምህረትህ የበዛ አምላክ፤ ክብርህ በምድርም በለማይም ይሁን፤ እናክብርሃለን፤ እናመሰግንሃለን፤ መከበርና መመስገን ለሚገባህ፤ ታለቅ ለሆንከው፤ ለገናኖው አምላክ ምስጋናችንን እናቀርብላለን። አ፤ እግዚአብሔር አባታችን፤ ንጉሣችን፤ ኃያሉ ጌታ እናመሰግንሃለን» በማለት ያለማቋረጥ በጌታ ፊት መቶየት አለብን። ይሄም የቶምንበት፤ የተንበረከከንበት የጌታ የክብሩ ነፃብራ ቅ የሚፈነጠቅበት መሆኑን ያሰገነዝበናል። ልባችንም ለጌታ የተሰበረና የተኖረደ ሆኖ እንዲቀርብ ያደርገዋል።

ይህን የመለሰው ዕውነተኛው እምልኮታችን፤ ወደ ከፍተኛው የእግዚአብሔር መገኘት ሥፍራ ያደርስናል። ጸሎት የሕይወት ምልክት ነው። የሞተ ሰው ሕይወት (እስትንፋስ) እንደሌለበት ሁሉ የሰሎት ሕይወት የሌለው ክርስትያንም መንፈስዊነት የለውም። የድካማችን፤ የውድቀታችን ዋናው ምክንያት ሰውን እንጂ እግዚአብሔርን ለማየት ጊዜ ስለማይኖረን ነው።

ግርቲን ሴቲር እግዚአብሔርን ማየት ሲጀምር፤ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓትና ወገ አጥባቂዎች ተንቀጠቀጡ። ጄናቲን ሌዱፕርድ እግዚአብሔርን ማየት ሲጀምር፤ ትልቅ መንፈስዊ መነታታት ሆነ። ጄን ዌስሊ እግዚአብሔርን ማየት ሲጀምር፤ በዓለም ላይ የክርስቶስ ክብር ተገለጠ። ሃይትሬልድ እግዚአብሔርን ሲያይ፤ ቁጥር ስፍር የሌለው ለዎች ደህንነትን አገኘ። ጄርጅ ሙሰር በፀሎት የእግዚአብሔርን ፊት ማየት ሲጀምር በሺ የሚቀጠሩ እናትና አባት የሌላቸው ሕፃናት በልተው ማደር ችሉ። እንግዲህ ያ፤ እግዚአብሔር «ትላንትናም፤ ዛሬም፤ ማደር ችሉ። እንግዲህ ያ፤ እግዚአብሔር «ትላንትናም፤ ዛሬም፤ ማደር ችሉ።» ስለ ሆነም፤ ያንን ጌታ አጥብቀን ፈቱን ማየት ብንሽ ኃይለና ክብሩ ይገልጻል።

ከላይ የጠቀስናቸው መንፈስዊ አባቶች፤ ሁሉም የውጭ እግር ሰዎች ናቸው። ከእኛስ እግር በጸሎታቸው የሚደነቁና ታሪካቸው ሲጠቀስ የሚገባው የሰም እንደ? የሚል ጥያቄ መፈጠሩ አይቀርም። ይጠፋሉ ብለን እናምንም፤ ትግራችን ግን ታሪካቸውን እለማወቃችን ብቻ ነው።

እንዴት እንጸልይ?

እግዚአብሔር ለሱትን ለመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደ ቀልፍ ለድርገት እንደንጠቀምበት ያስተምረናል። ለሱት በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደያገዝን በእምሳክ የተሰጠን ታላቅ ሰጦታ ነው። ስለሆነም የምንጸልየው ለሱት በእግዚአብሔር በንድ ተደግሞ እንደሆነና መልሰም ይዘልን እንደመጣ እንፈልጋለን። ለሱታችን መልስ ሲያገኝ የሚችለው በምን ዓይነት ሁኔታ ብንጸልይ ነው የሚል ጥያቄ በእዕምሮአችን መመሳሰሉ ለይተርም። ይህ ያልገባቸው የክርስቶስ ደቀ መዛሙርትም «ኢየሱስ ሆይ! እባክህን እንዴት እንደምንጸልይ ለስተምረን» ብለው ጠየቁት። እየሱስም ሲያስተምራቸው፤ «ሰትጸልዩ እንዲህ ብላችሁ ጸልዩ» አላቸው። በዚህ ቃል መሠረት ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዴት ለድርገው መለስ ይላቸው እንደሚገባቸው መመሪያ እንደሰጣቸው ተመልክተናል። እኛም የዘረው ጥያቄያችን እንዴት ለድርገት እንጸልይ? የሚል ነው።

1) በእምነት እንጸልይ

የጸሎት መጀመሪያው እምነት ነው። በመጠራጠርና በፍርሃት የሚቀርብ ለሱት ሁሉ ጤና ለሱት ለይደለም። በእሱታችንም መልስ ለናገኝም። ለሱታችን መልስ እንደያገኝ የሚሆነው በእምነት የምንጸልይ እንደ ሆነ ብቻ ነው። ዕብራውያን 11:6 እንዲህ ይላል፤ «ያለ እምነት እግዚአብሔርን ያስ ግብኝት አይቻልም።» ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ በው፤ እግዚአብሔር መኖሩንና እርሱን ለሚፈልጉት ሰዎችም ሁሉ፤ የሚጠይቁትን የሚሰጥ መሆኑን ግመን አለበት። ስለዚህ ለሱታችን መልስ እንደያገኝ በፈለግን፤ እግዚአብሔር

ኃያልና ታላቅ፤ እንዲሁም እንደ ፈቃድ የምንጸልየውን ለሱታችን ሁሉ ሊመልስ እንደሚችል ግመን አለብን።

ያለ እምነት ግን እግዚአብሔርን ለናስደስተውና በእሱታችንም መልስ ለናገኝ አንችልም። የእኛ እግዚአብሔር፤ ወይንም የእኛ እምሳክ ሁሉንም ግድረግ የሚችል እምሳክ ነው። ዓለምን የፈጠረ እርሱ ነው። በሰዚህ በምንጸልይበት ጊዜ ሁሉን ግድረግ እንደሚቻል በግመን ለሱታችን ወደ እርሱ ግትረብ ይገባናል። በመተግመን፤ በእሱታችንም መልስ የመስጠት ኃይል እንደለው በግወት ለሱታችን ወደ እግዚአብሔር ለናቀርብ ይገባል።

በእርሱ ላይ ሙሉ ትምክህት ሲኖረን፤ ለሱታችን ሙሉ መልስ ያገኛል። ኢልያስ 450 የበዓል ነብያት በቃርሜሎስ ተራራ ላይ ሆነው ተቃወሙት። እርሱም ለበዓል ነብያት እንዲህ አላቸው። «እናንተም መስውያ ሥሩ፤ እኔም መስውያ ይሰራ፤ እናንተም ለምስክችሁን ጥሩ እኔም ለምስክሩን ለጥሩ፤ በእስት የሚመልሰው ለምስክሩን ለምስክሩን ለውነተኛ ለምስክሩ ነው።» ለሰ። በዚህ በምኞት መሠረት የበዓል ነብያት ለጠላቶቻቸው ለሱታቸውን ግትረብ ጀመሩ፤ ሌሊቱን ሙሉ ጦሁ፤ ግን መልስ አላገኙም።

ኢልያስ ደግሞ በተራው ወደ እምሳኩ ጮኸ እግዚአብሔርም ከሰማይ ለላት አውርዶ ያንን መበዋዕት በላ። ይህም በእሱት ሊገኝ የቻለ ተአምር ነው። ይህንን ግድረግ የቻለ እምሳክ፤ ዘረም ደግሞ በእኛ ሕይወት ውስጥ ተአምር መሥራት ይችላልና ታላቅነቱን እምነን ልንቀበለው ይገባል። በእምነትም ለሱታችን ከበታወቅን፤ እግዚአብሔር በእሱታችን ውስጥ ተአምር ይሠራል።

2) በእውነት ወይንም ክልብ እንጸልይ

ክልባቸው በእውነት የማይጸልዩ ሰዎች፤ የእሱታቸውን መልስ አያገኙም። ምክንያቱም እውነቱን ለይደለም የሚናገሩት እና ነው። በው ክልቡ ወይም ክልውነት በሚጸልይበት ጊዜ፤ ልቡን በእግዚአብሔር ፊት በትክክለኛ ግጋለጦ ነው። ሁሉንም ገልጾ በእግዚአብሔር ፊት

በሚያቀርብበት ጊዜ፤ ጤናማ ያልሆኑ መጥሮ ሕይወቶች ሁሉ ይሠረዙና የዚያ በው ሕይወት በፍትህ የተሞላ ይሆናል። ያለፍትህ የእግዚአብሔርን ዙፋን መርገጥ አንችልም። እንግዲህ በእውነተኛ ልብ መጸለይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለውን በረከት ያመጣል።

ይሁን እንጂ፤ ያለ ዋጋ የሚገኝ አይደለም። ያም ዋጋ ጊዜያችንን እንዲሁም እኛነታችንን ይጠይቃል። በእውነተኛ ልብ የተረባ ጸሎት፤ ግሰት ለግብር ይውጣ ያህል አንድ ማድረግ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ አለማድረግ ሳይሆን፤ ጊዜና እራሱን ወስኖ በእግዚአብሔር ፊት መንበርከስ ነው። ይህ ባልሆነ ግን እግዚአብሔር ታላቅ ሥራውን መሥራት አይችልም። መጸለይ የሚገባን፤ በችግር ላይ በምንሆንበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን ሁሉ ጊዜ በተቀደሰው ዙፋን ሥር መቀረብ አለብን።

3) ያለመታከት እንጸልይ

ተስፋ ሳይቆርጡ ከጸሎት ለዎች መካከል ደንኤል አንደኛው ነው። ደንኤል ለአለየው ጸሎት፤ ከሦስት ሰዎች በኋላ ለጸሎቱ መልስ አገኘ። ተስፋ ቆርጦ ጸሎቱን በመካከል አቋርጦ ቢሆን ዋር፤ ደንኤል ለጸሎቱ በነገር መልስ በሰጠው ነበር። እንዲሁም ነብዩ ኤልያስ በቃርሜሎስ ተራራ ላይ ዝናብ እንዲመጣ በባት ጊዜ ጸለየ። በያንደንዴ የጸሎቱ መጨረሻ ላይ አሸከፋን አየሳከ የዝናብ መምጫ ምልክት መኖሩን እንዲመለከት ይልከው ነበር። በመደጋገም ያገኘው መልስ «ምንም ምልክት የለም» የሚል ነበር። በሰባተኛው ጊዜ ግን ዝናብ መምጣቱን ባርያው ምልክት አንደኛ ነገረው።

ኤልያስ አንድ፤ ሁለቱ ወይንም ሦስት ጊዜ ከጸሎቱ በኋላ ቢያቋርጥ ዋር፤ የጸሎቱን መልስ በሰጠው ነበር። አገራቱም በድርቅ እንደተመታች ትዋር ነበር። ኤልያስ ግን ተስፋ ሳይቆርጥ እስከ መጨረሻው ድረስ ጸለየ። የኤልያስን ያለመታከት እንደ ጸሎቱ በንብረት ብዙዎቻችን «እኔ እኮ እንደ ኤልያስ ነቢይ አይደለሁም» እንል ይሆን? ኤልያስ ደግሞ እንደኛው በው እንጂ የተሰየ ፍጡር እንደልክረ መጽሐፍ ቅዱስ በያዕቆብ 5፡17ና 18 ላይ ይናገራል። «ኤልያስ እንደኛ በው ነበረ፤ ነገር ግን ዝናብ እንደይዘንብ በጸሎቱ ጊዜ፤ ለሦስት ዓመት ተኩል

በምድር ላይ ምንም አልዘነበም። እንደገናም በጸሎቱ ጊዜ ሰማይ ዝናብ ዕጢ ምድርም እንደገና ፍራ ሰጠች።» ኤልያስ እንደ እኔና እንደ እናንተ በው ነበር፤ ቢሆንም በትጋት መጸለይን ወይም ተስፋ አለመቀረጥን የተረዳ ነቢይ ነበር። ድሉን እስኪያገኝ ድረስ ወይም ደግሞ የጸሎቱን ውጤት እስከሚያይዘት ድረስ ያለመታከት ጸሎቱ። ቢያቆም ኑር ለጸሎቱ መልስ በሰጠው ነበር። ነገር ግን ኤልያስ እስከ መጨረሻው ድረስ ጸለየ።

ብዙ ሰዎች ይጸልያሉ፤ ነገር ግን እስከ መጨረሻው ድረስ አይተጉም። እንደንደኛ ለጸሎታቸው መልስ ለማግኘት ትንሽ ቢቀራቸው ተስፋ ቆርጠው ጸሎታቸውን ያቋርጣሉ። ወይንም ደግሞ «በጸሎት ወደ ፊት ለመቀጠል ምንም ዓይነት በሜት የለኝም» በማለት ጸሎታቸውን ያቆማሉ። ሳያቋርጡ ከጸሎት መካከል ሌላው በው አብርሃም ነው። እግዚአብሔር የጠይቀውን የጎመራን ጋጢአት በተመለከተና እንዲሁን ከተማዎች በኋላ በማቃጠል በተነሳበት ጊዜ፤ አብረሃም ሰለ ወንድሙ ልጅ በለ ሎጥ ከእግዚአብሔር ጋራ መገት ገጠመ። አብርሃም እግዚአብሔርን እንደዚህ አለው «በው ኑ ጸድቁን ከጋጢአትኛ ጋር ታጠፋለህን? ሃምሳ ጸድቃን በከተማይቱ ውስጥ ቢገኙ በው ኑ ሁሉንም ታጠፋለህን? ከተማይቱን በእርስዋ በሰሚገኙ ሃምሳ ጸድቃን አትምርምን? አለው (ዘፍጥ 18፡24)

እግዚአብሔርም የሰጠው መልስ «ሃምሳ ጸድቅ በነዚህ ከተማዎች ቢገኙ አሳጠፋቸውም» የሚል ነበር። አብርሃም ይህንን መልስ ቢያገኝ ተስፋ ቆርጦ አልሂደም። እንደገና እግዚአብሔርን መገት ገጠመው። በዘፍ 18፡26 ላይ እንደዚህ አለው፤ «አብርሃምም መሰለ አለም እኔ አፈርና አመድ በሰሆንኩ ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ እነሆ ጀመርኩ፤ ከሃምሳው ጸድቃን አምበት ቢጉድሉ ከተማይቱን በአምበት ምክንያት ታጠፋለህን? ከነዚህ አርባ አምበት ባገኝ አሳጠፋሁ» አለው እግዚአብሔር።

አብርሃም አሁንም አላቆመም ደግሞም ተናገረው፤ እንዲሁም አለ። «ምናልባት ከዚህ አርባ ቢገኙበት?» አርሎም «ለእርስዎ በል አላደርገውም» አለው። አሁንም አብረሃም አላቆመም፤ «ጌታዬ

አይቆጠሩ እኔም እናገራለሁ፤ ምናልባት በዚያ በሰባ ቢገኝላቸው» አለው፤ እርሱም «ከዚያ በሰባ በገኝ አባጠፋም» አለ። አሁንም አብርሃም ተበፋ አልቀረጠምና እግዚአብሔርን ደግሞም «እነሆ በጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ እንድ ግዜ ጆመርኩ ምናልባት ሃያ ቢገኝላቸው» አለ፤ እግዚአብሔርም ሲመልሰለት «በዚያ ሃያ ቢገኝ ስለ ሃያው አባደርገውም» አለ።

አብርሃም አሁንም በእግዚአብሔር ጋር የጀመረውን ሙጉት በመቀጠል እንዲህ ሲል ጠየቀ፤ «እኔ ደግሞ እንድ ግዜ ብቻ ልናገር ጌታዬ አይቆጠ ምናልባት በዚያ እስሩ ቢገኝላቸው?» እርሱም «ስለ አሥሩ አባጠፋትም» አለ። እግዚአብሔርም ንግግሩን በአብረሃም ጋር በወረሰ ግዜ ሂደ፤ አብርሃምም ወደ በፍራው ተመለሰ። አብርሃም እግዚአብሔርን ምን ያህል አስጨንቆ እንደያዘውና እንደወተወተው አሁን በነበብነው ሳይ መረዳት እንችላለን።

አብርሃም ተበፋ በይቅርታ እግዚአብሔርን በመነገነዝ፤ የወንድሙን ልጅ፤ ሉጥንና ቤተሰቡን በዚህ በሰደምና በጎሞራ ሳይ ከሚመጠው ቁጠ እንዲያመልጡ ምክንያት ሆነ። በጸሎት በሰመታከትና ተበፋ በሰመቁረጥ እንደጸለየው እንደ አብርሃም፤ እኛም እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልሰልን በፈለግን ያለ፤ መታከት በትጋት እስከ መጨረሻው ድረስ፤ ማለትም መልሳችንን በእግዚአብሔር እስከምንቀበል ድረስ መጸለይ ይገባል።

4) በትህትና መንፈስ እንጸልይ

ታላቁን እምላክ እግዚአብሔርን በተሰበረና ትህት በሆነ መንፈስ ጸሎታችንን በሰቀረብን ለጸሎታችን መልስ ለናገኝም። ብዙ ሰዎች የሚጸልዩት በሕይወታቸው ውስጥ እንድ ነገር ሲያበፈልጋቸው ብቻ ነው። ምናልባት በራሳቸው ሕይወት ውስጥ፤ በቤተሰባቸው ውስጥ፤ በሰብት ሕብረተ በብ ወይም ዓለም ውስጥ ሲቋቋሙት የማይችሉት እንድ ዓይነት ችግር ወይም ኃይል ሲያጋጥማቸው ይሆናል። ከራሳቸው በላይ ኃይል ወደ አለው አምሳክ ወይም ሰው እርዳታን ሂደው ይጠይቃሉ። ስለዚህ በሕይወታቸው ውስጥ በጋጠማቸው ችግር ምክንያት ወደ እግዚአብሔር ቀርበው «አባቴ ሆይ! ችግር አለብኝ» ብለው

ራሳቸውን ይገልጻሉ።

በራሳቸው የሚተማሙ ኑና የሚመኩ ሰዎች ብዙ ጊዜ መጸለይ ያስቸግራቸዋል፤ ምክንያቱም «እኔ በግሌ ልወጣው የማልችለው ችግር የለብኝም። ሁሉንም ነገር ማድረግ እችላለሁ፤ ሰውም ሆነ እግዚአብሔር አያበፈልጉኝም» በላሚሉ ነው። እንደ እነዚህ ዓይነት ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ቀርበው ለመናቸውን ማስታወቅ ያስቸግራቸዋል። በጠይቀው ትህትና በሰው መንፈስ ሳይሆን በትእቢትና በኩራት ስለ ሆነ ለጸሎታቸውም መልስ አያገኙም።

በሌላ በኩል ደግሞ ጸሎታችን እንዲመለስ እንቅፋት ከሚሆኑበት ነገሮች አንደኛው በራሳችን መመዳደር ነው። ብዙ ጊዜ ምን ያህል ቅደሶች እንደሆንን በእግዚአብሔር ልንነግረው እንሞክራለን። «እግዚአብሔር ሆይ! እንደምታውቀው ብዙ ጊዜዬ ነው ክርስትያን ከሆንኩ፤ እንተን ለብዙ ጊዜ አገልግላለሁ፤ ሰቤተ ክርስትያን ውስጥ ያበሰፍኩትን የአገልግሎት ዘመኔን መቀጠር ትችላለሁ። ለሰቤተ ክርስትያን የሰጠሁትን ንጉሳዊ ታውቃለሁ» በማለት፤ ይህንና ሌሎችንም የመስበሉትን የሠራተኛቸውን ታላቅ ሥራዎች በእግዚአብሔር ፊት መደርደር እንፈልጋለን።

በእንደዚህ ዓይነት በራሳችን መመዳደርና በኩራት መንፈስ ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ የሚፈልጉትን ሁሉ ጸሎታቸውን አይመልሰም። እግዚአብሔር ጸሎታቸውን የሚመልሰላቸው ትህቶችና እራሳቸውን ዝቅ አድርገው በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ የሚችሉትን ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ይባል «በሰሜ የተጠፋት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ፤ ፈቴንም ቢፈልጉ፤ ከክፉ መንገዳቸውም ቢመለሱ፤ በሰማይ ሁኔ እስማለሁ። ኃጢአታቸውንም ይቅር እሳለሁ፤ ምድራቸውንም እፈውስላለሁ» (ዜና መዋዕል ካልዕ ፲፩፡፲፭)። እነዚያ ለራሳቸውን አዋርደው የሚጸልዩትን እግዚአብሔር ለጸሎታቸው መልስ ይሰጣቸዋል። እራሳቸውን አዋርደው ወይም ዝቅ አድርገው የሚጸልዩ፤ በደግሞ ሆነ በክፉ ጊዜ፤ ለራሳቸውን ለእግዚአብሔር ያስታውቃሉ፤ ፍቅር በመሰጠት ለሳቸው የእግዚአብሔርን ልብ ይነካሉ። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ናቸው ለጸሎታቸው መልስ የሚያገኙት።

5) ከጌታ ጋር የቀረበ ግንኙነት ይኑረን

እግዚአብሔር ልመናችንና ጸሎታችን እንዲያደምጥ ቀደም ሲል በእርሱ ጋር የቀረበ ግንኙነት ይኑረን። እግዚአብሔር በልጁ በኩል ተወልደን የእርሱ የክብር ወራሾች ከልሆንን፤ ለምንጠይቀው ጥያቄ ሁሉ እግዚአብሔር መልስ አይሰጠንም። ልጆቻችን በቤታችን ውስጥ በእኛ በመወለዳቸው አቤት ውስጥ ባለው ሁሉ ነፃነት እንዲሰጥላቸው ሁሉ፤ እኛም ደግሞ በክርስቶስ በኩል እንደ ገና ሰንወለድ የእግዚአብሔር ልጆች ነን እና ለምንጠይቀው ጥያቄ ሁሉ መልስ ለመቀበል ወይንም መልስ ለማግኘት መብታችን ነው።

እግዚአብሔርን በእርግጥ ቀረብ ብለን ሰናውቀውና በልባችን ውስጥ ሰንቀበለው በችግር ጊዜ ወይንም በመከራ ጊዜ ብቻ ጸሎታችንን ብናሰግ፤ እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ አይሰጠንም። በለዚህ ለጸሎታችንም መልስ ማግኘት እንድንችል በእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት ይኑረን። በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የሚቅም የኃጢአት ግድግዳ አይኑር። ጸሎታችን መልስ እንዲያግኝ ኃጢአት በሕይወታችን ውስጥ አይኑር፤ ያም ሲሆን የሚችለው በየቀኑ፤ በየደቂቃው ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ሕብረትና እርምጃ የኖረን እንደ ሆነ ብቻ ነው። ያኔ ለምንጠይቀው ጥያቄ ሁሉ መልስ እናገኛለን።

6) የተሰየ የጸሎት ሥፍራ ይኑረን

ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን በሰ ጸሎት ሲያስተምራቸው፤ እንዲህ አላቸው «እንተ ግን በትጽልይ ወደ ቤትህ ገብተህ ዝጋና በሰውር ወደ ለሰው ወደግይታይ ለበትህ ጸልይ፤ በሰውር የተሰራውን የሚያይ ለበትህም የመልክም ሥራህን ዋጋ ይከፍልህል» ይላል (ማቴ 6:6)። እንደ ሰው ጥሩ ጸሎት ለመጸለይ በፈለገ፤ አእምሮውን በሚረብሸው፤ ጫጫታ በሌለበት፤ ሙሉ ለጥታና ምቹ ከሆነ ሥፍራ ሁሉ መጸለይ ይገባዋል።

ደንኤል በጥሩ የጸሎት ሕይወታቸው ከታወቁት በዎች መካከል

እንደኛው ነበር። ደንኤል እግዚአብሔርን እንደንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን በየጊዜው በጸሎት ይገናኘው ነበር። ለዚያም የወሰነው በዓትና ልዩ በፍራ ነበረው። እንዲሁም ያዕቆብም በእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት የመረጠበት የፀጥታ ጊዜ ነበረው። በእግዚአብሔር መልእክ ጋር የታገለበት ምሽት፤ ለያዕቆብ ያ የጸጥታና የጸሎት ጊዜው ነበር።

እግዚአብሔርን የምንፈልገው ሁል ጊዜ እንጂ፤ ችግር ሲደርሰብን ብቻ አይሆን። እግዚአብሔር እንደን ሰው በሌለው ሰው እያሰለጠነም፤ ወይንም ለሰው አክብርት የለውም። ሁሉንም እኩል ይወዳል። ደንኤልንና ኤልያስን እንደወደደው እኛንም ይወደዳል። ጸሎታችንን በአግባቡ ከቀረብን፤ በትህትናም ልመናችንን ይዘን በእግዚአብሔር ፊት በጥገናን፤ ከልባችን ፍላጎታችንና ችግራችንን ከሰታወቅን፤ እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ ይሰጠናል። በየጊዜውም የምናገኘው የጸሎት መልስ እምነታችንን የሳድገዋል። በለዚህ እንዴት እድርገን መጸለይ እንደሚገባን በተጨማሪ መንፈስ ቅዱስ ያስተምረናል።

8) በሰ ሌሎች እንጸልይ

ክርስቶስን በሰ እራሱ ይጸልያል። ይሁን እንጂ ጸሎቱ ሁል ጊዜ በሰ እራሱ ብቻ ሳይሆን ሌሎችንም ያቀፈ መሆን አለበት። አብርሃም በሰ ሎጥ ጸለየ፤ በእግዚአብሔር ፊትም በሰ እርሱ ማለደ። እግዚአብሔርም በሰ አብርሃም ሲል ሎጥንና ቤተሰቡን ማረ። እንዲሁም ሙሴ የእስራኤል ሕዝብ በእግዚአብሔር ላይ በመጸበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር በኃጢአታቸው ሲያጠፋቸው ሲነሳ፤ ሙሴ በሰ እስራኤል ሕዝብ ለጥብቅ በእግዚአብሔርም ፊት ታተተ። እግዚአብሔርም ሲያጠፋቸው የነበሩትን የእስራኤልን ሕዝብ በይቅርታው ተመለከታቸው።

ክርስቶስንና በሰ እራሱን መለይ ጥሩ ቢሆንም፤ ሌሎችን በዎች ደግሞ በጸሎታችን እንድንደግፋቸውና በእግዚአብሔርም ፊት እንድናቀርባቸው የእግዚአብሔር ቃል ያዘናል። በለዚህ ጸሎታችን የሌሎችን በዎች ችግርና ጭንቀት ያቀፈ መሆን አለበት።

በጌታ ፈቃድ ላይ የልተመሠረተ ጸሎት መልስ የሰውም

ከርስቶስ ሰደቀ መዘመርቱ ከሰተማራቸው የጸሎት ትምህርት መከበል እንደኛው፤ እንደ ፈቃድ እንደጸልዩ ነው። ቃሉ እንዲህ ይላል «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እንዲሁም በምድር ይሁን» (የማቴ 6፡10)።

እግዚአብሔር በጸሎታችን ተራራውን «ከእንደ ሥፍራ ወደ ሌላ ሥፍራ ሂድ» ብንለው፤ ማንቀሳቀስ እንደምንችል ነገርናል። ነገር ግን እርግጠኛ መሆን ያለብን የትኛውን ተራራ ማንቀሳቀስ እንደሚገባን ግወቁ ላይ ነው። እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጽበት ዋናው ምክንያት ሌሎችን ሰዎች ለማሰደስት ወይም ያለው ኃይል ምን ዓይነት እንደሆነ ለማሳየት አይደለም። የምናንቀሳቀሰው ተራራ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚንቀሳቀስና እግዚአብሔር ስለቀደው ዓሰማ ብቻ የሚውል መሆን እስበት። ይህ ከልሆነ ግን ዋጋ የሰውም።

ሐዋርያው ጳውሎስ «ተራራን ለማንቀሳቀስ የሚችል እምነት ቢኖረኝ ፍትህ ግን ከሌለኝ ዋጋ የሰውም» ቢል ጽፏል። እንግዲህ መረዳት የሚገባን ጸሎታችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በፍትህ ላይ የተመሠረተ መሆን እንደሰበት ነው። በንጽላይም «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እንዲሁም በምድር ይሁን» ብለን መጸለይ እስብን። ጸሎታችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ እግዚአብሔር መልስ እንደሚሰጠን ሐዋርያው ዮሐንስ በመልእክቱ እንዲህ ቢል ይጠቅሰዋል። «ማንኛውንም ነገር እንደ እርሱ ፈቃድ ብንለምን እንደሚሰማን እርግጠኞች ነን (1ኛ ዮሐ 5፡14)።

ሰው የእግዚአብሔር ክብር እንደገሰጠትና ምድርንም እንደገዛ አድርጎ ፈጠረው። መኖሪያውንም በምድር ገነት አደረገው። በዚያም ኃጢአት፤ በሽታ፤ ሕመም፤ ሰቃይ፤ ጥት አልነበረም። ይህ ሁሉ እንዲህ የነበረው፤ ሰው እግዚአብሔር በሰጠው ክልል ውስጥ እስከ ኖረበት ጊዜ ድረስ ብቻ ነበር። ይሁን እንጂ ሰው እግዚአብሔርን ከመቃዘን ውጭ በሚሆንበት ወቅት፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድና እቅድ ውጪ ሆነ። ከፈቃዱ ውጪ ቢወጣም እግዚአብሔር መልስ በልጁ በክርስቶስ በኩል እንደ ገና ዋሄው። በክርቶስ በኩል የተዋሄ በመሆኑም በክርስቶስ በኩል ለሚጠይቀው ጥያቄ ሁሉ መልስ ይገኛል። ክርስቶስም «ለምኑ ይስጡኝጋል፤ ረላጉ ታገኙምላቸዋል፤ መዝገፉን እንኳኑ ይከፈትላቸዋል፤ ምክንያቱም የሚለምን ሁሉ ይተባባላል፤ የሚፈልግም ይገኛል፤ መዝገፉን ለሚያንኳኳም ይከፈትላቸዋል» (ሉቃስ 11፡9-10) ቢል ተስፋ ሰጥቶናል።

ይህን ዓይነት ተስፋ ለሰው ልጅ ተሰጥቶት እያለ፤ ሰው ይህንን ተስፋ የማይጠቀምበት ለምንድነው? የብዙዎቻችን ለሎት የማይመለስበት ምክንያቱ ምን ይሆን? የምናያቸው ሰው ተለምዶቶች በሕይወታችን በጣም እነሱተኛ ወይም የተወሰኑ የሆኑት ምክንያት ምን ይሆን? ለምንድነው ከፊት ለፈታችን የሚቶመት ተራራዎች የማይንቀሳቀሱት? ምናልባት እንደ የጎደሰን ነገር ቢኖር ይችላል። ከምክንያቶቹ እንደ ምናልባት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ውስጥ አለማወቃችንና የተስፋው ወራሾች መሆናችንን እስመገንዘባችን ይሆናል። ሰው በሕይወቱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲያውቅ የእግዚአብሔር ኃይል በሕይወቱ ውስጥ ለበጉ ነገር ይሠራል። በሮሜ 8፡28 እንዲህ የሚል ተስፋ ተሰጥቶናል «እግዚአብሔርን ለሚወደና እንደ ፈቃዱም ሰተጠፉት ሰዎች እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለተቀማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን»። ሰው በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር ራሱን ማስገዝት ቢጃምር፤ እስቸጋሪ ነው ብሎ እሚለቸው ሁኔታዎች እንኳን ሲያጋጥሙ ለሰጠ ይሆንላቸዋል።

እግዚአብሔር የቤዛቸውን የራሱን ልጆች እንዴት አድርጎ እንደሚመራቸው ለማሳየት የእስራኤልን ሕዝብ በምድር በደ የመራበት ጥሩ ምሳሌ እንደሆነን ሰጥቶናል። እስራኤላውያን ተስፋ ወደ ተሰጠቸው

ምድር መጋዘን ነበረባቸው። ጉዞአቸውን በሚጀምሩበት ጊዜ በራሳቸው እውቀት፤ በራሳቸው ጥበብ እንዲት እርምጃ እንኳን እንደይወበደ እግዚአብሔር አዟቸው ነበር። በሰዚህ በየቀኑ በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር በመሆን እግዚአብሔር በደመና ቀንና ግታ ይመራቸው ነበር። ደመናውም በተነሳበት ጊዜ እነርሱም ይንቀሳቀሱ ነበር። ደመናው ሳይነሳ ቢቀር ግን እስከሚነሳበት ጊዜ ድረስ እይጋዜም ነበር።

በእስራኤል ቤት ሁሉ የእግዚአብሔር ደመና በማድረግ ሳይ ያርፍ ነበር። አባታም በዚያ በሌሊት ነበር። የእስራኤልም ሕዝብ በደመና እልመራም ብሎ «እምቢ» ቢል የተሰፈውን ምድር ግዛት ባልቻለም ነበር። የእስራኤል ሕዝብ እልፎ እልፎ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚቃወምበት ጊዜ ነበር። «ከእኛ መካከል አለቃ መርጠን ወደ ግብጽ እንመለስ» ያሉበትም ጊዜ ነበር። እግዚአብሔርም በዚህ ምክንያት በምድረ በዳ እንደጠፋቸው በዘሁል ት 14 ሳይ እናነሳለን። በእስራኤላውያን ታሪክ ውስጥ፤ ሰከርሶትና ሕይወታችን ጠቃሚ የሆኑ ብዙ ትምህርቶችን እናገኛለን።

በክርስቶስ ሕይወታችን እንደሚገባን ወደ ፊት የማንራመድበት ዋናው ምክንያት፤ በእግዚአብሔር ፈቃድና ምሪት «እልራመድም! እምቢ» በንልና የራሳችንን ፈቃድ በናበቀድም ነው። መሰከታዊውን የእግዚአብሔርን ፈቃድና ምሪት እምቢ በማሰታችን እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ውስጥ ሊያደርገው የሚገባውን ነገር እንዲያደርግ እንከልክለዋለን። እንግዲህ ጸሎታችን እንዲመሰሰልን ከፈለግን፤ ምንም ዓይነት ጥጋ የሚጠይቀንም ቢሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመስተል መወሰን አለብን። «እግዚአብሔር የእኔን ጸሎት መሰማት አቀዋለልና አገባችሁ ይላሉኝ» እያሉ የሚያሰቅሱ በወቅ ያሳዝናሉ። በዚህ ዓይነቱ መንፈስ ሆነው ቢጸልዩ በሕይወታቸው እንድም ነገር የሚፈጸም እይዋርም። ችግራቸውም መጀመሪያ ከነበረው የተለቀና የበዘ ይሆናል።

ለምንድነው እንደንድ ሰዎች ተሸናፊ የሚሆኑት? መልሱ ግልጽ ነው። እውነተኛ ከሆነው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ስለሚኖሩ ብቻ ነው። ክርስቶስ በምትጸልዩበት ጊዜ «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነኝ እንዲሁም በምድር ትሁን፤ ብላችሁ ጸልዩ» ይላል። በሰዚህ

በምንጸልይበት ጊዜ «እግዚአብሔር ሆይ! ይኼ ነገር በሕይወቴ እንዲፈጸም ፈቃድህ ይሁን» ብለን መጸለይ ይገባል። ክርስቶስ በጌተሰማኒ በሚጸልይበት ጊዜ፤ ምን ያህል በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ እራሱን እንደሰገዘ ግዮት ለእኔና ለእናንተ ምሳሌ ይሆናል። በዚያ መጥፎ ጊዜ፤ ዉስግው ባየለበት ወቅት፤ ክርስቶስ ብቻውን በመሆን ወደ ፊት የሚደርሰበትን መከራ እያሰበ ቢታገልም፤ እራሱን በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር እንዲኖረ እናያለን። ሊየሱስ በጌቲሴማኒ በጠርና በጭንቀት ባለበት ወቅት እንኳን እንዲህ እያለ ይሰልይ ነበር። «አባት ሆይ የሚቻል ከሆነ ይህ የመከራ ጽዋ ከእኔ ይሰፍ፤ ነገር ግን እንደ አንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ እንደ እኔ ፈቃድ አይሁን?» (ማቴ 26:39)። ይህንን ብሎ ክርስቶስ እራሱን በአባቱ፤ ግሰትም በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር በማድረግ ሊጠጣው የሚገባውን መራራ ጽዋ ጠጣ።

እንግዲህ እኛም በሕይወታችን ውስጥ የቶመትን ታሰለት ተራራዎች ከአጠገባችን ገሰል እንዲሉ ማድረግ ከፈለግን፤ እራሳችንን በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በማድረግ እንዲህ እያልን እንጸልይ «ጌታ ሆይ እንደ እኔ ፈቃድ ሳይሆን እንደ አንተ ፈቃድ ይሁን።»

እስከ እሁን በመጠኑም ቢሆን ስለ ጸሎት ጠቃሚ የሆነውን ትምህርት ተምረናል። እንደ ክርስቶስ «የአንተ ፈቃድ ይፈጸም እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን» ግሰት መቻል አለብን። ይህን ከደረግን የምንወበደው እርምጃ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ይሆናል። እኛ የምንፈልገውን የራሳችንን ፈቃድና ጥላን እግዚአብሔር እንድያጸድቅልን ሳይሆን፤ የእርሱ ጥላንና ፈቃድ በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲፈጸም ስንፈትድለት ነው። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ተራራውን የምናንቀሳቅስበት ጋይል በውጠጣችን ያኖራል። «በእኔ ብትኖሩ፤ ቃሌም በእናንተ ቢኖር የፈለጋችሁትን ስተጠይቁ ታገኛላችሁ?» (ዮሐ 15:7)። ፈቃዱ ምን እንደ ሆነ ማወቅ በጸሎት ሕይወታችን እንደሚረዳን ሁሉ፤ በሌላ በኩል የእርሱ ፈቃድ ያልሆኑትን ነገሮች ማወቁም ይጠቅመናል።

እርግጥ ነው እንደንድ ጊዜ ለጸሎታችን መልስ የማናገኘው የእግዚአብሔር ፈቃድ ስለላሆነ ብቻ እይደለም። ለምሳሌ ያለእምነት

ብንጸልይ ለጸሎታችን መልስ እናገኛለን። ተያታችን አንድ እግዚአብሔር ፈቃድ በሆነው የምንለምነው በመጠራጠር ስለሚሆን ብዙ ጊዜ ለጸሎታችን መልስ እናገኛለን። የእምነታችንን ሁኔታ በመመርመር ፈንታ፤ «እግዚአብሔር ለሰሎቴ መልስ ያልሰጠኝ ፈቃድ ባይሆን ነው» የሚል አጭር መልስ ለራሳችን እንሰጣለን። ይህም የእግዚአብሔርን ታሰብ በሞታ በሕይወታችን እንደናገረን እንቀፋት ይሆንብናል።

በሌላ በኩል ደግሞ እንደንድ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሆኑ ገልጽ ጥያቄዎች ወይም ጸሎቶች እያተረብን መልስ መጠበቃችን ትክክል አይደለም። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከጠየቅን ግን መልስ እንደምናገኝ እርግጠኞች ነን። ለይዘው ቀርቶ ተራራን እንኳን ግንቀባቀስ ቢያበረልግ ተራራን እናንቀሳቅሳለን። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ለተጸለጹ ጸሎቶች፤ እግዚአብሔር መልስ ያልሰጠባቸው ብዙ ጸሎቶች እንደሉ እናነባለን። ለምሳሌ ኢልያስ እንደሞት ጸለየ፤ እግዚአብሔር ግን ለዚያ ጸሎት መልስ አልሰጠም (1ኛ ነገሥት 19፡4)። ምክንያቱም ለኢልያስ የእግዚአብሔር ምርጫ ፈቃድ ሲሰጥ ስለ ነበረ ነው። ለኢልያስ የመረጠለት እንደሞት ባይሆን ወደ በማይ እንደነጠቀ ነበር። ኢልያስ ተበፋ በቀረጠበት ጊዜ ምን ያህል የበንፍፍ ቃል እንደተናገረና ልሙት ብሎ እንደጠየቀ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን።

ይህን ዓይነቱን ጸሎት የጸለየው ኢልያስ ብቻ ባይሆን በዘመናችንም ብዙዎች እንደሉ እናምናለን። የእስራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እምቢ ባለበት ዘመን፤ ኢርምያስ የእስራኤልን ሕዝብ እንደባርከ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። እርግጥ ነው እንደንድ ጊዜ እግዚአብሔር የበዎችን ጋጢአት ሳይመለከት ለጸሎታቸው መልስ የሚሰጥበት ጊዜ አለ። ይሁን እንጂ በየጊዜው በሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እየረገጡ የሚሄዱትን ሁሉ እግዚአብሔር ሁሉ ጊዜ ለጸሎታቸው መልስ ይሰጣል ግለት አይደለም።

ኢርምያስ ነብይ በነበረበት ዘመን የእስራኤል ሕዝብ እግዚአብሔርን ችላ ብለው በራሳቸው መንገድ ይሄዱ ነበር። የሚያሳዝነው የይሁዳ ነብያት ሁሉም ነገር መልካም እንደሆነ፤ በሳም

እንደለ፤ ራብም ደግሞ እንደግይመጠ ይናገሩ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ድርት ምድሪትዋን በመታት ጊዜ፤ ኢርምያስና እንደሁም ሌሎች ነብያት እግዚአብሔር በሳያቸው ሳይ የተጫነውን ቀንበር እንደሰባርሳቸው ይጸልዩ ነበር። ሆኖም እግዚአብሔር ለኢርምያስ «እንደህ በትል አትጸልይ» ብሎ ነገረው። «እግዚአብሔርም ለዚህ ሕዝብ በል መልካም ነገር አትጸልይላቸው፤ በጸም ጊዜ ጸሎታቸውን አልሰማም፤ የሚቃጠለውን መስዋዕትና የአሁኑን ቁርባን በቀረቡ ጊዜ አልቀበላቸውም። በሰይፍና በራብ፤ በጥንፈርም አጠፋቸዋል» (ኢርም 14፡12)።

እንደ ሕዝብ እግዚአብሔርን እምቢ ብሎ ፈቱን አዙር ወደ ጣለት በሚመለከትበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ከፍርድ እንደመለሰ መለአይ ጥቅም የለውም። ከዚያ ይልቅ ግን ንስሐ መግባቱ የተሻለ ነው። ሌላው ከእግዚአብሔር ፍቃድ ውጭ የወጣ ጸሎት መሆኑ በገልጽ የሚታወቅ፤ ስለሆነም እግዚአብሔር ያልመለሰው ጸሎት፤ የሕንበና ያዕቆብ የጸለዩት ጸሎት ነው። የሕንበና ያዕቆብ ወደ በማሪያ መንደር በገቡበት ጊዜ፤ ሕዝቡ እንደልተቀበላቸው ባዩ ጊዜ ወደ ኢየሱስ እንደህ ሲሉ ጠየቁ። «ጌታ ሆይ እንደ ኢልያስ ከበማይ እሳት አውርድና ይህን ሕዝብ አጥፋው» ብለው ጸለዩ። የሕንበና ያዕቆብ ያልተረዱት ነገር ቢኖር፤ ኢየሱስ የመጣው የጸጋን ዘመን ለማሳየት እንጂ ለመፍረድ ወይንም ለማጥፋት እንደሆነ ነበር። በዚህ ምክንያት ኢየሱስ ጥያቄያቸውን አልተቀበለም። እንደያውም መለስ ብሎ ገበሳቸው። «እናንተ ከምን ዓይነት መንፈስ እንደሆናችሁ አታውቁም? የሰው ልጅ የመጣው የሰውን ሕይወት ለማደን ነው እንጂ ለማጥፋት አይደለም» እስ (ሉቃስ 9፡55)።

ጸሎታችን በሥጋዊ ፍላጎታችን ሳይ የተመሠረተ ከሆነ እግዚአብሔር ጸሎታችንን አይሰማም። የብዙዎች ጸሎት በሥጋዊ ፍላጎት ሳይ የተመሠረተ ነው። እግዚአብሔር በዚህ ምድርም ሆነ በሚመጣው ዓለም አጥፍ ድርብ አድርጎ እንደሚባርክንና እንደሚሰጠን ቃል ገብቶልናል። ይሁን እንጂ ጸሎታችን ምድራዊውን ብልጽግና ለማግኘት ወይንም ደግሞ የሥጋ ፍላጎታችንን ለማግኘት ብቻ ከሆነ እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ አይሰጠንም። «ብትጸልዩም የጸሎታችሁን መልስ የማታገኙት የሰዎችሁት ነገር በሥጋዊ ደስታ ሳይ ለማዋል በከፋ ሀሳብ

እንደ ጊዜ እንደ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ እንደህ የሚል ጥያቄ አቀረበለት «ጌታ ሆይ! እባክህ ውርሴን እንድያከፍለኝ ለወንድሜ ንገርልኝ» አለው። ኢየሱስ ግን ለዚህ ጥያቄ የሰጠው መልስ ግሳጺ ነበር። ይህንንም ግሳጺ ከተናገረ በኋላ እንደ ምሳሌ ነገረው። ያም ምሳሌ በሰ እንደ ሐብታም ሰው ነበር። ያ ሐብታም ሰው ጎተራውን ባሰፋ በኋላ «ነፍሴ ሆይ ደስ ይበልሽ፤ ብይ፤ ጠጭ እሳታለሁ» አለ። ግን በዚያን ቀን ያ ሰው ሌላ ጥሪ ደረሰው። «እንተ ሰው! ነፍሱ ዘረ ከእንተ ትወለዳለች፤ የበበሰብከው ሁሉ ለማን ይሆናል» ብሎ እንደተናገረው ኢየሱስ በምሳሌ ለማሰራደት ሞከረ።

እየሱስ ለዚህ ሰው ለመግለጽ የፈለገው፤ ሥጋዊ ምቹት እንደት ከርሱት ያ ነን የእግዚአብሔር ብልጽግና በሕይወቱ እንደያደገ እንቅፋት እንደሚሆን ነው። እንግዲህ እግዚአብሔር በሥጋዊ ምቹት ሳይ ለተመሠረተው ጥያቄ ወይም ጸሎት መልስ አይሰጥም በንል ለሥጋችን አሰራሳጊ የሆነውን ነገር ብንጠይቅ አይመልሰልንም ማለታችን አይደለም። ኢየሱስ የዮሐንስና የያዕቆብን ጥያቄ ወይም ጸሎት ያልተቀበለበት ጊዜ አለ። ዮሐንስና ያዕቆብ ወደ ኢየሱስ መጥተው «ጌታ ሆይ! የጠየቅንህን ሁሉ እንደምትሰጠን ተበፋ ገብተህልናል፤ በሐዚህ በሰጠኸን ተበፋ መሠረት በመንገሥትህ እንደችን በቀኝ፤ እንደችን በግራ እንድንቀመጥ ይሁን» ብለው ጠየቁት። እነዚህ ሁለት ወንድማማቾች የጠየቁት ጥያቄ በሥጋዊ ፍላጎታቸውና ወይም ደግሞ ከሌሎች በልጠው ለመታየት ያቀረቡት ጥያቄ በሰ ነበር ከርሱት ሐዚያ መልስ እንደማይሰጥ ገለጸላቸው።

በሐዚህ በትእዚት፤ ወይም ራስን ከሌላው ለማሰባሰጥ የሚቀርበውን ማንኛቸውንም ዓይነት ጸሎት እግዚአብሔር እንደማይመልስ መገንዘብ ያስፈልገናል። «እራሱን ከፍ የሚያደርግ ዝቅ ይላል፤ እራሱን ዝቅ የሚያደርግ ከፍ ይላል» የሚለውን መረቃል እንዘንጋ ።

ጸምና ጸሎት የሰይጣንን ድንበር ያፈራርሳል

ብዙ ክርስትያኖች ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው የጸሎትን አሰራሳጊነት በሰ ተረድ፤ ሳያቋርጡ እጥብቀው ይለልያሉ። ይሁን እንጂ መጸም በክርስትና ሕይወታቸው ውስጥ ምን ያህል ከፍተኛ ሥፍራ እንዳለው የተረዱ ግን በጣም ጥቂቶች ብቻ ናቸው። ክርስቶስን እንደ ጊዜ፤ የጋይማኖት ሰዎች «የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ሲጸሙ የእንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጸሙበት ምክንያት ምንድን ነው?» ብለው ጠየቁት። ኢየሱስም «ጸም ስለማያበፈልግ አይጸሙም» የሚል መልስ አልነበረም የሰማቸው። ነገር ግን የሰጠቸው መልስ «መሸራው በሰበት ጊዜ ሚዚዎቹ ይጸማሉን? ግን መሸራው ከእነርሱ በሚሄድበት ጊዜ ግን በግድ መጸም አለባቸው» የሚል ነበር።

ይህ ክርስቶስ የሰጠው መልስ፤ ክርስትያኖች የጸምን ጉዳይ ትላ ማለት እንደሌለባቸው ያስገነዝባናል። እንደ ጊዜ ኢየሱስ፤ ዮሐንስ፤ ያዕቆብንና ጳጥርስን ወደ ተራራ ብቻቸውን ይዞ እንደ ሂደና በፈታቸውም እንደ ተሰወጠ፤ ፈቱም እንደ ፀሐይ፤ ልብሉም እንደ ብርሃን ነጭ እንደሆነ፤ ሙሴና ኤልያስም ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተገለጸላቸው ማቲዮስ 17 ላይ እናነባለን።

ይህንን አስደናቂውን የእግዚአብሔርን ክብር ከዚያ ተራራ ላይ ሆነው ባዩ በኋላ፤ ደቀ መዛሙርቱ ወረደ። ልክ ከተራራው ሲወርዱ፤ እንደ አጋንንት የያዘው ልጅ በእባትዩው እማካኝነት ወደ ደቀ መዛሙርት ቀረበ። ደቀ መዛሙርቱም ያንን አጋንንት ለማስወጣት ሞክሩ፤ ግን አጋንንቱን ማስወጣት አልቻሉም። የዚያ ልጅ እባት ደቀ መዛሙርቱ አጋንንቱን ማስወጣት እንደልቻሉ በተረዱ ጊዜ፤ ወደ ኢየሱስ ልጁን ይዞ ቀረባና እንዲህ አለው «ጌታ ሆይ! ልጄን ማርልኝ፤ በወረቃ እየተነሳበት ከፋኛ ያለቃየዋል፤ ብዙ ጊዜ በእጣትና በውህ ላይ ይተሰዋል፤ ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጡት ግን ደቀ መዛሙርትህ ሊፈውሱት አልቻሉም» ብሎ ነገረው። ኢየሱስም «የማታምን ጠማማ

ትውልድ ሆይ! እስከ መፄ ከእናንተ ጋር እጥራለሁ? እስከ መፄስ እታገሣችኋለሁ። በማለት «ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት ልጄን» አለ፤ ሊገቡለት ጋኔኑን ገሠፀው፤ በዚያን ጊዜም ከእርሱ ወጣ።

ከሳይ የተመሰከቱትን አስደናቂ ተለምዶ የተመሰከቱ ደቀ መዛሙርት ገርዋለቸው ወደ ሊገቡበት ጠጋ ብለው፤ «እኛ ጸልየንለት ነበር፤ ስምንድነው እኛ ልናስወጣው ያልቻልነውን» ብለው ጠየቁት። ሊገቡለት የሰጣቸው መልስ፤ «ሰለ እምነታችሁ ማንኛውን እውነት እሳችኋለሁ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታከል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህንን ተራራ ከዚህ ወደዚያ አልፍ በል ብትሉት ያልፋል፤ የሚሰናፍችሁም ነገር የለም» ይህን ግዴት ግን ከጸምና ከላሎት በቀር አይወጣም» አሳቸው።

እየሰለ እዚህ ሳይ አስደናቂ የሆነ ታምራት ቢሠራ እናየዋለን። ደቀ መዛሙርቱ መፈወስ ያቃታቸውን እርሱ አጋንንቱን ከውስጡ በማስወጣት ፈወሰው። እንግዲህ በመጀመርያ አጋንንቱን በማስወጣት ደቀ መዛሙርቱ ስያታቸው እንደንድ በወች አይተው፤ «ይህ በው ሕይወቱ በአጋንንት እንደ ተምሳ እንደኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሆናል» ብለው የሚወበኑ አይጠፉም ይሆናል። ከአጋንንት ነሳ ሆኖ እንደኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደነበረ የምንረዳው፤ ያ ልጅ ወደ እየሰለ ተርቦ መፈወሱን ሰናይ ይሆናል። ሊገቡበት የደቀ መዛሙርቱን እምነት ማንሰ ቢናገር «የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህንን ተራራ ከዚያ ወደዚህ እሳቸው ብትሉት ያልፋል፤ የሚሰናፍችሁም ነገር የለም» አሳቸው።

ሀሳታችን መረዳት የምንፈልገው ሃሳብ ግን ይህንን ግዴት እምነት እንደት ማግኘት እንደምንችል ነው። ሊገቡበት በመደነት መልሱን በሚጠበቁት ደቀ መዛሙርቱ የሰጠው መልስ፤ «ይህ የሚሆነው በጸሎትና በሰላም ነው» የሚል መልስ ነበር። እንደንድ ርኩሳን መናፍቅን በማስወጣት ጸሎት ብቻ ሳይሆን ጸምም እንደሚያስፈልገው ተናገረ። ሊገቡበት ደቀ መዛሙርቱን ሰለ ጸሎት ቢያስተምራቸው፤ የጸምን አሰላሳሊነት ገልጾ እንደት መጸም እንደሚገባቸው አስተምርላቸዋል።

ጸም ምንም ያህል መንፈስ ያገር ቢሆንም፤ የጠወች ልጆች

ልብ በዚህ እንኳን እንደት ወደ ትዕቢትና ወደ ኩራት እንደ ሚሰብ ይገልጻል። ማቴ 6፡16-18 እንዲህ ይላል፤ «በጽትጸሙም እንደ ግብዝቶ አትጠውልጉ፤ ሰበዎች እንደ ጦመኛ ሊታዩ ፈታቸውን ያጠፋሉና፤ እውነት እሳችኋለሁ የጋቸውን ተቀብለዋል። እንተ ግን ስትጸም በሰውር ሰሰው እስትህ እንጂ እንደ ጦመኛ ሰበዎች እንደትታይ ራስህን ተቀብ፤ ራትህን ታጠብ፤ በሰውር የሚያይ እስትህም በግልጽ ይከፍልሃል።»

እንግዲህ ከሳይ በሰማነው ታላ መሠረት፤ በምንጸምበት ጊዜ፤ ጸማችን ትክክለኛ መንገድና ሰርዓት መያዝ አለበት። እንደንድቹ የሚጸሙበት ምክንያት መንፈስ ያገር ሳይሆን ይችላል። ይኸውም እንደንድ ሰጠንነቱ ቢል ይጸማል። ሌላው ደግሞ ከብደት በመቀነስ ይጸማል። ይህ ሁሉ በሥጋዊ ፍላጎት የሚደረግ እንጂ መንፈስ ያገር ለም አይደለም።

ሌሎች ደግሞ በመንፈስ ያገር ሕይወታቸው ብርታት እንደያገኙ ይጸማሉ። እንደንድቹ ግን ሰጥልና ሰከርከር ይጸማሉ፤ በእነዚህ ሰዎች ሊሰያበ እንዲህ ቢል ይጽፋል «እነሆ ሰጥልና ሰከርከር ትጸማሳችሁ በግፍ ጡጫም ትማታሳችሁ፤ ድምጻችሁን ወደ ሳይ ተሰመ ዘንድ ዘረ እንደምተጸሙት አትጽሙ፤ እኔ የመረጥኩት ጸም ይህ ነውን? ሰውስ ነፍሱን የሚያዋርድ እንደዚህ በሰ ቀን ነውን? በውኑ አራሱን እንደ እንጉጫ ዝቅ ያደርግ ዘንድ ማቅንና አመድንም በበታቹ ያነጥፍ ዘንድ ነውን? በውኑ ይህን ጸም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ትሰዋለህን? እኔስ የመረጥኩት ጸም ይህ አይደለም። የበደልን አበራት ትፈቱ ዘንድ፤ የቀንበርንስ ጠፍር ትሰቁ ዘንድ፤ የተገፉትንስ አርነት ትሰቁ ዘንድ፤ ቀንበሩንስ ሁሉ ትሰብሩ ዘንድ አይደለምን?» (ኢሳ 58፡4-6)።

በእዚህ ጸም ሰጥልና ሰከርከር አይደለም። ጸም ሰውን ከታሰረበት ትብታብ ፈትቶ ወደ እግዚአብሔር እንዲቀርብ የሚያደርገው ኃይል ነው። ጸም ሰዎችን ወደ መንፈስ ያገር የሚያስጠጋ ነው።

ስምንድነው ቤተ ክርስቲያን በአሁኑ ጊዜ በሰ ጸም የማትናገረው? ስምንድነው ሰይጣን ቤተ ክርስቲያንን በሰ ጸም እንደታውቀው ግዴታን ያሰወረው?

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፤ በአዲስ ኪዳንም ሆነ በቤልይ ኪዳን፤ ጸም የተሰመደ እንደሆነ እናነባለን። መቤ እርባ ቀንና እርባ ሌልት ጸመ። ከዚያም ሲመለስ የእግዚአብሔር የዝብሩ ነጻብራ ቅ በፊቱ ይታይ ነበር። እስራኤላውያን ስጋይ በተሸነፉ ጊዜ እያሉ ከሕዝቡ ጋር ጸመ። ስሙ ሌልም እንደ ጸመ ሰነኛ ስሙ ሌል 7:6 ሳይ እናነባለን። እንደሁም ደግሞ ዳዊት ልጁ በጠና በታመመ ጊዜ ጸመ። እየሳፈጥና ሕዝቡ በእግዚአብሔር ፊት ጸመ፤ ጸሐዩ፤ በጸግቸውም ጠላቶቻቸውን አሸነፉ። በሕይወታቸው ጸምን የተሰማመደ በብሉይ ኪዳን ብዙ ናቸው። ሌልያስ፤ እዝራ፤ ነህማያ፤ አስቲር ደንኤልና ሌሎችም እንደ ጸሙ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። አስቲር በግም አበቸጋሪና አበፈረ በሆነበት ወቅት ጸምን እርሷና ሕዝቧ በኃይል እንደ ተጠቀሙበት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

እውነተኛው ጸም ስለ ክርስቶስና ስለ መንግሥቱ ስንል እራሳችንን መስድ ሊሆን፤ ይኸውም ለተወሰነ ጊዜ ለመንፈስዊ ዓላማ እራሳችንን ከምግብ ገለል አድርገን መቆየት ግለት ነው። ይህንን ለማድረግ እውነተኛ መበዋላትና መሉ በመሉ እራሱን ማስረከብን ይጠይቃል። ሰጤንነት ሲባል የሚደረገው ጸም፤ ያ እውነተኛ ጸም አይደለም። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ የምንወስደው ጸም፤ ሰጤንነት ስንል የምንወስደውን ዓይነት አይደለም። እውነተኛ ጸም መንፈስዊ ኃይልን የምናገኝበት ዓይነተኛ መንገድ ነው። በሕይወታችን የምንፈልገው ነገር ቢኖር፤ ያንን በእግዚአብሔር ፊት በተሰበረ ልብና እራሳችንን ዝቅ አድርገን በመቅረብ ፍላጎታችንን ለመግለጽ የሚያስችለን፤ በጸሎታችን ሳይ ጸምን የተሰማመድን እንደሆነ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ከምን ጊዜውም ይበልጥ በእሁኑ ጊዜ ጸምን ችላ በማለቷ፤ ልታገኘው የሚገባትን በረከት እንደጠች እናያለን። የሚያሳዝነው ቤተ ክርስቲያን በእሁኑ ጊዜ ጸምን ችላ ግለቷ ብቻ ሳይሆን፤ ያለእግባብ ስትጠቀምበት መታየቷ ነው።

ትክክለኛ ያልሆነ ጸም

እንደኛ፤ የእግዚአብሔርን በረከት በጥረታችን ለማግኘት መሞከር ትክክል እንደሆነ መረዳት ያስፈልገናል። ብዙዎቻችን «ብዙ ብዙም እግዚአብሔር ጸሎቴን ይመልሳል፤ እግዚአብሔር ይባርክኛል» ብለን

እንገምታለን። የእግዚአብሔርን በረከት በጥረታችን ለመገዛት መሞከር ለህተት ነው። ወደ እርሱ በጸሎትና በጸም በምንቀርብበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን ምን ጊዜም እግዚአብሔር ሊያደምጠን ጄርቹ የተከፈቱ ናቸው። ልቤም ሁሉ ጊዜ ጸጋውን ሊያፈሰልን ከእኛ ጋር ነው። ስለዚህ ደህንነትን ወይም ደግሞ የእግዚአብሔርን በረከት ስለ ጸሐይን ወይም ስለ ጸምን ብቻ ለማግኘት የምንችል አለመሆኑ መረዳት ያስፈልጋል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር በረከት እኛ በምናደርገው ጥረትና ድካም የሚመጣ ስላልሆነ ነው።

ሁለተኛ፤ ጸም ያለብንን ጋላፊነት የሚያበረሳ መሆን የለበትም። በኢስያስ 58 ሳይ እንደ ተቆፈው እስራኤላውያን የነበረባቸውን ጋላፊነት ችላ በማለት በጸም ብቻ እግዚአብሔርን ለማስደሰት እንደሞከሩ እናነባለን። ይህን ዓይነት ጸም፤ እግዚአብሔር የሚቀበለው ጸም አይደለም። «ለክርክር ትጸማላችሁ፤ በገፍ ጠጫም ትማታላችሁ» ይላቸዋል። እግዚአብሔርን ሳንታዘዝው፤ አለመታዘዛችንን እንደሸፍንልን ጸምን መጠቀም እግባብ አይደለም። እግዚአብሔር ከጸማችን ይልቅ መታዘዛችንን የጠለጠ ይወደዋል።

ሦስተኛ፤ ጸማችን ሌሎች እንድያደንቁን ስንል የምናደርገው መሆን የለበትም። ጸም ብቻውን የእግዚአብሔርን በረከት እያመጠልንም። እግባብ ያልሆነ ሥራና እርምጃ፤ የገፍም አካሄድ ሲኖረን ጸማችንን ዋጋ ያሰጠዋል። ጥንት የእስራኤል ሕዝብ፤ አሕዛብን ለመማረክና እግዚአብሔርንም ለማስደሰት ይጸሙ ነበር። ክርስቶስ ደግሞ ቀደም ሲል ያስተማረው ጸም ይህንን አይነት ጸም አልነበረም። በእውነተኛና ከልብ የመነጨ ጸም፤ እንደ ፈረሰውያን ግብዝነት የሌለበት ጸም መጸም እንደላብን አስተምርናል

እራተኛ፤ ጸም ሥርዓት ብቻ አይሁን። ለብዙ ሰዎች ቅዱስ ቁርባን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ፤ አሥራት መስጠት፤ ሥርዓት ብቻ እንደሆነ ሁሉ፤ ጸም ደግሞ ለብዙዎቹ ሥርዓትና ደንብ ብቻ ነው። ብዙዎች ሥርዓት ለማሟላት ይጸማሉ እንጂ፤ ከእግዚአብሔር እንድ ነገር ፈልገው የተሰበረ ልብ እንዲኖራቸው በማሰብ ጸምን አይጠቀሙበትም።

እውነተኛ ጾም እንዴት እንጽም?

1) ጌታን ደስ ለማሰኘት እንጽም። ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ እንጽም። እርሱ ለእኛ ውድ በሰ ሆነ፤ በእውነት እንደምንወደው ለማሳየት፤ ፍትሃችንን የበለጠ ለመግለጽ ስለ እርሱ በንል እንጽም። ለእኛ ስለ ተበቃየልን፤ የእርሱን በቃይ በመንፈስዊ መንገድ እኛም ለመስማመድ በንል እንጽም።

2) እራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ለማድረግ እንጽም። በመጽሐፍ ቅዱስ ጾም ሁል ጊዜ ከገበህ ጋር የተያያዘ ነው። እራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት በመደጋገም ዝቅ እድርገን ማቅረብ አለብን። እራሳችንን ዝቅ እንድናደርግ የሚያስችለን እንደኛው መንገድ ጾም ነው። በዚያን ጊዜ በልባችን ውስጥ በእውነት የተሰበረ ሕይወት ይዘን ወደ እግዚአብሔርና ወደ ጸጋው ዙፋን በትህተና መቅረብ እንችላለን። በለዚህ ጾም እራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት የምናዋርድበት እንደኛው መንገድ ነው።

3) የጌታን ፊት ሙሉ በሙሉ በመሸት እንጽም። እግዚአብሔርን በሙሉ ልባችን፤ በሙሉ ነፍሳችን፤ በሙሉ ጋይባችን፤ ልገወደው ይገባናል። የእግዚአብሔርን ፊት ከልባችን መሸት እንደለብን ኤርሚያስ 29፡1-3 ላይ ይናገራል። ስለሆነም ጾም በሙሉ ልባችን እግዚአብሔርን እንድንፈልግ ይረዳናል።

4) እራሳችንን ሥነ ስርዓት ለማሰያዝ እንጽም። የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በሰነ ስርዓት የሚራመደ፤ ያለማቋረጥ የሚጸውና የሚጸልዩ ነበሩ። ይህን በማድረጋቸውም በየጊዜው ወደ እግዚአብሔር በሚቀርቡበት ወቅት እራሳቸውንና አቋማቸውን የሚመረምሩበት ጊዜ ነበራቸው። እኛም ሕይወታችንን በሰነ ሥርዓት ለመምራት ከፈለግን፤ ከሚያስፈልጉን ነገሮች እንደኛው ጾም ነው። ሰይጣን በንጹም አይወድም። ምክንያቱም ጾም እግዚአብሔርን ያከብራልና ነው። አገልጋዮች በሕይወታቸው ጾምን በሚያዘወትሩበት ጊዜ መንፈስዊ ጋይልና ድልን ያገኛሉ።

በዚያም ምክንያት ብዙ ነፍሳት ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይችላሉ። በለዚህ ሰይጣን ይህንን ስለሚያውቅ ጾምን በጣም ይጠላል። እንደንጾምም ደግሞ የተለያዩ መስፍክሮችና እንቅፋቶች በመንገደችን ላይ ያዋራል። እንግዲህ የምንጸመው፤ ጾም ለመጾም ብቻ ሳይሆን፤ ልባችንን ለባብረን በእግዚአብሔር ፊት ትሁት ሆነን ለመቅረብ እንድንችል የምንጠቀምበት መሣሪያ እንደ በመሆኑ ነው። መጠንቀቅ ያለብን ትድበናችንን የምናሳይበት ወይንም ደግሞ የእግዚአብሔርን እጅ የምንጠመዝግብና የምናስገድድበት መሣሪያ እንደናደርገው ነው። ጾም የእግዚአብሔርን ፊት በበለጠ ለመሸት የሚረዳን እንደኛው መንገድ ሲሆን፤ በእግዚአብሔር ከተጠቀምንበት በመንፈስዊ ሕይወታችን ስረከትና ብልጽግና እናገኛለን።

ምን ያህል ጊዜ እንጽም?

ረጅምና አጭር ስሎት እንደሰ ሁሉ፤ ጾምም ረጅምና አጭር አለ። ቀርፋል፣ ለእኔ ዘጠነ ሰዓት ድረስ እንደ ጾመና እንደ ስለየ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናነባለን። ሳውሎስ ደግሞ (በሐዋርያት ሥራ 9፡19) ላይ ሰሦት ቀን እንደ ጾመ እናነባለን። አጫጭር የሆኑ ጾሞች ብዙ ጊዜ የተለመደ እንደሆኑ በቀድሞ ቤተ ክርስቲያን እንመሰክታለን። አጫጭር ብቻ ሳይሆን ረጅም የሆኑ ወይንም ብዙ ቀናት የሚፈጁ ጾሞች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሰው እናነባለን። ደንኤል ለረጅም ጊዜ ጾመ። በይጣን ጥያቄውን ለማስቀረት በሚሞክርበት ወቅት፤ ለረጅም ጊዜ በጾምና በሰሎት ታገለ። ያም ሰሦት ሰምንት ያህል ምግብ እንደለበሳ ይናገራል (ደንኤል 10፡12)።

ክርስቶስ ደግሞ ወደ አገልግሎቱ በሙሳት ከመግባቱ በፊት፤ በአርባ ቀናት እንደ ጾመ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ከዚያ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወረደበት። በኋለኛ በበልጠንም አገልግሎቱን መስጠት ጀመረ። በለዚህ ምን ያህል ጊዜ ልጾም ሰሚለው ጥያቄ የምናገኘው ትክክለኛ መልስ፤ «ይህን ያህል ጊዜ መጾም አለብህ» የሚል ሳይሆን፤ «የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሰበሰበህ» የሚል ነው።

በንጹም ስምን እንደምንጾም ማወቅና መረዳት ያስፈልገናል።

በገጽ ስመጽ ጥያቄ ላይ ሆኖ ልባችን በእግዚአብሔር ፊት የበለጠ የተሰበረ እንደሆነ መሆኑን አሳስቦት። ልባችንን በእግዚአብሔር ፊት የተሰበረ አድርጎ ለማትረብ ጸም እስላሳጊ ቢሆንም፤ ስምን ያህል ጊዜ መጽዋ እንደምንቸል ሁላችንም የራሳችንን አቅምና ጉልበት መረዳት አለብን።

የሁላችንም አቅምና ችሎታ ይለያያል። ለረጅም ጊዜ በጸም መቶየት የሚችል በውጤት ረጅም የጽምና የጽሑት ጊዜ ቢወሰድና በእግዚአብሔር ፊት ቢቆይ ጉዳትነት የለውም። ረጅም ጊዜ ለመቶየት አቅም የሌለው ሰው ደግሞ፤ በሚችለው አቅም መጠን ልቡን ወደ እግዚአብሔር እንድንቀርብና ከእግዚአብሔር ጋር የተረባ ግንኙነት ለማድረግ እንዲረዳው የሚችለውን ያህል ብቻ በጸም ቢቆይ ደከማ ወይም የመንፈሳዊ ደረጃው ዝቅ ያለ እንደ ሆነ መታየት የለበትም። በሌላ በኩል መገንዘብ ያለብን ደግሞ፤ የምንጽመው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመጠምዘዝና፤ የእግዚአብሔርን ሀብብ ለማስተየር እንደሆነ ነው። እንደንድ ጊዜ ክርስቲያኖች የምንሰተው፤ «እግዚአብሔር ይህንን ጥያቄን እስኪመልሰልኝ ድረስ ውህ አልጠጣም፤ ምግብ አልበሰም» የሚል እልህ ውስጥ እንገባለን። እግዚአብሔርን በእልህ የጸጋውን ስሞታ ማግኘት አንችልም። በእንደዚህ ዓይነት መንፈስ የምንጽመው ጸም ከሚጠቅመን ይልቅ የበለጠ ፈተና ውስጥ ያበገባናል። የምንጽምበት ዋናው ምክንያት ልባችንን በእግዚአብሔር ፊት መልሰን በትህትና ለጸሎት እንድንቀርብ እንጂ በመጽማችን ብቻ የእግዚአብሔርን በረከት ማግኘት እንደልጋን ግወቅ ይገባናል።

የእንባ ጸሎት

«በለቅሶ የሚዘሩ በደባታ ይለቅግሉ፤ በሂደ ጊዜ ለቅሶአቸውን ተሸከመው ተሰማሩ፤ በተመለሱ ጊዜ ግን ነደላቸውን ተሸከመው ደባ እያላቸው ይመጡ» ይላል (መዝ126፡5 ል)። እንባ ከልብ የመነጨ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ዓይንና በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ ያለው ነው። በእግዚአብሔር ፊት ልባችንን ለማፍሰስ የምናስቀሰው ለቅሶ፤ በደባታ ብዛት የምናፈሰው እንባ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ አለው። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ እንኳን አልቀሰል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፤ በየሐንባ ወንጌል 11፡35 ላይ «እየሱስ እለቀሰ» ይላል። ይህም ክርስቶስ እንደኛ ሲጋ የለበሰ መሆኑንና ምን ያህል ደግሞ ለሌሎች በመጨነቅ እንደሚጸልይና እንደሚያስብ ያስየናል። ከእኛ ጋራ የሚያስቀስ ከሆነ፤ ስለኛ ያስገልጻል፤ ስለኛ ይታገለጻል፤ የወለማን ጋይል ሁሉ ድል ይመታልናል ግለት ነው።

ለቅሶ ወይም እንባ በንባ ለራሳችን እያዘንን የምናፈሰው እንባ አይደለም። ይህ እንደያውም ሲጋ ዊ ነው፤ የውስጥ ጭንቀታችንን ብቻ ለመተንፈስ እምንጠቀምበት ከሆነ መንፈሳዊነት የሌለበት ልቅሶ ነው። ሃገር ግን ከልባችን፤ ከውስጥ የእግዚአብሔርን ፊት ለመሸት የምናፈሰው እንባ የሆነውን ግን እግዚአብሔር ያከብረዋል። በእውነተኛ ለቅሶችን ወይም እንባችን፤ ለናፍርበት አይገባም። ከእግዚአብሔር ጋራ የተተራረበ ግንኙነት ለመፍጠርና እንዲሁም ለሌሎች በመጨነቅ በእግዚአብሔር ፊት የምናፈሰው እንባ ያለዋጋ አይቀርም። ለቅሶችን ጭዛላዊ እንባን ማፍሰሳችንን ብቻ ሳይሆን፤ የልባችን መነካትና ርህራሄ ይገልጻል። በሰህነም፤ በጸሎት ጊዜ በንግግር እንደምናቀርባቸው ታላቅቶ ያህል እንባችንም ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ለናቀርበው የምንፈልገውን ሃብብ ይገልጻል።

እንግዲህ እንደ ሰርዓትና እንደ ደንብ የምናስማው ለቅሶ ወይም እምባ ብቻ እንደይሆን እንጠንቀቅ። ለመሆኑ በስ ምንድነው ማልቀስ የሚገባን? እንደኛ፤ በዓለማችን ውስጥ በጠቀሰው 5 ቢልዮን ሕዝብ አለ። ከዚህ መካከል ከ3 ቢልዮን በላይ የሆነ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ቃል ገና አልሰማም። የዓለም ሕዝብ ወደ ጥፋት እየተቻገሰ ነው። ብዙዎች ይጠፋሉ፤ እርምጃቸውም ወደ ቢላ ነው። ስለሆነም፤ እንደ እግዚአብሔር በዎች በሰ ዓለም ጥፋት መጸለይና ማልቀስ ይገባናል። በዚህም እግዚአብሔር በምህረት እጁን እንደዘረጋ ማድረግ እንችላለን።

ሁለተኛ፤ በዓለም ላይ ጋጢአት እየለፋ መሄደን ስናይ ማልቀስ ይገባናል። ከምን ጊዜውም የበለጠ በአሁኑ ጊዜ ብዙዎች በጋጢአት ውስጥ መኖራቸውን በናይና ሰናውት ለእነርሱ ከልብ ማልቀስ ይገባናል። በየጊዜው የሚፈጸሙት ወንጀሎች፤ ፈሪህ እግዚአብሔር የሌለበት አኗኗር ሲበፋፋ፤ የሰዎች ልብ ከእግዚአብሔር እየራቀ ቢሂድ እያየን፤

በእግዚአብሔር ፊት እንባችንን እያረበሰን ከልብ መጸለይ ሲገባን እጃቸችንን አጣጥረን በመቀመጥ ተመልካቾች ብቻ ብንሆን በጌታ ፊት ያስጠይቀናል።

ሦስተኛ፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን ግልቀስ አለብን። ቤተ ክርስቲያን በአሁኑ ጊዜ በአብዛኛው ሰፍራ ሥርዓት ብቻ የሚካሄድበት ሁኔታ። በዓለም ውስጥ ካለው ኃጢአት የጠሰ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ይበልጣል። በዓለም ውስጥ ከምናየው ዝመት ይልቅ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ይዘገንናል። በዓለም ውስጥ ከሚታየው ሰብርና ዝመት የጠሰ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የጠሰ ጉልቶ ይታያል። እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን በንስሐ ወደ እግዚአብሔር እንድትቀርብ ግልቀስ አለብን።

በአሁኑ ጊዜ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ፍጹም የቀዝቀዝና ሥርዓት ብቻ የሚሰጣቸው ሆነዋል። እንደ ገና ኃይለቸው እንደታደሰና በየቀኑ የሚጠፉትን ነፍሳት መመለስ እንዲችሉ፤ ከልብ ግልቀስ አለብን። ክርስቲያኖች በመንፈስዊ ሕይወታቸው ያንቀሳቱ፤ ዝጉርጉር ሕይወት የሚኖሩ በመሆናቸው በእውነትና ሰለ እውነት መኖር እንዲችሉ፤ የክርስቶስ ቀንጃና በሕይወታቸው እንዲታይ በጌታ ፊት እንድንጮህና እንድናስቀስ ያበረረታል።

ክርስቲያኖች በአሁኑ ጊዜ በሁለት ዓይነት ሕይወት ውስጥ ሲኖሩ ይታያሉ። በዚህ ምክንያት የክርስቶስ መልከና ውበት ግልጽ ሆኖ በሕይወታቸው አይታይባቸውም። ስለዚህ በቅሶአችንና እንባችን ስለ ክርስቲያኖች በመግለጽ በጌታ ፊት እናቀርብ። እሁንስ ይላል እግዚአብሔር «በፍጹም ልባችሁ በሰቅሶና በዋይታ ወደ እኔ ተመለሱ» (ትንቢተ እዩሌል 2፡12)። «እግዚአብሔርም አገልጋዮች ከሆናት፤ ከወሰለና ከመሰወያው እያስቀሱ፤ እቤቱ በሕዝብህ ራራ፤ አሕዛብም እንዲያደናቅፍዋቸው ርስትህን ለማሳገጫ እባልፈህ እትሰጥ። ከአሕዛብ መካከል ስለ ምን አምሳካቸው ወደት ነው በለ ምን ይበሉ» (እዩሌል 2፡1)።

የጸሎት እንቅፋቶች

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ጸሎትን እንደሚመልሰ፤ የጸሎት ኃይልም ደግሞ ብዙ ነገሮችን ሊለውጥ እንደሚችል እናምናለን። ለሎት ኃይል ያለው አስደናቂ ነገር ቢሆንም፤ እንዲሁም በመጸለያችን ምክንያት እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ ለመስጠት ደስ ቢለውም፤ አልፎ አልፎ ግን ለጸሎታችን መልስ የማናገኝበት ጊዜ ይኖራል። እንደዚህ በመሆኑ ብዙዎቻችንን ይረዳናል። «እግዚአብሔርም ጸሎታችንን ለመመለስ ደስ ይለዋል» የሚለውን ታል ለመቀበል ያስቸግረናል። ከዚህ ቀጥሎ ለሎታችን ወደ እግዚአብሔር እንደይደርስና ለጸሎታችንም መልስ እንደናገኝ ከሚያገደት ምክንያቶች መካከል እንደገደችን ጠቅሰን ለመግርና ለመመልከት እንሞክራለን። እነዚህን እንቅፋቶች የምንጠቅሳቸው፤ ምን ምን እንደሆኑ አውቀን ዝም ልንላቸው ባይሆን፤ ጸሎታችን ወደ እግዚአብሔር እንደይደርስ እንቅፋት በሰሚሁኑ በንክሪታችን እንድናስወግዳቸው ነው።

1) ከእግዚአብሔር ጋር ያልተቀራረበ ሕይወት መኖር

ለጸሎታችን መልስ የማናገኝበት ምክንያት እንደኛው፤ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት በሰማይኖረን ነው። ለጸሎታችን መልስ እንደናገኝ ከፈለገን፤ በመጀመሪያ ደረጃ ከእግዚአብሔር ጋር ትርብ የሆነ ግንኙነት እንደኖረን ያስረዳል። ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት ካለን ሰጥቂያችን መልስ ለመስጠት፤ ለቸግራችን መፍትሄ ለማስገኘት ሁል ጊዜ በአጠገባችን ይሆናል። እንግዲህ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት እንደኖረን ካስፈለገን፤ ይህንን ግንኙነት የምናጠነክርባቸው መንገዶች መኖር እስባቸው። ይኸውም በዕለታዊ ጉዞችን ላይ በየእለቱ ታሉን በማንበብ፤ በፊቱ በመንበርከክና ልመናችንን በማበታወቅ ከእርሱ ጋር የገናኝተን ግንኙነት መፍጠር አለብን። ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ካለን፤ አእምሮአችን በሰላም

የተዋሰነ ይሆናል። ህሊናችንንም የሚቀረቀረው ነገር አይኖርም።

በእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ገንጽነት ካለን፣ በማንኛውም ሰዓት፣ በየትኛውም ሥፍራ፣ ምኞታችንና ፍላጎታችንን ልንገልጽበት እንችላለን። እርሱም የሚያስፈልገንን ነገር ለመስጠት በአጠገባችን ይሆናል። ከጌታ ጋራ ትርብ የሆነ ገንጽነት ሳይኖረን ገን በችግራችን ጊዜ ብቻ የምንጠራው በሆነ፣ እያደምጠንም። ከጌታ ጋር ትርብ ገንጽነት ያለን ለማወቅ ፍላጎታችንን በሌሎች ልናበታውቀው ይገባል።

2) የተሰባተ አስተሳሰብ

ብዙ ጊዜ ለማወቅ «እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ነገር ያውቃልና እስረካጊነቱን አይቶ እርሱ ይበጠኝ፤ እኔ ልነገረው አያበረክታለሁም» በማለት የሌሎች ሕይወት እንደይኖራቸው ይሆናሉ። ሌሎች ደግሞ ፍላጎታቸውን ማበታተም እንደሚገባቸው የተገነዘቡ ደግሞ ሌላ ችግር አለባቸው። «አይ እንደ እኔ አይነቱን ትንሽ በው፣ ደካማ በው፣ እግዚአብሔር አይፈልገም፤ ከእኔም ጋራ ጊዜውን ለማጥፋት አይፈልገም። ከእኔ የተሻሉ ሌሎች ታሰሉት በወቅት አሉና የነርሱን ጸሎትና ፍላጎት ያሟላል» በማለት እራሳቸውን የእግዚአብሔርን በረከት ለመቀበል ብቁ እንደሆኑ አድርገው የሚችጥሩ አሉ። ይኸም የተሰባተ ሀሳብ ነው።

እግዚአብሔር የበውን ፊት አይቶ አያደሳም። አባትነቱ ለሁሉም እንደሆነ፣ እንደ ቃሉ መሠረት ለሚራመደና ለሚፈልጉት፣ በሚፈልጉት ወቅት ይደርስላቸዋል። 1ኛ አጥርስ 5፡7 ላይ «የሚያስጠጋቸዋልን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉ እርሱ በሰናንተ ያበባል» የሚለውን የተበፋ ቃል በመደጋገም በሕይወታቸው እንደያበተውሉት ይፈልጋል። ለእሱታችን መልስ ለማግኘት፣ ከእግዚአብሔር ጋራ የቀረበ ገንጽነት እንዲኖረን ያስፈልገንበት ዋናው ምክንያት በ1ኛ ይሐ 5፡14 ላይ ተጽፏል። የምንሰምነውንም ነገር እንደ እርሱ ፈቃድ ብንለምን እንደሚሰማን እርግጠኞች ነን። በእግዚአብሔርም ፊት ለመቀረብ ድፍረት ይኖረናል። ከእግዚአብሔር ጋር ትርብ ገንጽነት ካለን፣ ለእሱታችን መልስ እንደሚሰጠን እንተማመናለን።

3) በሥጋ ፈቃድ ልመናችንን ስናቀርብ

እኛም ደግሞ በፈቃድ ሥር መሆናችንን ለእምናው ት፤ ልመናችንን በፈቀደ ለማስታወቅ እንፈራም። በእሱታችን መልስ ለማግኘት በመጀመሪያ ደረጃ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ገንጽነት እንዲኖረን ማድረግ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ጤናማ ምኞት ወይም ፍላጎት እንዲኖረን ይሁን። ትክክል ያልሆነ ዓላማ ሲኖረን፣ ለእሱታችን መልስ እንደናገን እንቅፋት ይሆንብናል።

እግዚአብሔር እንዲያደርግልን የምንፈልገው፣ ምድራዊ ምኞታችንን እንዲያሟላልን ብቻ ከሆነ፣ ልመናችን ትክክለኛ ልመና አይደለም። ያንንም እግዚአብሔር አያከብረውም። «ብትሰል ይሆን የእሱታችሁን መልስ የማታገኙት የልመናችሁትን ነገር በሥጋዊ ደስታ ላይ ለማዋል በከፋ እባብ በሰምትሰል ይሆን» ይላል (ምዕረፍ 4፡13)።

የማንኛችንም ፍላጎት እግዚአብሔርን ለማክበር መሆን አለበት። «ስትበሉም ሆነ በተጠጡ፣ ወይንም ማናቸውም ነገር ስታደርጉ ሁሉንም ነገር በእግዚአብሔር ክብር አድርጉት» ይላል ሃዋርያው ሳውሎስ በ1ኛ ቅር 10፡31። የኑሮላችን ዋና ዓላማ እግዚአብሔርን ማክበር ከሆነ፣ ለእሱታችን ሁል ጊዜ መልስ እናገኛለን። ነገር ግን እራስ ወደደች፣ ወይንም በራሳችን ላይ ብቻ ያምናተኩር ከሆነ፣ ለእሱታችን መልስ አናገኝም።

4) በትዕቢት መንፈስ መጸለይ

ደግሞ ሌላው ጸሎታችን መልስ እንዲያገኝ እንቅፋት ከሚሆኑበት ነገሮች መካከል ትዕቢት ወይንም ኩራት እንደኛው ነው። እንደ ጊዜ ክርስቶስ ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ፣ ሁለት በወቅት ሲሰልፉ አጋጠሙት (ሉቃስ 18፡10)። እንደኛው ፈረሰዊ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ቀራጭ ነበር። ሁለቱም ጸሎታቸውን ወደ እግዚአብሔር ለማስማት ይሞክሩ ነበር። እንደኛው፣ በተዋረደ መንፈስ ደረቱን እየደቃ ሲሰልፍ፣ ሌላው ደግሞ ቀራጭን እያመለከተ «እኔ እንደዚያ ቀራጭ አይደለሁም»

በግሰት የጊደርገውን በጎ ነገር በእግዚአብሔር ፊት ይዘረዝር ነበር።

በእነዚህ ከሁለት ሰዎች መካከል ያ በተዋረደ መንፈስ የሆነ ደረቱን እየደቃ እንገተን ለብር የጊደርገው በመወረዝ ላይ ት ሆኖ እንደሄደ ክርስቶስ ይገልጻል። በእዚህ ለሎታችን እንደሰማ እንቀሩት ከግሆኑ በነገር እንደኛው የተለባት ወይም የኩራት መንፈስ በሌላ፤ እራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት ግዋረዶ እስረሰጊ እንደሆነ መገንዘብ ይገባል።

5) ኃጢአት ለሌሎቻችን እንቀሩት ይሆናል

ያልተናዘዘናቸው ኃጢአቶች እንደሌ ለሌሎቻችን እንቀሩት ይሆናሉ። «ኃጢአቴን በላዕላዊ በልቤ ሰውረ ብሆን ሞት እግዚአብሔር ለሎቴን በልብ ማ ነበር» (መዝ 66:18)። ኃጢአት በልቤ ውስጥ እንደሌለው ቁ የመርኩ እንደሆነ እግዚአብሔር እይሰማኝም ይሳል ደዊት። «እግዚአብሔር እኛ ከግደን አባጠረችም ጆርውም ከመሰግት አልደነቀረችም፤ ነገር ግን በደሳችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይተሰች እንደሰማኝም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውረታል» (ሊባ 59:1-2)።

6) በውስጣችን ቂምና በቀል ሲኖር

በባለና ግሰት መካከል ሰባም ሲጠፋ ለሌሎቻችን መልስ ማጣት ምክንያት ይሆናል። «እንዲሁም እናንተ በሎች ሆይ ደካማ ፍጥረት ስለሆኑ ከግሰቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ፤ ሌሎቻችሁ እንደይስለስል አብረው ደግሞ የሕይወትን ፀጋ እንደግደርሱ አድርጋችሁ አክብረዋቸው» (1ኛ እጥርስ 3:17)። በዚህ ቃል መሠረት ባል ከግሰቱ ጋራ ግጥት እያለው፤ ያንን መስመርና መልስ ሳያረክ በእግዚአብሔር ፊት ለሎቱን ለማቅረብ ቢሞክር፤ መልስ እንደማያገኝ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። ይኸ ቃል የጊደርገውን ሰባቶችን ብቻ ሳይሆን ግሰቶችንም ደግሞ ይወያራል። ግሰቶችም ከባለቶቻቸው ጋራ ግጥትና ለብ ሞት አቸው ሳያስተካክሉ በእግዚአብሔር ፊት ለሎታቸውን ለማቅረብ ቢሞክሩ፤ እነርሱም ለሌሎቻቸው መልስ እንደማያገኙ ይኸው ቃል

ያረጋግጣል።

እጥርስ ለሌላው ይቅርታ መስጠት ገደብ መኖር አለበት ብሎ ያምን ለአጠረ፤ «ጌታ ሆይ ወንድሜ ቢባድሰኝ ምን ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው? ቢል ጠየቀ (ማቴ 18:21)። እኔም በቀጥር 22 ላይ «በባት ጊዜ በባ ይቅር በለው» ብሎ መልስ ሰጠው። ይህ መልስ እጥርስን ሳያስደነግጠው የቀረ አይመስለንም። ወንድማችን ቢባድሰን፤ ቢያስቀይመን፤ ቢጎደን፤ ለሎታችንን ወደ እግዚአብሔር ከማቅረባችን በፊት ያንን ወንድማችንን ይቅር ግሰት እንደግዝን» የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል። ይቅር ባንሰው ግን፤ ሌሎቻችን በእግዚአብሔር ፊት እንደይደርስ እንቀሩት ይሆናል።

«በሰማይ ያለው አባታችሁ ኃጢአታችሁ ይቅር እንደሌላችሁ እናንተም ለሌሎች በምትቀመጡ ጊዜ በሰው ላይ የያዘችሁትን ቂም ተው። ነገር ግን እናንተ የሌሎችን በደል ይቅር ባትሉ፤ በሰማይ ያለው አባታችሁ የናንተንም በደል ይቅር እይላችሁም» (የማርቅ 11:25-26)።

7) በሕይወታችን ጠላት ሲኖር

«ልጄ ሆይ! እነዚህ ሰዎች ጠላቶቻቸውን በልባቸው አኑረዋል፤ የበደላቸውንም መቅሰፍት በፈታቸው አቀመጥለ፤ እኔስ ከእነርሱ ልጠይቅን? በእዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይሳል «ሁሉም በጠላቶቻቸው ከኔ ተለይተዋልና የእስራኤልን ቤት በልባቸው እይዝ ከንድ፤ ጠላቶችንም በልቤ የጊደርገው የበደልንም መቅሰፍት በፈቱ የጊደርገው ሰው ሁሉ ወደ ነብዩ በመጣ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ጠላታቱ ብዘት እመልስለታለሁ ብለህ ንገራቸው» (ሕዝቅ 14:3-5)

ጠላት ስንል ምን ግሰታችን ነው? ጠላት ከእግዚአብሔር ይልቅ ሌላውን ነገር የጠለጠ በንወድ ግሰት ነው። ከእግዚአብሔር በላይ የምንወደው ነገር፤ ግሰትም ገንዘብም ቢሆን፤ እውቀትም ቢሆን፤ ዝናም ቢሆን እነዚህ ሁሉ በልባችን ውስጥ ያሉ ጠላቶች ይሆናሉ። እነዚህ ጠላቶች ለሎታችን ወደ እግዚአብሔር ፊት እንደይደርስ መሰናከል ይሆናሉ።

8) የተቸገረውን አይቶ አስመርዳት

«የቸገረኝን ውክት እንደሰግ ጽርውን የግደፍን በው አርሱ ለራሱ ይጭላል፤ እደሰግለትም» ይላል (ዮሳፊ 21:13)። ልግሰፍ ወይንም ለተቸገረ በው እጅን መዘርጋት በክርስትና ሕይወት ውስጥ የእድገት ምልክት ነው። ሌላው በቸገር ምክንያት ሲበቃይ እያየን ስለመርዳት ጽርላችንን ከዘጋን፤ ምንም ያህል ለረጅም ጊዜ ጸሎታችንን በእግዚአብሔር ፊት ብናቀርብ፤ እግዚአብሔር አይሰግንም። የልባችን ጥንቅቄና ብርቱኑነት፤ የእግዚአብሔር በረከት ወደ እኛ እንዲመጣ የግደጥል።

9) ጥርጣራ

ጸሎታችን እንዲሰግ መስናክል የግሆነው ሌላ ምክንያት ጥርጣራ ነው። ምናልባት አለግመን ከግንኛውም እንቅፋቶች መካከል፤ ግለትም ጸሎታችን እንዲሰግ ከግዚአብሔር የመጀመርያው ነው። «በው ምንም ስይጠራጠር በእምነት ይለምን፤ የግጠራጠር ሰው በመንፈስ የተገረፍ የተናወጠ የገሕር ግዕበል ይመሰሳል። እንደዚህ አይነቱ ሰው ከእግዚአብሔር ምንም የግንገኝ እይታሰለው። ምክንያቱም ሁለት ለሰብ ሰብለውና በመንገድም ስለግንገዳውል ነው» (ዮሐንስ 15: 6-7)።

«እምነት» እግዚአብሔርን ደስ የምናስኝበት ከሆነ፤ ጥርጣራ ደግሞ እግዚአብሔርን የምናስገንብት ነው። በእዚህ ልመናችንን በእግዚአብሔር ፊት ለግበታው ቀን በምንቀርብበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ሁሉን ግድረግ እንደግደግ ግመን አለብን። እግዚአብሔር ጸሎታችንን ሁል ጊዜ ይመልሳልን? እንደንድ ጸሎቶች መልስ ያገኛሉ፤ እንደንድኛ ደግሞ መልስ አያገኙም። መልስ ስለግንገኙት ጸሎቶች ሊሰጥ፤ «እጃችሁን ወደ እኔ ብትዘረጉ ዓይኔን ከእናንተ እስውራለሁ፤ ልመናንም ብታበዙ አልሰግችሁም፤ እጃችሁ ደም ተዋልተዋል» ይላል (ሊሳያስ 1:15)። በዚህ ቃል መሠረት በኃጢአት ልብ የቀረበ ጸሎት መልስ አያገኝም ግለት ነው።

ሃገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የግመሳለስ እግኝ፤ ለጸሎቱ መልስን ለግንገኝት ከእግዚአብሔር ይጠብቃል። ታዲያ እግዚአብሔር ለጸሎቱ ሁሉ መልስ ይሰጣል ግለት ነው? እርግጥ ነው ከእውነተኛ ልብ የፈለቀ ጸሎት እግዚአብሔር ዘንድ ቀደግጥኑት አለው።

እግዚአብሔር ለጸሎታችን ሦስት ዓይነት መልስ ይሰጣል። እንደኛው፤ «እኔ ይሁን»፤ ሁለተኛው፤ «እምቢ አይሆንም» ሲሆን፤ ሦስተኛው ደግሞ «ጠብቅ» የግል ነው። እግዚአብሔር «እምቢ! አይሆንም!» የግል መልስ የግለጥበት ጊዜ አለ። «እምቢ» የግለው መልስ ኃጢአት ስለሰጠ፤ ወይንም በኃጢአት ምክንያት ብቻ አይደለም። በሌላ ምክንያትም እግዚአብሔር «እምቢ» የግልበት ጊዜ አለው። ሃጥርያው ሳውሎስም በእዚአብሔር ዘንድ ልመናውን በመደጋገም አቀርቦ መልስ እንደጣ ይናገራል። «ይህ የግንገዳየኝ ሃገር ከእኔ እንዲወገድልኝ ጌታን ሦስት ጊዜ ለመንኮት፤ ሃገር ግን አርሱ የኔ ኃይል የግንገለጠው በእንተ በደካማ ሰለሆነ ፀጋዬ ይበቃሃል» አለኝ (2ኛ ቶር 12:6-9) ይላል።

ሃጥርያው ሳውሎስ ለጸሎቱ መልስ ያጠበት ምክንያት፤ በሕይወቱ ውስጥ ኃጢአት ስለ ነበረ አይደለም። ሃገር ግን የእግዚአብሔር ቃል እንደ ተናገረው «የእኔ ኃይል የግንገለጠው በእንተ ደካማነት ሰለሆነ ነው» ይለዋል። ስለዚህ እግዚአብሔር መልስ ያልሰጠው ለሳውሎስ የእግዚአብሔር ክብር በሳውሎስ ሕይወት በሰለጠ እንዲገለጽ በግስብ ነው።

ሌላ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔር «አይሆንም! እምቢ!» የግል መልስ የግለጠው፤ እንዴት መጸለይ እንደሌለብን በግናውቀት ጊዜ ነው። የዘብዚዎስ ልጃች እናት፤ እንድ ቀን ሊየሱስን እንድ ሃገር እንድያደርግለት ጠየቀችው። ሊየሱስም «ምን እንደደርግልኸ ትፈልግያለሽ» ብሎ ጠየቀች። የዘብዚዎስ ልጃች እናትም ስትመልስ «በመንግሥትህ እነዚህ ሁለት ልጆቼ እንደ በቀኝህ እንደ በግራህ እንደቀመጡ እድርግልኝ» አለችው። ለዚህ ጥያቄ ሊየሱስ የሰጠት መልስ፤ «እምቢ! አይሆንም!» የግል ነበር። ምክንያቱም ቢያስረዳት

እንዲህ እለ፤ «የምትለም ኑትን እታውቁም፤ እኔ የምጠጠውን የመከራ ጽዮ መጠጠት ትችላላችሁን?» የግሏ ነበር። ነብዩ ሌልያስ ታስቶ የእግዚአብሔር ሰው ነበር። እርሱም ወደ እግዚአብሔር ጮህ። «የለም! እይሆንም» የግሏ መልስ ሰጠው። ጥያቄው «በቃኝ! ልሙት! ውሰደኝ» የግሏ ነበር። እግዚአብሔር ደግሞ የራሱን ከብር በሌልያስ ውስጥ ገልጾ፤ በሰረገላ ወደ ስይ እንዲከፋ በለ ነበር፤ «ግደለኝ» ቢል የአስየውን የሌልያስን ጸሎት አልመለሰም።

እግዚአብሔር ከግሊጠው መልስ ውስጥ «ቶይ! ጠብቀ» የግሏም አለበት። ከግሊጠብቀ ጸሎት ይልቅ «እይሆንም» ወይንም «እምቢ» የግሏ መልስ መቀበል ይቀላል። ያዕቆብ እንዲባርከው ከእግዚአብሔር ሰው ጋር ለሊቱን ሙሉ ታገለ። ደንኤልም ሦስት ባምንት ጠበቀ። እንግዲህ እግዚአብሔር «እይሆንም! እምቢ»፤ «እሺ»፤ ብቻ ሳይሆን «ጠብቀ» የግሏም መልስ ሲሰጠው በጸሎት መጠበቅን እንስጥመድ።

ጸሎታችን ሥርዓት ይኑረው

ጸሎት ሰው የልቡን ሀሳብ ለእግዚአብሔር የግንደጽበት፤ እግዚአብሔርም ለሰው ሀሳቡን የግሊጠታው ተስተካክሎ መግሪያ ነው። ግንኙኛው ሰው፤ ከሌላው ሰው ጋር ሀሳቡን በንግግር ለመገለጽ ከረለገ ተገቢ የሆነ የንግግር ሥርዓትና ደንብ እንደሰው ሁሉ፤ ከእግዚአብሔርም ጋር ለግሊጠታው ውይይት ሥርዓት እንዲኖረው ያስፈልጋል።

አግኝ በግንባር ብቻ ሳይሆን ገላጭ የሆነ የጸሎት ጊዜ እንዲኖረው አስፈላጊ ነው። በግሏ የጸሎት ጊዜው ደስ በሌለውና በግሙቱ ሁኔታ የልቡን ገላጭ ከእምሳኩ ጋር መነጋገር ይችላል። በእካባቢው የግረባሽ ሰው ከሌለ፤ ከተሰማው ድምፅን ከፍ አድርጎ መለለይ ይችላል። ድምፁን ከፍ አድርጎ በመለለዩ እግዚአብሔር ይበልጥ ይሰማል። ግሉት ሳይሆንም፤ በተፍታታ መንፈስ በግሉት ለመገለጽ ከረለገ ሮክ ብሎ ቢጸልይ ኃጢአትነት የሰውም። በእካባቢው ሰው ቢኖር ግን፤ የራሱን ሰጧት ብቻ በመመልከት ፈንታ የሌለውን ሰው ለጥታ እነሳሁ በግሉት መጠንቀቅ ይኖርበታል። እንደገደቻችን «ጌታን በነጻነት እመልካለሁ፤ አልታሠርም» የግሏ እነጋገር አለን። ጌታችንን በነጻነት ግምስካችን እውነትም ግሩም ነው። ይሁን እንጂ የሌለውንም የጸጥታ ጊዜ መንከት ደግሞ «ሰለ እራሴ ሰጧት እንጂ በሌላው ገድ የሰኝም» ግለታችን እንደ ሆነ ግን እንዘንጋ። ያም ደግሞ ክርስቲያናዊ ባህሪ አይደለም።

አሉታችን ሁል ጊዜ በውሽት መሆን አለበት?

በዝግታም ሆነ በከፍተኛ ድምጽ የልባችንን ፍላጎት ስለገዛለብሁል መገለጽ መብታችን ነው። ሙሽን ብንጸልይ ርቢላትነት የለውም። ይሁን እንጂ ሁል ጊዜ በንጸልይ መጮኽ አለብን ግለት አይደለም። በተለይ የግህበር ጸሎት በግደረገበት ወቅት በእከባቢያችን ያሉ ሰዎች እንዲረባረቡ፣ እንዲሁም ለመጽመሪያ ጊዜ ወደ ተብረታችን የመጡ እንግዶች ቢኖሩ እንዲይደናገጡና ሥርዓት የሌለን ሰዎች መሰለፍታቸው እንዲለናከሱብን እስረላጊውን ጥንታዊ ልዩደርግ ይገባል። እንደንደቻችን ከልጮቻችን የተባረከን በለግይመሰለን፣ ጸሎታችንን ጽምረን የምንጨርሰው በውሽት ብቻ ነው። በነባት፣ ተፈተን እንጸልይ ግለታችን እይደለም። ያም በግም እስረላጊ ነው። ይሁን እንጂ ለሁሉም ጊዜና በታ አለውና እንደ እስረላጊነት ግድረግ አግባብ ነው።

እውነት የሚመስል ልማድ ይኖረን ይሆን?

ብዙዎቻችን በተለይ ወጣት እግኞች በነበርንበት ጊዜ እውነት የሚመስሉን ልምዶች ነበሩን። እንደንድ ልምዶቻችንን ወደ ገላ መለስ ብለን በንመለከታቸው ያስቀናል። የደሮ ደካማችንን መናገር የግንባፍረን ሰዎች፣ እያስታወስን እናወራለን። አሁን በመንፈሳዊ ሕይወታችንና በአእምሮአችን ሰናድግ ለህተታችን ጉልቶ ይታየን እንጂ በዚያን ጊዜ ፍሉም ትከክል እንደሆንን፣ የእኛን ዓይነት ልምድ የሌለቸውን ሰዎች ደካማ ክርስትያን እንደ ሆኑ አድርገን እንቅጥራቸው ነበር። ሁላችንም የምናልፍበት የወጥ አጥባቂነት ዘመን አለን። በዚያ ወቅት እኛን ለግበተካክል የሚሞክር ቢኖር በራሱ ሳይ መፍረድ ይሆናል።

እኔም እንደ አሁን ሰበሰው የሚያስተካክል ልምድ ነበረኝ። ይህን ልምድን ሰናገር፣ በአሁኑ ጊዜ ብዙዎች የእኔን ዓይነት ልምድ አላቸው ግለት አይደለም። ይህን መጥቀስ የመረጥኩበት የኖው ምክንያት፣ የእኔን ዓይነት ልምድ እንኳን በይሆን ሊሳ፣

መጽሐፍ ቅዱስ የግደረገፈው የራሰቸው የሆነ ልምድ ሰላቸው እግኞች መጠነኛ ትምህርት ለመስጠት ብቻ ነው። የብዙዎቻችን ትልቁ ለህተታችን የምናምነውን ነገር በቅጡ በእለግወታችን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይደግፈው አይደግፈው እናውቅም። እርግጥ ነው እንደንደቹ ይህን ያህል ግንንም በለግደጉደ፣ ትክክለኛነታቸውን ለመመርመር ጊዜ አንወሰድም። ችግሩ ግን ትክክለኛነትን ሳንረዳ ሌሎችም የእኛን ዓይነት ልምድ እንዲኖራቸው መጫን የጀመርን እንደሆነ፣ ወይንም የእኛን ዓይነት ልምድ የሌለቸውን እግኞች ሄት አድርገን መመልከት የጀመርን እንደሆነ ብቻ ነው። ለህተቱ የእኛ ብቻ አይደለም። በቂ አስተማሪዎች ስለሌሉንና የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀታችን በግም የተወሰነ በመሆኑ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ብዙዎቻችን እንፈልግ እንጂ፣ የመንፈስ ቅዱስ ግንኙነት፣ በሕረፍ አሠራሩ ምን እንደሆነ በቅጡ አይገባንም ነበር። በላ መንፈስ ቅዱስ እርግጠኞች የሆንንበት እንደ ነገር ነበርን። ይኸውም መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን ቢገባ ኃይልን እንደምንተብል እናውቃለን። ከዚህ ያለፈ በላ መንፈስ ቅዱስ ይህን ያህል እናውቅም። በለሆነም፣ በመሰለን ዓይነት መንፈስ ቅዱስን እንገልጻው ነበር።

በእኔ ደሮ መንፈስ ቅዱስ የሚሸተት ይመስለኝ ነበር። እንዲህ ሊሆን የቻለው፣ መንፈስ ቅዱስን እንደ ዓፄ ወይም ንፋስን እንደሚመስል አድርጌ ነበር የግዜ ነው። በጸሎት ፐርግራም ወቅት በንጸልይ፣ በተለይ ለረጅም ጊዜ እየሞሁኩ በጸልይ፣ እንደ የሚሸተኝ ነገር ነበር። ያ ሽታ በተሰማኝ ቁጥር «አሁን መንፈስ ቅዱስ በእከባቢያ እየመጣ ነው» በማለት እጠብቅ ነበር። በክርስትና ሕይወቴ እያደግሁ፣ በእስተሰበሁም እየጠነከርኩ በመጣ፣ የመንፈስ ቅዱስ መምጣት በሽታ እንደግደደታወቅ ተገነዝብሁ። ታዲያ ያ የሚሸተኝ ሽታ ምን ነበር? ከየት የመጣ ነበር? በሚለው ጥያቄያ መልስ ለማግኘት ጥቂት ጊዜ ወስደብኛል። በኃይል እየሞሁክ በጸልይ፣ በጠባብ ክፍል ውስጥ ብዙ ሰው በእንደ ሳይ ታፍነን በንጸልይ የእከባቢያ ዓፄ በኃይል ይሞቱና ያልበኛል። ስክ ያኔ የሚሸተኝ ሽታ የራሴ የሰብ ሽታ ነበር፤ ብዙ ጊዜ ያ ሽታ ከልተሰማኝ፣ መንፈስ ቅዱስ ያልተረባኝና እግዚአብሔርም ለሐቴን ያልተቀበለ መስሎ ይሰማኝ ነበር። የእኔን ልምድ እንደተናገርኩ ሁላችሁም የራሳችሁን የደሮ ልምዶችና ዕምነት ብትናገሩ ብዙ የሚያስተ

በሰይ ገለልኩላችሁን የራሱን ልምምድ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ እውነት እጥብቂ ብይዝ፤ ጸሎቴን እገዛለብሁር እንደበግ በእምነት በመቀበል ፈንታ፤ እምነቴ በሚሸተኝ ሽታ ሳይ የተመሠረተ ይሆናል። በሀተቱ ከዚህ የበለጠ የጠሩ የሚሆኑ ደግሞ፤ ሳይሆን አይቀርም ብዬ የተቀበልኩትን የግል ልምምድን፤ የእገዛለብሁር ቃል እንደሚደግፈው አድርጌ ሌሎችን ያስተግርኩ እንደ ሆነ ነው። በዚህ ዓይነት መልክ የተፈጠሩ ሌሎች ልምምዶች በእሁኑ ወቅት በእግዮች መካከል ሲበረሩ ይታያል። እኛ በክርስቲና እምነት ውስጥ የቅዱስ እግዮች በነዚህ ልክ በልሆኑ ልምምዶች ሳይ ትምህርት መስጠት አስፈላጊነቱን ብናምንም፤ በተለይ በነዚህ ልምምድ ውስጥ ያሉትን እግዮች ቅር እናስኝ ይሆናል፤ ወይም የተሰየ ስም ይሰጠናል ብለን በመፍራት ደፍረን እናስተምርም።

ስሜት በጸሎታችን ውስጥ የሚኖረው ሥፍራ

በእገዛለብሁር ጋር የምናደርገው ንግግር ስሜታችንን ሳይክ የሚሆን አይደለም። የሚሰግንን ለእገዛለብሁር እየገለሰጥን ስንናገር፤ ሆኖ ብንን እየተንበቀብን በግልቀስ ጸሎታችንን የምናቀርብበት ጊዜ አለ። እንደንደቻችን ስሜታችንን መግን በስምንታል፤ ከውበግችን የሚሰግን ስሜት ንግሱ ሌሎች እንደይሰሙት፤ እንደያውቀት ግድረግ እንችላለን። እንደንደቻችን ግን በእግናውቀት እረታችን በእገዛለብሁር ዘንድ ብቻ ሳይሆን በላውም ጆር እንደበግ ይሆናል።

ሀፍ የውስጥ ጭንቀት የነበረበት፤ ሆኖ የጣት ሴት ነበረች። ልጅ መውለድ በስመቻሷ በነበረችበት ሕብረተ ሰብ የተናቀች፤ ተቀባይነት ያልነበራት ሴት ሰለነበረች ሁልጊዜ የህቅተኛነት መንፈስ ይሰግት ነበር። በሰው እኩል የሚያደርጋትን ነገር ለግግንት ሰብዛ ዘመን በተሰራ ጠበቀች። ይሁን እንጂ የፈለገችውን አሳገንችም። አንድ ቀን ግን ሀፍ የልቧን ጭንቀት፤ ሁሉን ግድረግ ወደሚችለው አምላክ ሰግቶረብ ወበና ወደ ቤተ መቅደስ ሄደች። እንደ ገባችም ተንበርክባ ብባቷን ለእገዛለብሁር መናገር ጀመረች። የሀፍ ስሜት ምን ዓይነት እንደ ነበረ

እኔና እናንተ መገመት እያትተንም። የሚያስለቅስ «ኦ፤ ኦ፤» የሚያስኝ፤ ከመሬት ሳይ ወድቆ የሚያንፈራግጥ ውስጣዊ ብስት ነበራት። ይሁን እንጂ ሀፍ በትሙህም የመሰግት ችሎታ ያለው አምላክ መሆኑን በግመን ድምጽ ሳታበግ፤ የሃይማኖት ሥርዓት ሳትጠብቅ በውስጧ ይነድ የነበረውን ብባቷን ለአምላክ ግፍለስ ጀመረች። ይሄ ሁኔታዋ እንደበተቻች፤ የበክረች ሴት መስላ እስክትታይ ድረስ የተገመተች መሆኗን እናውቃለን። ይሁን እንጂ አምላክ የልቧን ፍላጎት እድምጦ አስፈላጊውን መልስ ሰጣት። ሀፍ በጸጥታ ፍላጎቷን ለእገዛለብሁር ግባታወቀች እንደቻለች፤ እኔና እናንተም በጸጥታ የልባችንን ለእገዛለብሁር መግባድ እንችላለን።

በሌላ ጊዜ ደግሞ በሚታዩት በግልጽና በውክት የገለጹ እግዮች በመጽሐፍ ቅዱስ እንደሉ እናውቃለን። በኢንጢቀስጤ በዓል ቀን መቶ ሃያ የሚያህሉ እግዮች የተገኙበት የአሉት ሰብዘባ ነበር። በዚያ የአሉት ሰብዘባ ሳይ «በድንገት ብርቱ ዐውሎ ነፋስ የመሰበ ድምፅ በሰማይ መጣ፤ የነበሩበትንም ቤት ጥላው። የእነሱ ክልላቸውም የሚመስሉ ምሳሰች ታዩላቸው፤ ተከፋፍለውም በእያንዳንዳቸው ሳይ ዐረፉባቸው። ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተጥሎ፤ መንፈ ቅዱስ እንደናገሩ በሰማቸው ችሎታ መጠን በሌሎች ቋንቋዎች መናገር ጀመሩ» (የሐዋ 212-4)። እነዚህ መቶ ሃያ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ በመጥሳታቸው ምክንያት በአንድነት እየሆኑ በቋንቋ ይናገሩ እንደ ነበረ እናውቃለን። ምክንያቱም በዓለም ከሌላ አገሮች ሁሉ የመጡ መንፈሳውያን እይሁድ በዚያ ሰፍራ ስለነበሩ፤ እነዚያ ሰዎች የሚናገሩትን ልዩ ልዩ ቋንቋ ይሰጧቸው ነበር። በመገረም «ይህ ነገር ምን ይሆን?» ተባባሉ። እንደንደች ግን አዲስ የወይን ጠጅ ጠጥተው በከረዋል፤ እያሉ አፈዘባቸው» (የሐዋ 2113)።

የሰው አስተያየትና ግምት ሁልጊዜ ይገርግል። ሀፍ ድምፅ ሳታሰግ አለች። ይሁን እንጂ «ጠጥታ በክራ ነው» ተባለች። እሁን ደግሞ መቶ ሃያዎቹ ድምጻቸውን እያሰሙ እገዛለብሁርን አከበሩ። እነርሱንም «አዲስ የወይን ጠጅ ጠጥተው በከረዋል እያሉ አፈዘባቸው። ከዚህ እኔና እናንተ ትልቅ ትምህርት እንግራለን። የሃይማኖት ልምምዶችን የሚወሰነው ሰዎች በሚለጠኑት አስተያየት ሳይ መሆን

የለበትም። የትኛውንም እትጣጣ ብንወሰድ በዎች ምን ጊዜም ቢሆን
እስተያየት መስጠታቸው አይቀርም። በለዚህ በልባችን ውስጥ መንፈስ
ቅዱስ የሚያስገኝን ድምጽ ብቻ በመዘተል እናምልክ እንጂ በዎችን
ለማስደሰት ወይንም በበዎች ዘንድ እንድንታይ እናድርግ። በጌታችንን
መቆጣጠርና በርዓት ማበያዝ ስንችል በንቀር፤ በበዎች ዘንድ መደነቅን
ለማግኘት በንፈልገው፤ ብዙ ጊዜ ለሱታችን ሥርዓት የሌለው ይሆናል።
ቀደም ሲል እንደ ተገነዘብነው፤ ለሱት አንድ ዓይነት መልክ ብቻ
የለውም። በው በፈለገው ዓይነት ዘለምሳኤ ጋር መነጋገር ይችላል።
ተንበርክብ፤ ተቀምጦ፤ በደረቱ ተዘርፎ፤ ቅም፤ ድምጹን ዘፍ አድርጎ፤
ለጥ ብሎ፤ ጊዜውና አካባቢውን አየጠበቀ በፈለገው ዓይነት መለለይ
ይችላል። እግዚአብሔር «በዚህ ዓይነት መልክ አልለለይክምና ለሱትህን
አልበግም» አይለንም። እርሱ የሚመለከተው ለሱታችን ዘልብ የወጣ
መሆኑን ብቻ ነው።

ይህንን ባለመረዳት እንደንደቻችን የምንከተለው አንደንድ
የለሱት ፎርሙስ (ዘዴ) እናጠብቃለን። በዚያን ዓይነት መልክ ከልጸለይን
ለሱታችን የማይሰማልን ይመስለናል። እንዲሁም እንደ እኛ ሆነው
የማይለል የትን በዎች ስያይ «አልተፈቱም፤ የታሠሩ ናቸው» በማለት ዝቅ
አድርገን እንመለከታቸዋለን። ወደ እግዚአብሔር ዘልብ የወጣ እግባብ
ያለውን ዓይነት ለሱት ማቅረብ ተገቢ ነው። ይህንን ባለመረዳት
እንደንደቻችን፤ ከመሬት ላይ ወድቀን ከልተገነባለልን፤
ከልተንቀጠቀጥን፤ ከልተንፈራገጥን የተባረከን አይመስለንም። በመሠረቱ
እግዚአብሔር የሚመለከተው በውጪ የምናሳየውን እንቅስቃሴ ሳይሆን፤
ከውስጣችን ያለውን ጥግት ነው። በለዚህ ለሱታችን የእግዚአብሔርን
ልብ እንዲነካ፤ በተበበረ ልብና እንዲሁም በትህትና ወደ እርሱ መቅረብ
ይገባናል። ከሳይ የምናሳየው እንቅስቃሴ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይህን
ያህል ዋጋ የሚያስጥ ባለመሆኑ፤ ብንተወው የማይጎዳንን እንደንደን
ልምምዶችንን መተው ክፋትነት የለውም። በተለይም ለሕብረታችን እዲበ
የሆኑ በዎች ባሉበት የግንባር በብሰባ ላይ ተገኝተን በንጹህ፤ ልብዎች
የሆንን ወይንም የአዕምሮ ብሰለት የሌለን በዎች መስለን እንደንታያቸው፤
ሊያደናቅፋቸው ይችላል ይሆናል ብለን የምናስባቸውን እንደንድ
ልምምዶችንን ግበቀረቱ በልህነት ነው።